

T.C.
DUMLU PINAR ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI (ESKİ TÜRK EDEBİYATI)
ANA BİLİM DALI

98937

DÎVÂNC-E-İ KESBÎ
TRANSKRİPSİYONLU METİN
SÖZLÜK - İNDEKS
(Yüksek Lisans Tezi)

Danışman

~~98937~~

Yard. Doç. Dr. Cevdet DADAŞ

Tez Öğrencisinin Adı Soyadı

Zehra KARAKAŞ

Kütahya - 2000

T.C. YÜKSEKÖĞRETİM KURUMU
DOKÜMANASYON İZLENMESİ

**DÎVÂNC-E-İ KESBÎ
TRANSKRİPSİYONLU METİN
SÖZLÜK-İNDEKS
(Yüksek Lisans Tezi)**

Zehra KARAKAŞ

Kütahya - 2000

Yüksek Lisans tezi olarak sunduğum "Dîvânçe-i Kesbî Transkripsiyonlu Metin Sözlük-İndeks" adlı çalışmamın, tarafimdan, bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurmaksızın yazıldığını ve yararlandığım kaynakların kaynakçada gösterilenlerden olduğunu, bunlara atif yapılarak yararlanılmış olduğunu belirtir ve bunu onurumla doğrularım.

Zehra KARAKAŞ

Zehra KARAKAŞ'ın hazırladığı " Dîvânçe-i Kesbî Transkripsiyonlu Metin Sözlük-İndeks" başlıklı Yüksek Lisans tez çalışması, jüri tarafından lisansüstü yönetmeliğin ilgili maddelerine göre değerlendirilip oy birliği ile kabul edilmiştir.

...17./.07./2000

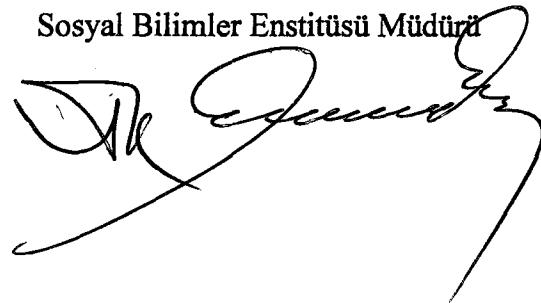
Tez Jürisi :

Yard. Doç. Dr. Cevdet DADAŞ (Danışman)

Yard. Doç. Dr. Abdullah ACEHAN (Üye)

Yard. Doç. Dr. Kadir GÜLER (Üye)

Prof. Dr. Ahmet KARAASLAN
Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü

ÖZGEÇMİŞ

1975 Yalova doğumluyum. İlkokul tıhsilimi Yalova Atatürk İlkokulunda tamamladım. 1986'da Bursa İmam Hatip Lisesi, 1989'da Bursa Cem Sultan Lisesi'ne kaydoldum. 1993 yılında Dumlupınar Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde üniversite öğrenimine başladım. 1997 yılında mezun oldum. Aynı yıl Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Yüksek Lisans Programına girmeye hak kazandım. 1999-2000 Eğitim – Öğretim yılında, Bursa'da özel eğitim kurumlarında Türkçe öğretmenliği yapmaktayım.

ÖZET

18. asırda yaşamış olan Mustafa Kesbî'nin bugüne kadar gün ışığına çıkarılmamış "Dîvânçe-i Kesbî" adlı eserini günümüz edebiyat dünyasına kazandırmak amacıyla hazırladığımız bu tez, Dîvânçe-i Kesbî 'nin transkripsiyonlu metnidir.

Tarihçi olarak bilinen Kesbî, şairleri gayet güzel olmasına rağmen şâirliği ön plana çıkarılmamış şahsiyetlerdendir. Hakkında ulaşılan bilgi mahdud kaynaklar sebebiyle kapsamlı değildir. En geniş bilgi Franz Babinger'in "Osmanlı Tarih Yazmaları ve Eserleri" adlı eserinde bulunmaktadır. Yapılan araştırmalar sonucunda, Mustafa Kesbî'nin Tırnovî'li olduğu kanısına varılmıştır. Önceki asırlarda yaşamış olan Mehmet Kesbî, şair Şâhidî neslinden olup Edirnelidir. Ancak Mustafa Kesbî ile karıştırılmamalıdır.

Kaynaklarda Kesbî'nin doğum ve ölüm tarihlerine dair bir bilgi yoktur. Kesbî'nin yaşadığı dönem, eserlerinde belirtilen tarihlerden yola çıkılarak bilinmektedir.

1768 Rus seferinde bulunduğu "İbretnümâ-yı Devlet" adlı mecmua tarzındaki tarihçesinde belirten Kesbî'nin aynı yıllarda yazmış olduğu tahmin edilen bir 'divâncesi' bulunmaktadır. Bu eser İstanbul Kütüphanesi'nde 'Kesbî Divanı' adı ile no: 838'de kayıtlıdır. Araştırmalar sonucunda eserin başka bir nüshasına rastlanılmamıştır. 'Kesbî Divanı' adıyla belirtilen eser divanda olması gereken tüm özellikleri taşımadığı için divan olarak değil divâncé olarak değerlendirilmelidir. 53 varaktan oluşan dîvân 124 gazel, 1 tâhmis ve 2 kît'a'dan oluşmaktadır. Varak 4a'da bulunan der-kenar silinmiş olduğu için okunamamıştır. Dîvân üzerinde yapılan bir başka çalışmaya rastlanılmamıştır.

Şâir, kendinden önceki mümtaz şairlerin (Fuzûlî, Nâîlî, Nedim gibi) etkisinde kalmıştır. Şiirlerinden anlaşıldığı üzere, şair Mahallîleşme Akımı'ndan etkilenmiş, Türkçe kelime kullanımına özen göstermiştir. Şiirlerinde yabancı kelime ve tamlamalar çok kullanılmamıştır.

Kesbî hakkında yapılan araştırmalarda geniş biyografik bilgiler olmadığı gibi, eserlerini tanıtan ve edebî kişiliğini yansıtan bilgilere rastlamak da mümkün değildir. Edebî kişiliği ile ilgili tüm bilgiler şiirlerinden yola çıkılarak ortaya koymulmuştur.

Eserin transkripte edilmesinde çeşitli lûgatlerden (Osmanlıca - Arapça - Farsça) faydalانılmıştır. Dîvâce'nin aslında, bazı kelimeler ve derkenarlardan biri silindiği için okunamamıştır.

Halk söyleyişine yakın bir dille yazılmış olan şiirler, klasik edebiyatın önemli sayılabilen naif ve güzel şiirlerindendir.

ABSTRACT

"Kesbî Dîvâni", which is classical Ottoman poetry, which was written by Mustafa who lived in 18th Century is not known in the literature world. In order to be known in the literature world this thesis is prepared which is the text of "Kesbî Dîvâni" transcription.

Kesbî was known as a historian. Although his poems were magnificent, his poetic side wasn't in the first place. Because of the limited sources about him all the information isn't broad in scope, The wide information about him is found in "Osmanlı Tarih Yazmaları ve Eserleri" This work was written by Franz Babingr. By the end of researches Mustafa Kesbî had been presumed that he was from Tırnovi. The poet from Edirne, Mehmet Kesbî was from Şahîdî ancestors who lived in the centuries before mustn't be mixed with Mustafa Kesbî.

The date of Kesbî's birth and the place of his birth isn't known but his works of art it has been known.

In the "İbretnümâ-yı Devlet" which was short history account mecmua he mentioned his participation in Russian expedition 1768. In the same year he wrote regular divan classical ottoman poetry. This work of art is found in İstanbul Library namely "Kesbî Dîvâni", the number of the registration is 838. By the end of researches it had been found that there was no another copy of his work at art place. The work specified as the name of Kesbî Dîvâni, must appraisal as a "divâncé" not "divan" because of not having all the specialities of

divan. This "divanç" contains 53 leatles, 124 "gazel", one "tahmis" and two "kit'a". The poem in 4a hadn't been read because of cleared. Another work about this divance hadn't been found.

This poet had been under the effect of atcam of ex marudons poets like Fuzûlî, Nâîlî, Nedim. It is understood from his poems that the poet was affected by the local current. He had used Turkish word and he hadn't used foreign words and phrases.

There was no extensive biographical information about him in researches. And information about his divan and his literary character was not found at any place. It was very impossible. In order to know his literary character his poems were used for that.

In order to have the transcription of his divan different languages were used like Ottoman Turkish Arabic and Persian. Some at the words were deleted therefore they had not been read.

His poems which were written in conversational language (language of people) considered great poems in classical literature.

İÇİNDEKİLER

ÖZET	v
ABSTRACT.....	vii
TRANSKRİP TABLOSU.....	x
KISALTMALAR.....	xi
TEZ HAKKINDA.....	xii

BİRİNCİ BÖLÜM

1.1 18. Asır Osmanlı Devletinde İdari Ve Sosyal Hayat	2
1.2. 18. Asır Osmanlı Devletinde Kültür - Sanat ve Edebiyat hayatı	5

İKİNCİ BÖLÜM

2.1 Mustafa Kesbî'nin hayatı ve Eserleri	9
2.2. Edebî Şahsiyeti	15

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

‘Dîvançe-i Kesbî’ Transkripsiyonlu Metin.....	22
KAYNAKÇA.....	151
İNDEKS.....	153
METİNDE GEÇEN ATASÖZLERİ VE DEYİMLER	156
SÖZLÜK.....	158
ÖZEL SÖZLÜK	179
ORJİNAL METİN ÖRNEĞİ.....	182

TRANSKRİPSİYON ALFABESİ

آ	a, â	ش	ş
ا	a, e, i, ī, u, ü	ص	s
ء	'	ض	d, z
ب	b	ط	t̄
پ	p	ظ	z
ت	t	ع	'
ث	s	غ	ḡ
ج	c	ف	f
چ	ç	ق	k̄
ح	h̄	ك	k
خ	h̄	گ	ñ
د	d	ل	l
ذ	z̄	م	m
ر	r	ن	n
ز	z	و	v (o, ö, u, ü, û)
ژ	j	ه	h (a, e)
س	s	ي	y (i, ī, î)

KISALTMALAR

- a. : arapça
- a.g.e. : adı geçen eser
- a.g.t. : adı geçen tez
- ans. : ansiklopedi
- b. : birleşik
- c. : cemi
- C. : Cilt
- f. : farsça
- h. : hicri
- i. : isim
- İsl. : İslavca
- m. : milâdi
- mec. : mecaz
- müen. : müennes
- no. : numara
- O. : Osmanlıca
- S. : Sayı
- s : sıfat
- s. : sayfa
- ss. : sayfalar
- v : varak
- yay. : yayınları
- yy. : yüzyıl
- zf. : zarf
- zoo. : zooloji

TEZ HAKKINDA

Türk Edebiyatı'nda dîvânlar, kemyet ve keyfiyet itibarıyle, manzum eserler arasında ilk sırada yer alır. Bu tasnif XII. asırın sonlarından XIX. asırın ikinci yarısına kadar klasik edebiyatımızın şiir ağırlıklı bir edebiyat olduğu sonucunu doğurur.

Bu uzun süre içinde, hem kendi dönemine hem sonraki dönemlere manzum ve mensur eserleriyle damgasını vuran, meşhur şâirlerin yanı sıra, kendi döneminde yaşamış ancak daha sonra kendilerinden ve eserlerinden söz edilmemiş pek çok şâirimizin olduğunu söylemek mümkündür. Belki de dönemlerinde meşhur olmuş şâirlerin gölgesinde kaldıkları için lâyık oldukları düzeyde tanınmaktan mahrum olmuşlardır. Hatta bu şâirler hakkında eski ve yeni pek çok kaynakta bilgiye rastlanmamakta veya var olan bilgilerin yeterli olmadığı görülmektedir. Ancak dîvânlar veya mensur eserler üzerinde metin tenkidi, transkripsiyon ve tahliller gibi yoğun akademik çalışmalar sonucunda, bir çok bilinmeyen şâirin günüşigine çıkışmasına vesile olunmuştur.

Bilinen ve üzerinde incelemeler yapılmış bir eserin yeniden üzerinde çalışmak, şüphesiz ki bu eserin farklı bir yönünün ortaya çıkmasını sağlamaktadır. Fakat bunun yanında hacmi, muhtevası ve edebi değeri henüz bilinmeyen bir eserin, günümüze kazandırılmış olması da çok önemlidir. Bu düşüneden hareketle 18. asır tarihçi ve şâirlerinden Mustafa Kesbî'nin İstanbul Kütüphanesi no: 838'de kayıtlı "Kesbî Dîvâni" adlı eseri üzerinde çalışılmıştır.

Şâirliğinden ziyâde tarihçiliği ile bilinen Kesbî Efendi'nin dîvançesi, yaşadığı devrin siyâsi olaylarına ışık tutan "İbretnümâ-yı Devlet" adlı tarih eseri kadar önemli bir eserdir.

Kataloglarda ve kaynaklarda dîvân olarak geçen bu eser tam divan muhtevasında olmadığı için dîvânçe demek daha uygun olur. Çünkü bir divanda tevhid, münacaat, na't gibi tüm nazım şekillerinin yer olması söz konusu iken incelediğimiz eser 124 gazel, 1 tâhmis ve 2 kıtadan oluşmaktadır.

Mahdûd kaynaklarda şâirin hayatı ve edebî şahsiyeti ile ilgili, yeterli bilgi bulunmamaktadır. Bu yüzden, şâirin hayatı hakkında bilgi kendi eserlerinden yola çıkılarak oluşturulmaya çalışılmıştır.

İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde Ahmet ÖĞRETEN'in hazırlamış olduğu, "Mustafa Kesbî İbretnümâ-yı Devlet" adlı doktora tezinden hareketle Kesbî Efendi'nin hayatı hakkında elde ettiğimiz bilgi tez çalışmamızda sunulmuştur. "Kesbî Efendi'nin Hayatı ve Eserleri" adlı ikinci bölümdeki bilgiler haricinde başka bir bilgiye ulaşılamamıştır. Uzun yıllar Osmanlı Devlet Arşivi'nde görev yapan Ahmet ÖĞRETEN'in vermiş olduğu bilgiye göre Osmanlı arşivlerinde Kesbî'ye ait herhangi bir bilgi bulunmamaktadır.

Şâirin edebî şahsiyeti ile ilgili bilgiye hiçbir kaynakta rastlanmamaktadır. Transkribe ettiğimiz metinden yola çıkarak, şiirler üzerinde incelemeler yapılmış, şiirlerin edebî değeri ve şârimizin edebî şahsiyeti hakkında bilgiler verilmeye çalışılmıştır.

Kesbî Dîvânı hakkında yapılan çalışmamız üç bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde XVIII. asırda genel hatlarıyla Osmanlı Devleti'nin idarî ve sosyal hayatı ile edebiyat, sanat ve kültür hayatı, ikinci bölümde, Kesbî Efendi'nin hayatı eserleri ve edebî şahsiyeti, üçüncü bölümde ise eserin transkripsiyonlu metni, kaynakça, indeks, metinde geçen atasözü ve deyimler, sözlük, özel sözlük bölümleri yer almaktadır.

İstanbul Kütüphanesi'nde bulunan dîvânçenin tek nüsha olması sebebiyle çalışma, tenkitli metin şeklinde olmamış transkripsiyonlu metin çalışması olarak sunulmuştur. 18. asır dil özelliklerine dikkat edilerek transkribe edilen metnin bazı bölümlerinde silinmiş olan beyit ve kelimeler okunamamıştır.

Hazırlamış olduğumuz tez sonunda bulunan indeks bölümü ile eserde geçen "atasözü ve deyimler" bölümündeki numaraların birincisi gazel numaraları olup, ikincisi beyit numarasıdır.

'Dîvânçe-i Kesbî' adlı eseri, günümüz edebiyat dünyasına kazandırmak amacıyla yapmış olduğumuz tez çalışması esnasında, hiçbir yardımı esirgemeyen değerli hocam Yard. Doç. Dr. Cevdet DADAŞ'a teşekkürü bir borç bılır, hürmetlerimi sunarım.

I. BÖLÜM

18. ASIR OSMANLI DEVLETİNDE

1 - İDARI VE SOSYAL HAYAT

2 - SAN'AT EDEBİYAT VE KÜLTÜR HAYATI

1. 1. XVIII. ASIR OSMANLI DEVLETI'NDE İDARI VE SOSYAL HAYAT

1699 Karlofça Antlaşması ile gerileme dönemine giren Osmanlı Devleti 18. asır içerisinde üç kıta üzerindeki büyük gücünü kaybetmeye devam etmiştir. Siyasi gücünü kaybetmesinin yanında iktisadî ve malî sıkıntılar içerisinde zor bir dönem geçirmektedir.

Ülke içerisinde, yeniçeriler ıslah edilmez bir hal almıştır. Kültür seviyesi düşme göstermiş, medreseler görevini aksatmaya başlamış, ilim adamları sorunlara çözüm bulamaz olmuş, adalet ve sanat dünyasında gerileme görülmeye başlamıştır.

İmparatorluğun şöhretinin azalmasına karşılık Avrupa ülkelerinde yeni gelişmeler görülmektedir. Avrupa, gücünü sadece askeri sahada değil, ilim, fen ve sanat alanlarında da kendini hissettirmektedir.

Osmanlı Devleti'nin gerilediğinin bilincinde olan padişahlar, Avrupa karşısında gerilemekten, yoksulluğa düşmekten ve düzensizlikten kurtulmak için bir çok sahada Avrupa'daki yenilikleri takip ediyorlar, kendilerinde eksik olanları tamamlamaya çalışıyorlar veya Osmanlı Devleti'nde uygulanabilmek için bir dizi reformlar ortaya koyuyorlardı. Kısaca bu asır ıslahat hareketleri içinde geçmektedir.

Asırın birinci yarısında Osmanlı Devletinin başında Sultan III. Ahmet bulunuyordu.(1703-1730) III. Ahmet, yumuşak huylu ve sakin yaratılışlı idi. Eğlenceyi seven, zevk ve sefaya düşkün, sanat yönü ağır basan, hattat ve şair bir padişahtı. Kendisi devlet idaresi ile uğraşmaktan kaçınmış, devlet idaresini sadrazamlara bırakmıştır. Bu bakımdan 1730 yılına kadar süren bu döneme Sadrazam Damat İbrahim Paşa dönemi demekte bir sakınca yoktur. III. Ahmet'in yirmi yedi yıllık hükümdarlığı süresince en önemli dönem 1718-1730 yılları arasında geçen ve "Lâle Devri" olarak bilinen dönemdir.

Lâle Devri, İmparatorluk dahilinde barış ve sakinlik içerisinde geçirilmek istenen bir dönemdir. Bilindiği gibi sadece eğlenceyle geçirilmemiş, devletin iç

yapılanmasında yenilikler yapılmıştır. İlk değişimeler orduda görülmüştür. Zevk ve sefa dönemi olarak bilinen Lâle Devri, halkın bunlarla rahatlatırken, halkın tepkisini üzerine çekmek istemeyerek gerçekleştirdiği batı medeniyetlerindeki yenilikleri kabulleniyor ve bunları kendi bünyesinde kullanmaya başlıyordu.

Bu devirde Said Mehmet Efendi ve İbrahim Müteferrika'nın gayretille matbaa kurulmuştur. Matbaanın kurulması, önemli eserlerin basılması Osmanlı Devletinin kültür hayatında yapılan önemli inkılaplarından biridir.

Lâle Devri'nde batı ile temaslar kurulmuştur. Osmanlı elçisi olan 28. Çelebi Mehmet ve oğlu Said Mehmet Efendi batı, bilhassa Fransız kültür ve medeniyetinin tanınmasını sağlamışlardır. Batı medeniyetlerinden etkilenen kültür ve sanat, henüz milliliğini kaybetmemiştir. Batıdan etkilenen Osmanlı sanatı bazı çevrelerce hoş karşılanmamıştır. Sarayların, köşklerin hatta İstanbul'un batı kültürü etkisiyle milli yüzleri değişmeye başlamış, bağlar, bahçeler Avrupa usulüne göre düzenlenmiş, çeşitli heykeller getirilmiş ve bunlar halkın tepkisine sebep olmuştur. Buna rağmen yenilikler devam etmiş, Kağıthane'de, Haliç'te, Beşiktaş ve Üsküdar'da çeşitli saraylar, kasrlar, köşkler yapılmış, buraları önemli eğlence yerleri haline getirilmiştir. Saraylardan saraylara, köşklerden köşklere gidilmekte, düğünler, sünnetler ihtişamlı yapılmaktadır. Lâle çeşitlerinin bol olduğu bahçelerde zarif sohbetlerin ve gezilerin yapıldığı bilinmektedir. Bu dönem içerisinde İstanbul gerçekten görülmeye değer güzelliktedir. Zevk ve sefaya düşkünlüğün yanı sıra padişahın ve sadrazamın sanata ilgilerinden dolayı şiir ve musiki alanında çok önemli sanatkârlar yetişmiştir. Şairler de bu sefa seline kapılmış, Dîvân Edebiyatı'nın en önemli şahsiyetlerinden Nedim bu dönemde yetişmiştir.

Devletin bu sükûn içerisindeki görünüşüne rağmen İran siyaseti bozulmuş halk devlet erkânının bu şaaşalı yaşıntısından rahatsız olmaya başlamıştı. Bu sırada Yeniçi Ocağı'ndan Patrona Halil ve on yedi arkadaşı (1730) ayaklanma başlatmış daha sonra isyancılar çoğalmıştı. İsyancılar İstanbul'da yapılan yeniliklerin alt üst edilmesi ve III. Ahmet'in tahttan feragati ile sonuçlanmıştır.

III. Ahmet'in yerine geçen I. Mahmud (1730-1754) tahta geçer geçmez ilk iş olarak isyancıları susturmuştur. I. Mahmud da III. Ahmet gibi sanata düşkün, şiir ve

musikiyi seven bir padişahıtır. Humbaracı Ahmet Paşa'nın kurduğu Avrupa ordularına benzeyen silahlı bir Humbaracı bölüğü bu dönemde kurulmuştur.

III. Mustafa (1754-1774) döneminde Osmanlı - Rus ilişkisi devam etmiş ve Küçük Kaynarca Antlaşması yapılmıştır. I. Mahmud ve III. Mustafa zamanında Osmanlı Devleti'nde Avrupa usulü olarak ordu kurulmuş, Mühendishane-i Bahr-i Hümâyûn gibi Fransız tekniği ile Deniz Harb Okulu oluşturulmuştur. Bu Osmanlı'nın askeri alanda Avrupalılaşmasının örneğidir.

III. Mustafa'dan sonra (1774-1789) yılları savaşların yoğun olduğu bir dönem olup I. Abdülhamit'in tahta geçtiği dönemdir. I. Abdülhamit döneminde bir çok düzenlemeler yapılmıştır. Topçu ve Lağımçı ocaklarının ıslahatına çalışılmış, ayrıca III. Mustafa döneminde kurulan sürat topcularının mevcudu artırılmıştır. İbrahim Müteferrika'dan sonra kısa bir müddet daha faaliyet gösteren fakat ilgisizlikten ötürü geçici olarak faaliyetini yitirmiş olan matbaacılığın tekrar canlandırılması bu dönemde olmuştur.

Asırın son padişahı III. Selim'dir (1789-1808). III. Selim, Fransız İhtilali'nin gerçekleşmiş olması ve Osmanlı Devletinde Fransız İhtilali'nin yarattığı sarsıntılar sonucunda önemli bir dönemin padişahıdır. Dönemi çeşitli iç ve dış karışıklıklarla geçmiştir. Ordu ıslah edilmeye çalışılmış, Yeniçeri Ocağı yerine Avrupa usûlünde bir ordu kurma çabasına girilmiş, Nizâm-ı Cedîd ordusu kurulmuştur. Yapılan Avrupâî değişiklikler bazı zümrelerce hoş karşılanmamıştır.

III. Selim, dönemin diğer padişahları gibi ince ruhlu, sanata önem veren, bestekâr ve şâir bir padişahıtı. Islahatlarına karşı olanlar tarafından başlatılan Kabakçı Mustafa Paşa İsyanı, padişahın sakin ve merhametli tabiatı yüzünden engellenmemiş, kendisinin tahttan indirilmesine ve öldürülmesine sebep olmuştur.

Böylece XVIII. asır siyasi, askeri ve iktisadî karışıklıklar içerisinde son bulmuştur.

1. 2. XVIII. ASIR OSMANLI DEVLETİNDE SANAT, EDEBİYAT VE KÜLTÜR HAYATI

Kültür hayatının en önemli öğelerinden biri olan sanat ve edebiyat, toplumların siyasi ve içtimai durumlarından etkilenmektedir. XVIII. asır edebiyat hayatında içtimai değerlere ve siyasi olaylara göre gelişme ve duraklama görülmektedir.

XVIII. asırda dîvân şìiri önceki yıllara göre ahenk ve zenginlik bakımından olgunluk düzeyine gelmiştir. XVII. ve XVIII. asırda Dîvân Edebiyatı asırlardır etkisi altında kaldığı İran Edebiyatını örnek almayı bırakmıştır. Bunun nedeni; kendi şiirinde sağlam çizgiler oluşturulmuş, İran Edebiyatı eserleriyle kıyas yapılabilecek düzeyde muhteşem eserler verilmiş olmasıdır. Bir başka sebep ise yıllardır sürüp gelen İran savaşları yüzünden usanmış olan Osmanlı'nın İran'a karşı her konuda tepki ve kücümseme göstermiş olmasıdır. Yeni yetişen şairler İran şairlerini örnek almak yerine dîvân şairlerinin açmış olduğu yoldan ilerliyorlardı. Fakat bu durum, söylenişte ve düşünüşteki benzerlik, birbirinin tekrarı, benzer eserler ortaya çıkmasına sebep oluyordu. Bu tekrara düşme korkusu şairleri yenilik aramaya sürüklüyordu.

Dönemin içtimai olayları gerileme göstermekte olmasına rağmen geleneksel ve klişeleşmiş dîvân şiirinde önceki yılların getirmiş olduğu köklü sanat anlayışı devam etmiş XIX. asır başlarına kadar çok büyük değişiklikler göstermemiştir.

Bu asırda yetişmiş şairler eskilerin etkisiyle, onların çizdiği estetik formda ilerleme göstermişlerdir. Yalnızca Nedim'in yepyeni bir üslûbu samimilik ve söyleyiş farklılığıyla, Şeyh Galib'in Sebk-i Hindî akımı etkisinde yazdığı kendi delarıyla "bir başka lûgat tekellüm etmiş" olması bu asırın edebi farklılığıdır.

XVIII. asırda sanatta yapılmış olan yenilikler aslında -bir kaçı hariç- önceki yıllarda görülen özelliklerin daha kuvvetlenmiş şekilleridir.

Bu özellikler içerisinde ilk olarak zikredilmesi gereken, temelleri XIV. ve XV. asırda atılmış olan ve bu asırda kuvvetle etkisini hissetiren Mahallîleşme

Cereyanı'dır. XVIII. asırda birinci sınıf şairlerin eserlerinde (Nedim) İstanbul Türkçe'si en iyi şekilde kullanılmış olup, edebiyatta yerlileşme görülmüştür. Bu yerlileşme çığrı ile mahalli konular şaire girmiş, halkın yaşıntısı konu edilmiş, dil sadeleşmiş, halkın söyleyişlerine ve mesellere yer verilmiştir. Halkın âdet ve ananevi özellikleri şiirde görülmüştür.

Mahallîleşme Akımı'nın bu derece hızlı yayılmasında Lâle Devri'nin etkisi büyüktür. Lâle Devri sefa ve eğlence çağının olduğu kadar ihtişamlı bir geçmişin son demlerinin yansımasıdır. Bu devir İstanbul'da sanatın doruğa çıktığı dönemdir.

İstanbul'un görkemli bir hal alması, artık şirlerdeki acem şehirlerinin isimlerini ve teşbihlerini geride bırakmıştır. İstanbul'un güzellikleri şirlerde anlatılır olmuş, İstanbul şairlerin elinde, ebedî ve edebî bir hal almıştır.

Lâle Devri'nde şairler içtimai hayatın içerisinde girmiş, halkın duyuş ve düşünüşünü benimsemişlerdir. Dîvân Edebiyatı'nın mazmunlarında ve teşbihlerinde değişiklik yapılmıştır. Kalıplasmış mazmunlardan, sevgili tasvirleri değişmiş, aşık ve sevgiliyle birlikte aşk mazmunu farklı bir yüz kazanmıştır. Nedim sayesinde değişim gösteren aşk, neşeli ve şuh bir hayatın aşk anlayışı haline gelmiş, birkaç şeyh şair dışında beşeri aşk olarak kalmıştır. Tasavvufi aşk Şeyh Galib gibi şairler haricinde pek kullanılmamıştır.

Hatta Nedim mazmunlarda yaptığı yeniliklerle kalmayıp, klasik nazım biçimlerini bir yana bırakıp, hece vezniyle türkü, koşma söylemiştir. Eskiden beri murabba olarak bilinen ve bestelenebilen nazım şekli, türkü ve koşmanın etkisiyle değişerek şarkı adını almış, şairlerce benimsenmiştir. Hatta klasik dîvân geleneğinden uzaklaşmamış olan Şeyh Galib dahi şarkı türünde eserler vermiştir.

Şiirlerinde tasavvufi neşvenin en çok görüldüğü şair Şeyh Galib'tir. Bütün eserlerini klasik dîvân şiri geleneğine bağlı kalmış olarak yazan usta şairlerden biridir. Kelime hazinesi çok geniş, eskilerin kullanmadığı kavram ve terkipleri kullanan şair tasavvufi düşünceyi yaşam tarzı olarak belirlediğinden dolayı sanatına bunu aksettirirken aşk neşesiyle yansımıştır. Sebk-i Hindi akımı etkisiyle anlatmak istediği düşünce açıkta değil derinlerdedir. Şeyh Galib tasavvuf edebiyatının ve Sebk-i Hindi akımının etkisiyle söz sanatlarından ziyâde mânâ ve hayâl derinliğine

önem vermiş, dönemin en önemli şairlerinden biri olmuştur. Zarif bir eda, ince bir dil, hayal kuvveti çile ve ızdırap hemen tüm şiirlerinde görülmektedir. Daha önceleri Nâilî ve Neşâti'de görülen fakat asıl gücünü Şeyh Galib'de gösteren Sebk-i Hindi akımı iç içe geçmiş girift hayaller ve mecazların sınırlarını genişleten ve bir çok şairi etkileyen bir akım olmuştur.

Nâbî ile başlayan ve XVIII. asırda devam eden "hikemî şiir"in bu asırda en önemli şairi Koca Ragıp Paşa'dır.

Şeyh Galib'le tasavvufî düşünce sözgecinden geçmiş soyut anlatımlı şiir, Nedim'de yaşama neşesine bürünmüştür, Koca Ragıp Paşa'da ise hikemî bir hal almıştır. Şiirde hayaller yerine, öğüt verme, yol gösterme, hikmetli söz söyleme dönemin bazı şairleri tarafından benimsenmiştir.

Bu asırın nesir lisânında da XVII. asra göre sadeleşme görülmektedir. Özellikle tarih ve tezkire yazarları sade bir dil kullanmayı tercih etmişlerdir. Mahallileşme cereyanı etkisini nesir üzerinde de göstermiştir. Hüner gösterme amacıyla nesir eserlerinin dilini ağırlaştırma geleneği tamamen değişmese de sade bir dil kullanılmış, pürüzsüz ve samimi ifadelerle eserler verilmiştir.

XVIII. Asırda Yetişen Başlıca Dîvân Şairleri:

Nedim, Şeyh Galib, Osmanzade Tâib, Nâzım, Kâmî, Nâbî, Nâhîfi, Sakîp Dede, Sâlim, Hâmî, Şeyhüllislam Es'âd Efendi, Tûrsî, Râsîh, Münîf, Belîg, Nevres-i Kadîm, Haşmet, Kânî, Neş'et, Nesîb Dede, Selim, Râşit, İzzet Ali Paşa, Neylî, Seyyid Vehbî, Çelebizâde Âsim, Koca Ragıp Paşa, Sümbülzâde Vehbî, Surûrî, Enderunlu Fâzîl, Fîtnat Hanım Esrâr Dede ve İlhamî (III. Selim)dir.

II. BÖLÜM

MUSTAFA KESBÎ

1 – HAYATI ve ESERLERİ

2 – EDEBÎ ŞAHSİYETİ

2.1. HAYATI VE ESERLERİ

Mustafa Kesbî hakkında Prof. Dr. Coşkun ÜÇOK'un çevirisini yapmış olduğu Fransız Babinger'e ait "Osmanlı Tarih Yazarları ve Eserleri" adlı eserde bilgi bulunmaktadır. Rıfat Osman'ın "Edirne Rehnümâsı" ve Bursalı Mehmet Tahir'in "Osmanlı Müellifleri" adlı eserleri kaynak gösterilerek; Edirmeli olan Mustafa Kesbî'nin 1641'de ölen hemşehrisi Mehmet Kesbî (1051/1641) ile karıştırılmamasını belirtir. Fransız Babinger, kaynak olarak gösterdiği eserlerde böyle bir bilgi mevcut olmadığı halde her ikisinin de Edirmeli olmasından dolayı aralarında akrabalık bağı olduğunu belirtir: "Çünkü her ikisi de Edirmeli Şâhidî Çelebi (ölm. 901/1494)'nin halefleri olarak gösterilir"¹

Bunun dışında biyografik kaynaklarda Mustafa Kesbî'ye ait başka bir bilgiye rastlanmamıştır.

Bursalı Mehmet Tahir'in "Osmanlı Müellifleri" adlı eserinde Kesbî hakkında şu bilgiler verilmektedir. "Ketebe-i devletten olup Edirmelidir. İbretnümâ-yı Devlet ismiyle yazdığı mecmua kılıklı tarihçesi (1182) Rusya seferi mübeyyin olup gayrı matbûdudur"². Belirtildiğine göre "İbretnümâ" adlı bir tarih eserinin olduğu söz konusudur, fakat bu kaynakta dîvânçeden bahsedilmemiştir. Bursalı Mehmet Tahir eserinde Mustafa Kesbî'nin "İbretnümâ-yı Devlet" adlı eserinin bir nüshasının Müze-i Osmâni kütüphanesinde bulunduğu belirtmiştir. Fakat Arkeoloji müzesi olan Müze-i Osmâni kütüphanesinde böyle bir eser bulunamamıştır. Bir nüshanın bu

¹ BABINGER, Fransız, Osmanlı Yazarları ve Eserleri (Çev: Prof. Dr. Coşkun ÜÇOK) Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları, Ankara, 1982, s. 325.

² Bursalı Mehmet Tahir, Osmanlı Müellifleri, C. III., İst. 1342, s.131.

kütüphanede olmadığı Ahmet ÖĞRETNEN'in doktora tezinde de belirtilmiştir.³ Böyle bir kayıt, Necdet ÖZTÜRK'ün yaptığı el yazmaları katalogunda da bulunamamıştır.⁴

Rıfat Osman'ın eserinde ise Kesbî hakkında şu bilgi verilmektedir: "Kesbî Mustafa Efendi, Edirne'de zuhur eden füzelâlardan olup "İbretnümâ-yı Devlet" isminde (1182) Rusya seferine ait bir tarihçe yazmıştır. Eser-i mezkûrun bir nüshası Müze-i Hümâyûn kütüphanesindedir."⁵

Rıdvan CANIM'ın hazırladığı "Başlangıçtan Günümüze Edirne Şairleri" adlı eserde, dîvân sahibi, Edirneli şairlerden biri olarak gösterilen Kesbî Mustafa Efendi hakkında şu bilgiler verilmektedir. "Sultan III. Mustafa (1757-1774) devrinde yetişen şairlerden Kesbî'nin asıl adı Mustafa'dır. Kesbî Mustafa Efendi Edirne'de doğmuş, öğrenimini tamamladıktan sonra Dîvân-ı Hümâyûn katipleri arasına girmiştir. Kesbî Mustafa Efendi'nin 1182/1768 Rusya seferini anlatan İbretnümâ-yı Devlet adında mecmua tarzında bir tarihçesi vardır."⁶

1768 Rus seferini konu alan bir eserin 1640 tarihinde vefat etmiş olan Mehmet Kesbî'nin eseri olamayacağı belirtilmiş ve bu eserin Mustafa Kesbî'nin eseri olduğunu doğrular nitelikte olduğu ve tarihçiliğinin yanında güzel şiirler yazan bir şair olduğu Rıdvan CANIM tarafından belirtilmiştir.⁷

Osman Rıfat ve Bursalı Mehmet Tahir'in eserlerini kaynak gösteren Fransız Babinger Kesbî'nin Edirneli şair Şahidî neslinden olduğunu söylemiştir. Oysa Bursalı Mehmet Tahir eserinde, Mehmet Kesbî'nin Şahidî neslinden olduğunu (1151)'de vefat ettiğini ve Kasımpaşa'ya defn edildiğini söyleyerek Babinger'in bu

³ ÖĞRETNEN, Ahmet, Mustafa Kesbî İbretnümâ-yı devlet, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü (Yayınlanmamış Doktora Tezi), İst., 1996.

⁴ ÖZTÜRK, Necdet, İstanbul Arkeoloji Müzeleri Kütüphanesindeki Tarih Yazmaları, Türk Dünyası araştırmaları Dergisi, S.63, İst. 1989, ss. 129-175.

⁵ OSMAN, Rıfat, Edirne Rehnümâsı, Edirne 1920 / H. 1336, s. 109.

⁶ CANIM, Rıdvan, Başlangıçtan Günümüze Edirne Şairleri, Ankara 1995, s. 16.

⁷ A.g.e., s. 405.

düşüncesinin yanlış olduğunu kanıtlar ve Mehmet Kesbî ile Mustafa Kesbî'nin karıştırılmamasını belirtir.⁸

Ahmet ÖĞRETNEN'in doktora çalışmasında belirtildiğine göre; İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü'nde Mustafa Kesbî'nin "İbretnümâ-yı Devlet" üzerinde iki adet mezuniyet tezi yapılmıştır. Yapılan bu tezlerde Osman Rıfat, Babinger ve Bursali Mehmet Tahir'in eseri kaynak gösterilerek Kesbî'nin Edirneli şair Şâhidî neslinden olduğu kaydedilmiştir. Oysa adı geçen eserlerde böyle bir bilgiye rastlanmamıştır. Ahmet ÖĞRETNEN'in çalışmasında bu husus şöyle anlatılmaktadır. "Halbuki adı geçen eserlerde Kesbî'nin Şâhidî ile olan ilişkisine dair bir kayıt yoktur. Bu iddia muhtemelen Osman Nuri Peremeci'nin kaynak göstermemeksizin Mehmet Kesbî için verdiği şu tuhaf malumattan yapılmış hatalı bir aktarma olsa gerektir." Şâir Şâhidî merhumun torunlarından biri olan Kesbî, Edirne Sipahilerinin ve dîvân katiplerinin hatırları sayılılarından olduğu gibi bir çok memuriyetlerde de bulunmuş, eskilerden yaşı bir adam idi. Müretteb Dîvâni olduğu gibi, söylediği tarihleri de toplayarak ayrıca cönk yapılmıştı...."⁹

Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi'nin "Kesbî Mustafa Efendi" maddesinde, "Dîvân şairi Müverrih (XVIII.a.) Edirnelidir. Divân-ı Hümâyûn katiplerindendir. 1768 Rus seferini ele alan İbretnüma isimli tarihinden bu yıllarda hayatı olduğu anlaşılmaktadır. Dîvâni vardır. (İ. Ü. Ktp. No:838)" denilmektedir.¹⁰

Kesbî'nin Dîvâncesinde bir beyitte eseri hakkında şu bilgi verilmiştir.

"Bizi bir semte etti muktezâ-yı bahti kim Kesbî
Sana anılıンca yok mecmua' u dîvândan gayri"

(121/5)

Bu beyitte Kesbî'nin kendi dilinden, tarih mecmuası ve bir dîvâna sahip olduğu anlatılmaktadır.

⁸ Bursali Mehmet Tahir, Osmanlı Müellifleri c. III, İst., 1342, s. 131.

⁹ ÖĞRETNEN, Ahmet, a.g.t., s. 13.

¹⁰ Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi, Dergah Yayınları, C: V, İst. 1982, s. 292.

Üzerinde çalışma yaptığımız bu eser İstanbul Kütüphanesi No: 838'de Kesbî Dîvânı adıyla kayıtlıdır. 53 varak, 124 gazel, 1 tahmis ve 2 kît'adan oluşmaktadır. Kataloglarda ve kaynak eserlerde verilen bilgilere göre eser divan muhtevasında olmadığı için bizce divançe demek daha uygun görülmüştür. Gazeller genellikle 5 ve 6 beyitten oluşmasına rağmen yedi, sekiz, dokuz hatta on beyitten oluşan gazellere rastlamak mümkündür. Aruz vezninin Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün ve Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün gibi çok kullanılmakta olan kalıplarında yazılmış şiirlerin yanısıra diğer kalıplardan yazılmış olan gazeller de bulunmaktadır. 1b ve 11b'deki derkenarlar kît'a nazım biçimi ile yazılı tarihlerdir. 4a'da bulunan derkenar ise silindiğinden okunamamıştır. Eser ciltli olup mîkleplî ve zencireklidir. Hattı ta'liktir. İstinsâh ve müstensihi hakkında bilgi kayıtlı değildir. Gazeller alfabetik sıraya göre isimlendirilmiş olup bazı harflerde (ş, r, ñ gibi) isimlendirme yapılmamıştır. Söyleyiş kolaylığı düşünülürse kafiye sonu e, r, m, n gibi harflerle biten gazel sayısı daha çokdur. Bazı gazelleri ise gazel-i bahariyye ve gazel-i engûr gibi özel başlıklarla belirtilmiştir. Eserin kapağında "Gazeliyât-ı Kesbî Efendi" kaydı, zahrunda ise "Dîvân-ı Kesbî" kaydı bulunmaktadır. Serlevhâsının hemen altında sürhile (kırmızı mürekkeble) yazılmış başlık şöyledir. "Gazeliyât-ı Kesbî Efendi mürettib-i âlâ huruft-teheccür". Bu başlığın hemen yanındaki dört beyitlik derkenâr, yine sürhile yazılmış ve şu başlığı taşımaktadır."Şerh-i Tîrnovî'de Bâzârlık Câmii'nin tarihidir". Sözü edilen derkenâr:

"Haseki Ahmet Ağa zât-ı celîllül kadrin

İde ikbâline tevfikînî yaver-i Mevlâ"

beytiyle başlamaktadır. Varak 11b'deki derkenârda da "Şehr-i Tîrnovî'de 'Imâret Medrese Câmii'nin tarihidir" başlığı bulunmaktadır.

Varak 1b'deki derkenârin son beyti şöyledir:

"Dedi gûş eyleyüb itmâmını Kesbî târih

Oldu bu mâbed âli eser zîb-ârâ"

sene 1208

Varak 11b 'de ise son kita:

"Dedi ta'mirine menkûtla Kesbî tarih

Kıldı Ahmet Ağa bu câmi-i rânâ-yı cedîd"

sene 1208

Her iki kit'a sonunda da "sene 1208" tarihi kayıtlıdır. Varak 53'te bulunan hâtime sonunda "fi Ca, sene 1203" tarihi vardır. Buradan anlaşıldığı üzere Kesbî Dîvânı 1203'te bitmiş olup derkenârlar 1208'de başka bir hat ile yazılmıştır. Dîvân bittikten beş yıl sonra Tîrnovî'de bulunan camiiler hakkındaki derkenârlar Mustafa Kesbî'nin Tîrnovîli olabileceğini düşündürdüğü gibi Edirneli olup Tîrnovî'de bulunmuş olma ihtimalini de doğurmaktadır. Eserden hayatına dair başka bir bilgi çıkarılamamıştır.

Kaynak eserlerde Kesbî Efendi'nin Divân-ı Hümâyun katiplerinden olduğu bilinmektedir. Ahmet ÖĞRETNEN'in verdiği bilgilere göre Kesbî yüksek derecede bir memurdur ve Dîvân-ı Hümâyun'un muhasebe bölümünde çalışmaktadır. İbretnümâ-yı Devlet adlı eserinde Kesbî'nin kendisinden bahsettiği "Orduyu Hümâyun Edirne sahrasına vasıl (36a) olduktan sonra paşa-yı mûmâ-ileyh ısaççı mabeyine vusûl ve mevcud olan askeri toska ve bebrâr ta'bır olunan Arnebûd zımmilerinden olduğu meşhûd-ı acizânem olup"(35b, 36a) ifadesinden Mustafa Kesbî'nin 1182 seferi münasebetiyle cepheye hareket eden ordu Edirne'ye geldiğinde ısaççı'da bulunduğu anlaşılmaktadır.¹¹

Kesbî Efendi'nin bulunduğu yerler mevzûnda yine tarih eserinde Hotinde bulunduğu, Osmanlı Devleti'nin mali işlerinin yürütüldüğü Bâb-ı Defteri'de görev aldığı, bugünkü manada görevinin müfettişlik olduğu belirtilmiştir. Mustafa Kesbî'nin Kafkasya ve Çerakise taraflarında iki defa bulunduğu belirtip ikinci bulunduğu 1774'de Küçük Kaynarca Antlaşması ile noktalanan sefer sonucunda olduğu belirtilmiştir.¹²

¹¹ ÖĞRETNEN, Ahmet, a.g.t., s. 16.

¹² A.g.t., ss.18-19.

1209 senesinde Halep'te gayri müslimlerin gümrüklere verdiği zararın Kesbî tarafından anlatılmasından, Kesbî'nin bir dönem Halep'te mübâşirlik görevinde bulunduğu anlaşılmaktadır.¹³

Mustafa Kesbî'nin hayatı ve eserleri hakkında bu bilgiler haricinde başka bir bilgiye ulaşmak mümkün olmamıştır.

Uzun yıllar Başbakanlık Osmanlı Arşivi'nde görevde bulunan Ahmet ÖĞRETEL, arşivde yaptığı araştırmalar sonucunda Rus defterlerinde bazı kayıtlar bulunmakla birlikte bunların Mustafa Kesbî ile ilgili olduğu hususunda kesin kanaat olmadığını belirterek, Osmanlı Arşivleri'nde kesin bir bilgiye ulaşmanın mümkün olmadığını ifade etmiştir.

Bursalı Mehmet Tahir'in Osmanlı Müellifleri adlı eserinde bahsettiği üzere karıştırılmaması gerekiği bildirilen, Edirneli Şahidî soyundan olan Mehmet Kesbî'nin "Ola Kesbî Efendi'nin makamı cennet-i me'vi" tarihî misrasında gösterdiği (1050) tarihinde vefat ettiği bildirilmektedir.¹⁴ Oysa Mustafa Kesbî'nin hiçbir kaynakta kaç yılında vefat ettiği ve kabrinin nerede olduğunu dair bir bilgi yoktur.

Aynı eserde Mehmet Kesbî'nin bir kıtası verilmiştir. Mustafa Kesbî'nin kaynakta gösterilen beyti ise şöyledir:

"Uşşâk kebuster gibi hem dâm-geş olurlar

Zirâ ki muhabbetdedir anlar kümesiyle"

Fakat bu beyit, üzerinde çalıştığımız Kesbî Dîvânçesinde bulunmamaktadır. Kesbî'nin başka bir eserine ve hakkında başka bir kaynağı ulaşamadığımız için beytin nereden alındığına dair bir bilgi elde edilememiştir.

Eski eserler kataloglarında ve bizzat İstanbul'daki kütüphanelerde yapmış olduğumuz katalog taramalarında Dîvânçenin bir başka nüshasının varlığına rastlanmamıştır. Tek nüsha olup İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi'nde 838 nolu kayıtta mevcuttur.

¹³ A.g.t., s. 20.

¹⁴ Bursalı Mehmet Tahir, a.g.e., C: III, s. 131.

2.2. EDEBÎ SAHSİYETİ

Kesbî Efendi hakkında ulaşabildiğimiz kaynakların hiçbirinde Dîvânç-e-i Kesbî hakkında ayrıntılı bir bilgiye rastlanmamıştır. Eserden bahsedilmediği gibi Kesbî'nin edebî şahsiyeti ile ilgili bir bilgiye rastlamak da mümkün olmamıştır. Yapmış olduğumuz transkripsiyonlu dîvân metni çalışmamız sonucunda beyitlerden yola çıkarak, Kesbî'nin edebî şahsiyetini ortaya çıkarmaya çalıştık.

XVIII. asır dîvân şîiri, önceki devirlere göre ahenk ve zenginlik açısından olgunluk düzeyindedir. Dönemin başında Lâle Devri'nin yaşanmış olmasının dîvân şîirine etkisi büyüktür. Dîvân şîirinin en önemli ustalarından biri olan Nedim bu dönemde yaşamış ve kendisinden sonra yaşamış bir çok şairi etkilemiştir. Hatta Nedim Dîvân şîirinde yeni bir çığır açmıştır. Bu yenilik Mahallileşme Akımıdır.

Kesbî Efendi'nin Dîvânını incelediğimizde ilk göze çarpan özellik, mümtaz şair Nedim'den etkilenmiş olmasıdır. Kesbî'nin şîirlerindeki hayat anlayışı Nedim'in hayatı bakış açısından hemen hemen aynıdır. Geleneksel şîir özelliklerini koruyan Kesbî, hayatı zevk, eğlence ve neş'e çerçevesinde ele almaktadır.

Gürgân gibi ağıyâr kaparlar seni zinhâr

Serd oldu hava çıkışma koyundan kuzucâğım.

Nedim'in "kuzucâğım" redifli şarkısına benzer bir beyit Kesbî'nin gazelinde bulunmaktadır.

Dilkülündüğüne bakmadı göründü ağıyârin sakın

Sürüden ayrılma ey süt kuzusu kûyunda yat

(14/5)

Yine Kesbî'nin bu beyitleri Nedim tarzı şîirlerine örnek olmaktadır.

Rüzgârin buldu kullan sandal-ı sehpâyı sür

Keşti-i 'ayşa kenâr-ı bezmde yelken kapat

(14/2)

* * *

Kim olur daireye şimdi o rakkas güzelin
Koyuna girmeğe saat gibi delâlde gezer

(40/2)

* * *

Salındık serv kadd bir yâr ile seyr-i kenâr itdik
Açup gül gonca-i tab'ı safâ-yı nev-bahâr itdik

(73/1)

* * *

Yine bir taze sevdim eski dildârı değiştirdim
Hevâ-yı aşka râm oldum yine yâri değiştirdim

(85/1)

Kesbî'nin şiirde Nedim'den başka Fuzûlî ve Bâkî'nin tesirleri de görülmektedir. Hatta tasavvufî bakımından Nâilî ve Neşâtî'den hikemî beyitler söyleme yönünden Nefî'den etkilendigini söylemek de yanlış olmaz.

Kesbî'nin: Arzû-yı la'l-i yâr ile ölürsem toprağım
Teşne-gân-ı hecre ey hazan hep peymâne yâp

(10/3)

bu beyti Fuzûlî'nin su kasidesindeki beytiyle özdeş sayılabilcek kadar yakın anlamdadır.

Fuzûlî: Dest-bûsi arzûsuyla ölürsem dostlar
Kûze eylen toprağım sunun ânının yâre su

Yine Fuzûlî'nin "gayri" redifli gazeline benzer olan başka bir beyit ise şöyledir:

Fuzûlî: Ne yanar kimse mana âteş-i dilden özge
 Ne açar kimse kapum bâd-ı sabadan gayrı

 Kesbî: Bir ağlar yok benimçün dide-i giryândan gayri
 Bir anlar yok görüp halim dil-i nâlândan gayri

(121/1)

Kesbî kendinden önceki şairlerden etkilenmiş ve isimlerini övgüyle şiirlerinde zikretmiştir.

Nazî olmaz edâyi nazmına sabit gibi Kesbî
 Hasîb-i nükte-perverdir zemânın şimdi Nâbîsi

(116/6)

Kesbî hemen her şiirinde mahlas olarak Kesbî veya Kesbiyâ ismini kullanmış ve kendine övgüde bulunmuştur.

Okudukça nola şîrim yakarsa dilleri Kesbî
 Şerer-i îsârdır âteş gibi súzış-i harâretle

Kesbî şiirlerinde tema olarak, aşk, ızdırap, edeb, gönül, bahar, tasavvuf gibi geleneksel dîvân şiiri konularını işlemiştir. Kesbî'deki aşk çoğunlukla beşeri aşktır.

Biz de bir gonca ile açılıriz gülzâre
 Sabret ey bülbül-i dil vakt-ı gülistan gelsin

(95/3)

Aşktan bahsederken aşkin vermiş olduğu ayrılık ızdırabı ve aşk derdi anlatılmaktadır. Ayrılığın zor olduğunu yalnız bir dille şöyle anlatmaktadır.

Hecri ben bu rutbe bilmezdim ne müşkil hâl imiş
 Saati gün her günü bir mah mâhi sâl imiş

(58/1)

Şiirlerdeki tasavvuf düşüncesi çok derin değildir. Kesbî tasavvufu amaç edinmemiş, daha çok şiir konusu olarak görmüştür. Tasavvufta, mutasavvîf dünya nimetlerinden sıyrılmış, tevekkül içinde, şikayet etmeyen, kadere razı olandır. Kesbî ise hayatı sıkı sıkıya bağlıdır.

Tecellisinde eşyanın olur mebhût u hayret-yâb
Kişi zahirde gizlü feyz-i settarı düşündükçe

(113/4)

Mutlak varlığın tecellisini eşyada görmekte ve ilm-i ledûnu istemekte olan şair seyr-i sülük yolunda ilerlemenin masiva ile olacağından bahsetmektedir.

Ben âşinâ-yı sırr-ı derûn olmak isterim
Ey hâce vir ilm-i ledûndan sebk bana

(4/4)

Ledûn ilminin yeri sadece gönüldür, zahirdeki görüntüye aldanmamak gerekmektedir(35/4), hakikat gizlidir ve görünmez (79/1-4), o halde gizli olan kudret tecelli yoluyla bilinebilir (44/5), (47/6).

Dervişlik Kesbî'ye göre sadece taç ve hırkayla olmaz. Kişinin Allah'a ulaşmadaki sırrı kendine aittir. Bu yüzden zikrin gizli olması gerektiğini söylemiş, ve sesli zikre karşı olduğu şu beyitte belirtmiştir:

Vaiz ihlâs-ı derûn ister icabetde niyâz
Sanma te'sir-i eser tekyeye elhânladır

(35/5)

Geleneksel Dîvân şiirindeki zahid - rind çatışması ise şöyle anlatılmaktadır.

Zahir boyandı işrete şevk-i lebin ile
Bî-çâre âle uğradı besdir âna bu reng

(72/2)

Bu beyitte âl kelimesi renk olarak kullanıldığı halde aynı kelime hile anlamında kullanılmaktadır.

Kesbî'nin şiirlerinde, Neff'nin ve Koca Rağıp Paşa'nın beyitlerinde olduğu gibi hikemî beyitler bulunmaktadır. Öğüt vermek ,tavsiyelerde bulunmak için kullanılan bu tarz Kesbî Dîvâni'nda da görülmektedir.

"Cahilin mertebesi cahile eflâk olmak" (67/1) , "kişinin yâdî gurbette vatandır hep" (11/4) , "Ehl-i keyf kahvenin fincanına itmez deva" (24/3), "Olmaz mukim kimse ribâtgâhi dünyada / Bu kâr-gâh-ı âleme tüccar gelir gider" (31/4), "Neseb davası olmaz çarşu-yı ka'biliyyette" (39/5), "fırsat olur müşkin el bağlatı sun usşaka o şuh / Her zaman olmaz kişinin arkası mihrabda" (106/3) , "Yatma her adamın aguşına tanbûr gibi" (119/2).

Kesbî Dîvâni'nda gazeller dışında "Gazel-i Tahmisi Kesbî Ber-Gazel-i Hatem-i ba- Sâmii Makamat" adlı bir tahmis vardır. Eserde "Bahar" redifli iki gazel bulunmaktadır. Bahar tasviri yapılmış, çiçeklerin gül bahçesinde güllerin açması gül kitabını okumak olarak anlatılmıştır. Baharın gelişiyile tabiatın yeniden uyanışına dikkat çekilerek Kur'an-ı Kerim'den iktibas yapılmakta ve yeniden dirilme anlamına gelen "keyfe yuhyıl arz" ile tabiatın canlanması anlatılmaktadır.

Çemenzâra nazar kıl keyfe yuhyıl arza sırrın gör

Kemâl-i sun-ı Hakkı Kesbiyâ seyr eyle bî-perva

(5/8)

Baharın canlılığı hayatı benzetilmiş ve ölümden sonra tekrar dirilmeye telmih yapılmıştır.

Ruh oldu saba gülşeni ihyaya seherden

Buldu dem-i can bahş Mesîha-i cemenzâr

(41/2)

Kesbî şiirlerinde gerek İran Edebiyatı'ndan Türk Edebiyatı'na geçmiş mazmunları, gerekse kendinden önce yaşamış Türk şairlerinin kullandığı mazmunları

sıkça kullanmıştır. (Mesiha (41/2), İsmail (90/2), Kaf dağı (53/1), Mansur (74/4), Mecnûn, Leylâ (47/4, 85/2), Süleyman (70/2), Yâkûp, Yûsuf (1/5, 90/5, 118/5) vb.)

Kesbî'nin şiirlerinde kullandığı dil, ince, nazik, zarif ve yalındır. Mahallileşme cereyânından etkilenmiş olan Kesbî, şiirde arapça ve farsça kelime ve terkipleri çok kullanmamıştır. Kullanmış olduğu terkipler ve yabancı kelimeler halkın anlayabileceği türdendir. Halkın kullandığı ve kalıplaşmış olan arapça terkiplere sık rastlanmaktadır. "Kasemna"(35/2), "Takdir-i ilâhi (79/5), "Allah-ı Azîm" (50-5), "İnşallah" (50/5), "er-rîzk u alellah (63/5) vb...

Yaşadığı dönemde etkili olan Sebk-i Hindi akımından etkilenmemiştir. Şiir dili halkın konuştuğu Türkçe'den uzak değildir. Hemen hemen hiç yabancı kelime yok denilebilecek kadar az, süssüz, sanatsız, temiz bir Türkçe kullanılmıştır. ("Kaç kere doldu boşaldı bunun ile kim bilür" (24/4), "Her yerde tutuşturma sakın sûziş-i aşkı" (45/2), "Eski korsandır rakîb uğratma yârin semtine" (92/2), "Yatma her adamın ağışına tanbur gibi" (119/2), "Sinede iğne basacak yer bulunmaz yaradan" (91/2) vb.)

Türkçe'de "Neyin var?" anlamında kullanılan "nen var?" sorusunu kullanacak kadar saf bir dille yazan şair şiirlerinde Halk Edebiyatına ait seslenişleri de kullanmıştır. (Hey Hey gb.) Şiirde günümüz Türkçe'sinde de kullandığımız korsan, kalyon (92/2) gibi Türkçe kökenli olmayan kelimele rastlamak da mümkündür.

Şiirlerde halkın kullandığı deyim ve atasözlerine sık rastlanmaktadır. Şair kendi anlatmak istediklerini mecaz yoluyla anlatmada deyim ve atasözlerini tercih etmiştir. "Sinede iğne basacak yer bulunmaz yaradan" (91/2), "Bir hamlede mat olmak" (15/4), "Canı çıkmaga bir nefes kalmış" (54/1), "Su yüzüne çıkmak", "Göz gezdirmek" (57/4), "Dillere destan olmak" (43/7), "Ahı yerde kalmamak" (51/3) vb.

Kesbî şiirleriyle yaşadığı dönemin gelenek ve an'anelerine örnek teşkil edecek beyitler de söylemiştir. Geleneği şiirine aksetirmiştir.

"Elde nakd-ı zer olunca kâle bî-bazâre ne" (103/2) diyerek o dönemde altın para kullanıldığına işaret edilmektedir. "Zamâne hacısı ahbâba cünbüş armağan eyler" (104/5) demekle hacdan gelenlerin hediye getirdiğini belirtmektedir.

İçten ve samimi olan şiirler şekil ve vezin bakımından kusursuz değildir. Divâni incelediğimizde şiirler genellikle aynı aruz kalıplarıyla yazılmıştır. Birçok beyitte vezin bozukluğu görülmektedir. Vezinlerdeki aksaklılıklar, sıkça rastlanan ulama, imâle zihafla giderilmeye çalışılmıştır.

Kelimelerin yazılışlarında lûgatlerde kontrol edilmesine rağmen hatalar görülmektedir. 2. gazelin 2. beytinde "hassa" kelimesi ^{حصہ} yazılmış olması gerekipen, ^{خیصہ} şeklinde yazılmıştır. Oysa lügatlerde böyle bir kelime yoktur..

(14/3) شاہد yazılması gereken "şâhid" kelimesinde vokaller gösterilerek شاہید yazılmıştır. سرشک "sırışk" kelimesinde "sin" harfi noktalı gibi görülmekte "şın" olarak okunmaktadır. (49/4), "nahs" ^{نفس} şeklinde yazılı böyle bir kelime lûgatlerde bulunamamıştır. Muhtemelen bir nokta fazla koyulmuş, kelime uğursuz anlamındaki "nahs"tır. ^{حصہ} ^{حصہ} "hisse", (53/3), "mestane" ^{مستانہ} kelimesi ^{مستانہ} mestate (72/1), "müzemmil" ^{مزمل} kelimesi "müzmil" şeklinde yazılmıştır.

Dîvânın hattı etrafında kelimeye ait olmayan bir çok nokta olduğu için kelimelerin okunması zorlaşmaktadır.

III. BÖLÜM
‘DÎVANÇE-İ KESBÎ’
TRANSKRİPSİYONLU METİN

GAZEL - 1

GAZELİYÂT-I KESBÎ EFENDÎ MÜRETTİB-İ ÂLÂ
HURÛFÎT- TEHECCÜR

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 b) 1) ‘Arža‘-ı evşâf-ı hüsn-i yâre itdim ibtidâ
 Midhat-ı şâyeste’-i dildâre itdim ibtidâ
- 2) Lezzet-i la‘ liyle ol âyine-ruhsâriñ yine
 Tûtî-i güyâ şifat-güftâra itdim ibtidâ
- 3) Gördüğüm minvâl üzre nüşha-i idrâkden
 Dildeki maķşûdumu iżhâra itdim ibtidâ
- 4) Şerh idüp metn-i ‘ibârât rumûz-i maṭlabum
 Nahv ȝalik kışşamı iş‘ âra itdim ibtidâ
- 5) Eyleyüp güftârimi âğâze-i naķş-i suṭûr
 Naẓm-ı ȝer ma‘ nî-i şehvâre itdim ibtidâ
- 2 a 6) Başlayup eş'ârimi tâhrîr-i dîvân itmeğe
 Kesbiyâ cem‘ iyyet-i âşâra itdim ibtidâ

1 b

DER - KENÂR

KIT‘A

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün (Feul)

Şehr-i Tırnovi'de Bâzârlık Câmi‘ iniñ târihidir

- 1) Haşekî Ahmed Ağa zât-ı celîlü'l- ķadriñ
İde iqbâliñe tevfikîni yâver-i mevlâ
- 2) Bu diyâra evvelâlı voyvoda ol kân suhan
Nice hâyât-ı hüsn oldı yüzünden ihyâ
- 3) İtdi bu câmi‘ -i pâkizeyi Allah bünyâd
Ecri imdâd necât ola aña rûz-ı cezâ
- 4) Dedi gûş eyleyüp itmâminu Kesbî târih
Oldu bu mâ‘ bed ‘âli eşer-i zîb- ârâ

Sene : 1208

GAZEL - 2

GAZEL-İ BA HARFÜ'L - ELİF

Mef^c ülü Mefâ^c ülü Mefâ^c ülü Fe^c ülün

- 1) Cûş eylese emvâcı 'ummân-ı temennâ
İtse hareket bâhr-ı güherdân-ı temennâ
- 2) Girmez ele bir haşşa-i zer-hûr-i tesellâ
Tağılsa bütün 'âleme ihsân-ı temennâ
- 3) Yâ Râb beni ber-geşte-i baht ideli devrân
İkbâl-i hûşûl itmedi şâyân-ı temennâ
- 4) Çâk oldı keşâkeş ile mânend-i girîbân
Der-kâr olalı pençeme dâmân-ı temennâ
- 5) Şabır ile bulur Yûsuf matlûbını Kesbî
Bir gün ola Ya' kûb gibi merdân-ı temennâ

GAZEL - 3

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1) Uyutmaz fîkr-i zülfüñ ehl-i 'aşkı şubha dek cânâ
- 2 b Gece yıldız şayar sevdâ-yı hâliňle dil-i şeydâ
- 2) Seniň şahım dayanmaz pençe-i ġarâtına dünyâ
İder tatar gamzeň vardığı mülk-i dili yağmâ
- 3) Musâħħardır nigâh-ı çeşmîñe efsûn Hârûti
Fütûn-ı fitneyi nazraň ider 'âşıklara îmâ
- 4) Girişme nâz 'u işve zâtîna şâyeste hîl' attir
Boyuñca ķaddiňe eşvâbdır eşvâb-ı istiňna
- 5) Seni âğuş iden rü 'yâda kim hoş görmez ey âfet
Gehî erbâb-ı hâba şevk-ı bîdârı verir rü 'yâ
- 6) Bu nazm-ı pür-leťâfet bâğ-ı dilden kopma bir güldür
Cenâb-ı rü 'yet zî-kâdre eyle Kesbîyâ ihdâ

GAZEL - 4

Mef' ülü Fâ' ilâtü Mefâ' îlü Fâ' ilün

- 1) Virmez neşât lâ' liñi keyf-i 'arak baña
Sevdâ-yı bûs-ı hâl-i lebîndir 'arak baña
- 2) Sâkî yetiş humâr-ı firâkînla ölmenden
Kıl şerbet-i vişâliñi sedd-i ramaç baña
- 3 a
- 3) Gitmez dimâğdan eser-i bû-yı inşirâh
Bir şevk-ı neş 'e virdi ki 'aşkıñla hakk baña
- 4) Ben âşinâ-yı sırr-ı derûn olmak isterim
Ey hâce ver 'ilm-i ledünden sebék baña
- 5) Dâ' vâ-yı şidk-ı 'aşkıñi ispâta Kesbiyâ
Şâhid yeter bu nev-ğazel-i mâ-sadak baña

GAZEL-İ BAHARIYYE - 5

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1) Kitâb-ı gülistânı açtı yine hâce-i dânâ
Nezâketle rumûz-ı gülşen-i râzı ider îmâ
- 2) Seherde kuş dilince Manlıku't-TeVrî oğur bülbül
Sebk-âmûz etfâl-i tuyûra öğretir ma' nâ
- 3) Bahar irdi meştânıñ mukteżâ-yı hükmî nesh oldu
Yeñilendi yine taķvîm-i nevrûz feraḥ-peymâ
- 4) Ne kâbil bî-ķarâr-ı 'aşka ey dil ba' de-zîn âdâm
3 b Hevâ dil-keş çemen-i pür-cûş mânendim hażrâ
- 5) Çü revnak virdi ezhâra tarâvet-yâb idüp jâle
Nesîmin nefha-i can-bahşı itdi gülşen-i ihyâ
- 6) Tecâvüz eyledi miķyâs hadd-i nîl-veş enhâr
Temevvücden köpürmüş ızdırâb şevkiyle deryâ
- 7) Bahâriñ rûhdur raḥsiñ vetire âşâr-ı te 'sîrî
Bu hengâm-ı şeref te 'vemde feyz alur bütün dünyâ
- 8) Çemen-zâra nażar kıl keyfe yuḥyi'l arz sîrrin gör
Kemâl-i şun'ı ḥakkı Kesbiyâ seyr eyle bî-pervâ

GAZEL - 6

Mef^c ülü Mefâ^c ülü Mefâ^c ülü Fe^c ülün

- 1) Âteş- zen-i şevkî ele al çakmağa cânâ
Kânûn-ı ǵamı başla yine yakmağa cânâ

- 2) İtme ruhını tâ bu կadar zülfle mestûr
Bir yer ko dil-i gam-figene bakmağa cânâ

- 3) Tûfân gibi dünyâyı ider ǵark-ı melâmet
Başlarsa gözüm yaşı eጀer akmağa cânâ

- 4 a
4) Hayretden elin böğrine koysa n'ola 'âşık
Bir kulp adar aጀyar aña takmağa cânâ

- 5) Kıl şem^c i dil-i Kesbî mahzûnı fûrûzân
Âteş-zen-i şevkî ele al çakmağa cânâ

GAZEL - 7*

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ul
(Fâ‘ ilâtün)

- 1) Nazar itdikçe dilâ ol gözü gammâz baña
Olur efsûn-ı nigâhı fiten - endâz baña
- 2) İderim ‘ aşıkla ben mahv-ı vücûdî işbât
Olumaz mihrim sı̄r her dil nâ-sâz baña
- 3) İdeli câ-yı karâr evc-ı semâ-yı nâlem
Mâye-i reşkdir âgâze-i şehnâz baña
- 4) N’ola her nâzin bir ‘ işvesi çok dildârıñ
Eylesem şevkiyle biñ ‘ arż-ı niyâz az baña
- 5) Nice dest-âver idim bâd-ı nihâl emeli
Ser-fürû eylemez ol nahâl-ı ser-efrâz baña
- 4 b
- 6) Kesbiyâ mâdde-i esrâr-ı dil-i pür-ğamda
Kimseler olmadı hâme gibi hem-râz baña

*Gazel 7'nin "Der-kenâr"ı olmasına rağmen silinmiş olduğundan dolayı okunamamıştır.

GAZEL - 8

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1) Sirişk-i çeşm-i pür-hûnum akar her seviye âb-âsâ
Hüner bâsim sudâ' -ı gamla nehr üzre hevl-âb-âsâ
- 2) Ayâk sur sâkiyâ câmı yetiştir ızdırâbım var
Sen olsun etme nâz ol dilber-i 'âlî- cenâb- âsâ
- 3) Nihâl-i vasl irup âyâ geçer mi leyle-i fırkat
Görür müyüz cemâl-i yâri yine âfitâb- âsâ
- 4) Ne mümkün eylemek zâriyla ifşâ hâl-i fi'l-bâli
Derûnum pür-şadâ-yı râzdır gerçi rebâb- âsâ
- 5) Nice takbîl zîr-i pâ-yı dildârı ider ümmide
Kudûm-ı yâre rû-mâl olmayan Kesbî tûrâb- âsâ

GAZEL-İ BA HARFÜ'L - BA - 9

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 5a**
- 1) *Zât-ı insâna şeref - bahşâ-yı 'izzetdir edeb
Âdeme müstevcîb tevfîk-i hażretdir edeb*
 - 2) *Zîb-i revîş mevhîbe olmazsa n'ola herkese
Hil'at-ı müstelzim esbâb-ı rif' atdir edeb*
 - 3) *Gizlidir terkîb-i eczâsında feyż-i terbiye
Şîme- pirâ-yı sırişt-i pâk-i tıynetdir edeb*
 - 4) *Mahż-ı te 'yîd-i sa' adet neşve-i âşâridır
Mâye-i ikbâl-i yümn-e fzâ-yı devletdir edeb*
 - 5) *Kesbiyâ erbâbını eyler sezâ-yı 'itibâr
Revnâk-ı ahlâk u zîver - zâ-yı haşletdir edeb*

GAZEL - 10

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Gel ge ey ‘ anka-yı nâzım sînem üzre lâne yap
Ol mağarr şâh-bâzı kendüye kâşâne yap
- 2) Hâcle-gâh hâtrî ile sevâdan tâhliye
Kalbini zâhid ‘ urûs-ı feyze vuşlat-hâne yap
- 5b 3) Ârzû-yı lâ‘l-i yâr ile ölürem toprağım
Teşne-gân-i hecre ey hazân hep peymâne yap
- 4) Tağıdup turreñ şabâ bir fitne tâhrîk itmesün
Zülfüñe ey şüb̄eh-bâl-i hümâdan şâne yap
- 5) Kesbiyâ ta‘mîre kimse yer bulup el urmasun
Bünye-i ebyât-ı nazmı cümle üstâdâne yap

GAZEL - 11

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1) Seni revnâk - nûmâ-yı hüsn iden ehl-i suhândır hep
Nigârâ bâ' iş rif' at gele murğ-ı cemendir hep
 - 2) Seniñ hoş hevâ-yı kâkül-i müşkîn ü şebbûnîñ
Şabâ-yı şübh- veş boyan vadi-i hütendir hep
 - 3) Ne mümkün murğ-ı câna vâşıl gül-zâr-ı kâm olmak
Aña 'âlem misâl-i hâr-ı gülşen râh-zendir hep
 - 4) N'ola kûyîndan ayru nâle eylersem o mîhrûnîñ
Kişinin yâdı giryânı gurbetde vaştandır hep
- 6 a 5) Sürûrûm olsada ahbâb görse cünbîş-i taş'ım
Bu rutbe bî-şu'ûr eden beni Kesbî hüzündür hep

GAZEL - 12

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Dil şerâr-ı âtes-i hecriňle sûzândır bu şeb
Sîne - germâ - germ tâb-ı dâg-ı hicrândır bu şeb
- 2) Şöyle bir leb-teşne kaldık kim zülâl-i la‘ liñe
Neşve-rîz-i ‘ayşımız meclisde hep kândır bu şeb
- 3) Kande seyr ey leyli-i zülfüñe meftûn olduğum
Sensiziñ hâl-i derûnim pür - perişândır bu şeb
- 4) Hânemi tâbiş-nümâ-yı nûr-ı teşrif itmediñ
Zulmet-i hüznuñle ‘âlem bize zindândır bu şeb
- 5) Va‘ de-i vaşılıyla Kesbî dil-ferîb idüp bizi
Ol perî - sîmâ ‘aceb kimlerde mihmândır bu şeb

GAZEL-İ BA HARFÜ'T - TA - 13

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1) Virdi revnağ ol peri-rûya melâhat kat kat
6 b Uydu endâmına esbâb-ı letâfet kat kat
- 2) Cezbedân ile ârâyış-i hüsni âz etdi
Câmedir kaddiñe envâ' -ı nezâket kat kat
- 3) Ne bu eþvâr-ı girişme ne bu 'işve ne bu nâz
Revîşinden gelür ehl-i dile hâlet kat kat
- 4) Lezzet-i şehd-i lebi çekdi mükerrer kandi
Lâ'l-i nâbı şükre verdi hâlâvet kat kat
- 5) Sihri meclise pertev viricek teşrifî
Şaldı nûr üstümüze mihr-i sa' âdet kat kat
- 6) Tâb-ı meyden kizarup ebrilenûr ruhsârı
Neş 'eden mül gibi renk alur ol âfet kat kat
- 7) Gazelim buldu nikât eyle nûmâyiş Kesbî
Şi' rime geldi şanâyi' le feşâhat kat kat

GAZEL - 14

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1) Zevrâk-ı vaşlı yürüt limân-ı bâb-ı yâre çat
 7 a Vâr o kalyon kıçlunuñ suyunca yanaş lenger at
- 2) Rüzgâriñ buldu kullan şandal-ı şehpâyı sür
 Keşti-i 'ayş kenâr-ı bezmde yelken kapat
- 3) Oynamaz ferzânelik meydân-ı nezd-i 'aşkda
 Vaqt olur eyler muhabbet zârla şâhîde mat
- 4) Kâmet-i dildârı cünbişden ne mümkün sâde - vaşf
 Câmedür esvâb-ı istiğnâ boyunca kat kat
- 5) Dil külündüğüne bakma görünñ ağıyârnñ şakın
 Sürüden ayrılma ey süt kuzusu kûyînda yat
- 6) Kesbiyâ cevlân-ı ıtâb' iñ göster erbâb-ı dile
 Vâdi 'i nazm içre sende yine nâz ol oynat at

GAZEL - 15

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1) Dil- nişân-gehdir ḥadeng ebruvâniň câna at
Ey kaşı yatır ǵamzeňe sîne-i ‘üryâna at
- 2) Deşilmiş gördüm kirâs-ı lâ‘l-i nâbiň hûn ‘adüvv
7 b Meyve-i bâğ-ı ruhuñdan bañada bir dâne at
- 3) Turre-i yâri görürseň dâmen-i fesden eğer
Sende ey ‘âşık külâhın şevkıyla keyvâne at
- 4) Mat ola şâhîm piyâde - dil ‘adüvv bir hamlede
Sende sor nať^c 1 muhabbet üzre bir ferzâne at
- 5) Keşti-i ümmîd-i limân ḥuşûle girmedî
Kendüyi vâr ey re’is-i baähr-ı ye’s ‘ummâna at
- 6) Añilsun mi^c yâr ṭab^c iñ Kesbiyâ ehl-i suhan
Sende bir tâze ǵazel nażm eyleyüp meydâne at

GAZEL - 16

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün

- 1) Ten-i dil-mürde meh-i ilkâ-yı feyz-i ‘ aşk cânân et
Dimâğ-ı tab‘ a bû-yı zülf-i yâri mûris-i cân et
- 2) Talebde vâdi’-i âmâlim oldu hûşk-i harmâni
Yenâbi‘-i merâmım çeşme-i sâd âb-ı hayvân et
- 3) Beni destân- serâ-yı Manlıku'ṭ- Tayr meveddet kıl
Edâ-yı nuṭkümi manṭûka-i ser - süleymân et
- 4) Nevâ-yı nâlişimle gelir hân-ı hüsne revnâk vir
Beni bülbül gibi gülzâr-ı ‘ aşka murğ-ı nâlân et
- 5) Vürûdât-ı ledünne mażhar idüp Kesbî veş yâ Rab
Maḳâlâtım sezâ-yı âferîn ehl-i ‘ irfân et

GAZEL - 17

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Buldu nevrûz ile revnâk bağ u bostan semt semt
Nâziyla çıktı mesîre-gâha hûbân semt semt
- 2) Zeyn idüp kûhsâr u şâhrâya şeref verdi bahâr
Başladı bülbül gibi feryâda murgân semt semt
- 3) Fevc fevc ‘uşşâk-ı zâr ‘azm-ı temâşâ eylesün
Seyre şalındı semen - kâmet-i civânân semt semt
- 4) Bû-yı eczâsı bahârâtıň yayıldı âleme
Güyiyâ gülşende ‘aṭṭâr açdı dükkân semt semt
- 5) İrdi emvât-ı nebâtâta şabâdan feyż-i rûh
8 b Sûr-ı keyfe yuhyil-arż oldu nûmâyân semt semt
- 6) Kesbiyâ idmân-ı ṭab‘ın buldurup ehl-i sûhan
Eşheb-i nażm-ı belığa itdi meydân semt semt

GAZEL - 18

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Eylerim da‘ vâ-yı ‘ aşkı dilberi itmem sükût
Olsun ikrârim delîl-i şâhid-i hükm-i şübüt
- 2) Bû-yı zülf-i yâri istifâ-yı rûh itsem nola
‘ İtirdir zîrâ meşamm-ı hâfir-ı ‘ ankâya kût
- 3) Nâr-ı ‘ aşkı hem-mizâc itmiş hevâ-yı aşlima
‘ Unşur-ı zâtım ‘ acîn itdikte hayyû lâ-yemût
- 4) Mümkin eyler mi dil ǵayrı һayâl-i hüsn-i yâr
Câ-yı arâm-ı hümâ olur mu beyt-i ‘ ankebût
- 5) Kesbiyâ zâhid mijân-ı bezm-i rindân bâbda
Iżtirâb eyler kenâr-ı baharda manend-i hût

GAZEL - 19

9 a Mef'ûlü Fâ'îlâtü Mefâ'îlü Fâ'îlün

- 1) Her zât-ı dûn aşla olan ilticâ 'abes
Eltaşf-ı naâd heşti itmeğe recâ 'abes
- 2) Nâdâna neyler 'arza-i 'irfân idüp dilâ
Lü'lü olur diyü hâcer-i incilâ 'abes
- 3) Rahm eylemez bir 'âşık bir yârdır o şûh
'Uşşâk-ı zâre andan ümmîd-i vefâ 'abes
- 4) İtmez gülüñ derûnına şebnem kadar eşer
Ey murğ-ı giryê-nâk bu zâr u nevâ 'abes
- 5) Zâhid seniñ ne kuş idigiñ bilür enâm
Bu şûret ile hâhiş uçmak saña 'abes
- 6) Şâyân-ı 'aşkı ademiñ ancaç hâbîbdır
Kim ȝayre Kesbî dil düşürüp ibtilâ 'abes

GAZEL - 20

Mefâ' îlün Mefâ' îlün Mefâ' îlün Mefâ' îlün

- 1) Dilin nâlışlerine ta' ne-i ağıyârdır bâ' iş

Enîn-i bülbüle âzûrde ki hârdır bâ' iş

- 9 b 2) Göñüller mülküne gâret virin müjgân-ı dilberdir

Bir iklîmiñ ħarâb-ı âbâdına tâtârdır bâ' iş

- 3) N'ola tağılsa ' aklım fikret-i zülfîyle ol şûhuñ

Perîşâniyetine herkesiñ bir kârdır bâ' iş

- 4) Benim mânen-i deryâ iżtîrâb şevkîma cânâ

Hevâ-yı ârzû-yı vuşlat-ı dildârdır bâ' iş

- 5) Seniñ kûşe-nişîn beyt-i ahzân olmaz Kesbî

Yine vârisi bir şûh biri dîdârdır bâ' iş

GAZEL-İ BA HARFÜ'L - CİM - 21

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

- 1) Temâşâ-yı 'azâr-ı yârdan ağıyârı görmem hiç
Misâl-i 'andelîbim seyr-i gülden hârı görmem hiç

- 2) İdelden sînede dil resm-i naşr rû-yı dildârı
Taħallîden ânı ârâyiş-i gülzârı görmem hiç

- 3) Bu şeb çâr buldi yine bir perîye tıfl-veş göñlüm
Ki âniñ şu' dîm senden bir mûlk kûy-dârı görmem hiç

- 10a 4) Nice naħliñ emel baştan karâr itmez yemm-i gamda
Hevâ-yı nâ-mesâ adden kenâr-ı yârı görmem hiç

- 5) O mâhiñ nûr-ı hüsni şöyle pür-tâb itdiğim çeşmim
Nigâh itsemde Kesbî mihr-i pür-envârı görmem hiç

GAZEL - 22

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) ‘Aşkdan itmez firâğ ‘uşşak-ı sevdâyı mîzâc
Kâr-ı hem-zâden bırakmaz rind-i şeydâyı mîzâc
- 2) Olmasun dilbeste-i zencîr kayd-ı zülf-i yâr
Olmayan her meşreb-i divâne rüsvâyı mîzâc
- 3) Neylesün dildârsız seyr-i kenârı ehl-i dil
İstemez bir gonca-ruhsuz bâğ-ı dünyâyı mîzâc
- 4) Kimseye bir kâm içün arz-ı temellük idemez
Bilmeyince çâre ne resm-i müdârâyı mîzâc
- 5) Bâd-ı feyz-ı Hâkla tab‘ ım Kesbiyâ cûş etmeden
Eylemez bir lahzâ ârâm oldu deryâyı mîzâc

10 b

GAZEL-İ BA HARFÜL-HA - 23

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Maşrık-i şems-i Hüdâdir maṭla‘ envâr-ı şubḥ
Menşe‘-i tevfikdir vakıt-i meserret-kâr-ı şubḥ
- 2) Zulmet-i leyli ider taḥvîl rûz-ı rûşene
Pertevi hûrşîdi itse çarḥ-ı nûr îşâr-ı şubḥ
- 3) Neş ‘e-yâb-ı şevk olur feyz-i sihrlé ehl-i dil
Mûcib-i bîdâri-i ǵafletdir dehr-i bâd-ı şubḥ
- 4) Âfitâb tal‘ atı dehre verir tâb-ı şeref
‘ Arż-ı dîdâr eyledikçe gün gibi dildâr-ı şubḥ
- 5) Kesbiyâ îhâm ider ahkâm zîc-i kudreti
Fîkr oluna mukteżâ-yı tâli‘ -ı esrâr-ı şubḥ

GAZEL - 24

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Ehl-i bezme yâdigâr-ı cem ‘acîb câmdir ķadeh
Meykeşâne tuhfâ-i şâyân-i ikrâmdir ķadeh

- 2) Her gözü âhû neşât-ı şevkîna dil teşnedir
11 a Sayd içün çeşm-i ǵazelâni güzel dâmdir ķadeh

- 3) Ehl-i keyf ķahveniñ fincanına itmez demağ
Münis-i erbâb-ı dil yâr men-eşâmdir ķadeh

- 4) Kaç kere doldu boşaldı bunuñ ile kim bilür
Âzmâyiş - gerde-i hažm-ı serencâmdir ķadeh

- 5) Kesbiyâ yarıñ hayâl-i la‘ liňe tûti müşâl
Ehl-i ‘aşkı söyledir âyine endâmdir ķadeh

GAZEL-İ BA HARFÜ'L- HA - 25

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1) Gün gibi meşhûr 'âlem bir dilârâdir o şûh
Maṭla' -ı burc-ı melâḥat mâh-ı garrâdir o şûh
 - 2) Mislini görmüş değil âdem-perî rü 'yânda
Var ise hem-hîlkât-i hûri me 'vâdîr o şûh
 - 3) Can virir dil-mürde-gân-ı 'aşka feyz nefhası
Muhye-i emvâtda güyâ Mesîhâdir o şûh
 - 4) Neş 'e-i şûriyyeti itmiş nigâhında nihân
Bir fiten-hîz-i nażar âşûb-ı dünyâdir o şûh
- 11 b
- 5) Kimse inkâr idemez eṭvâr-ı hüsn-i dilkeşîn
Kesbiyâ müstâḥsen-ı 'alâvü ednâdir o şûh

GAZEL-İ BA - HARFÜ'D - DAL - 26

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1) Hacle-gâh-ı hâtıra geldikçe bânû-yı ümîd
Eyler âğûş-ı taħayyül ânı bâzû-yı ümîd
- 2) Her ne deñlü çak çak itse derûnî tîg-ı ye 's
Yine şîħhat - yâb ider te 'sîr-i dârû-yı ümîd
- 3) Bülbül naġme serâ-yı ârzû itmezdi zâr
Zîb-i bâġ-ı matlab olsa verd-i hoş bû-yı ümîd
- 4) Arşa-i ħuškî-i nevmîdi kılurdu neş 'e yap
Eylese iżhâr-ı reşħ-ı cûşîş cû-yı ümîd
- 5) Haylî demdir olmaz oldu zîver-i mir 'at-ı dil
Kesbiyâ kaldi niķâb turrede rû-yı ümîd

DER – KENÂR

KIT‘ A

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Şehr-i Tîrnovîde ‘ İmâret Medrese Câmî‘ Târihîdir

- 1) Haşeki Ahmed Ağa zât-ı sütûde- şiyemiñ
Yümn-i ikbâl sa‘ âdetle ola ‘ ömr-i mezîd
- 2) Bu diyâre ideli voyvodalıkla teşrif
İtdi âmâlini hâyrrât hüsnle te'yîd
- 3) Gördü bu ma‘ bed pâki çü sezâ-yı termîm
Yapdırup eyledi evvelkiden ‘ âlâ tecdîd
- 4) Dedi ta‘ mîrine menkûtlâ Kesbî târih
Kıldı Ahmed Ağa bu câmi‘ -i râ‘ nâ-yı cedîd

Sene: 1208

GAZEL - 27

Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Fe‘ ülün

- 12a 1) Nola kûyînda yâriñ eylesem ağıyârdan feryâd
 Çemende ‘ andelîb eyler âzâ-yı hârdan feryâd
- 2) Dil- endîse-i kârâne okur ye ’s-efgen-i ümmîd
 Meded hayret - fezâ-yı şu dilüm efkârdan feryâd
- 3) Enîs-i meclis iñler nâlis-i mağlûb-ı hasretden
 Tabîb eyler enîn-i ‘ illet-i bîmârdan feryâd
- 4) Teğâfûl-i gûnedir ‘ uşşâka vaż‘ ı şimdi hûbâñın
 Amân iğfâl-i nâz âzmâyış-i dildârdan feryâd
- 5) Karîn-i kevkeb-i iğbâl tâli‘ olmadı gitdi
 Felekde Kesbiyâ şol baht-ı naħs aşârdan feryâd

GAZEL - 28

Mef^r ülü Fâ' ilâtü Mefâ' ülü Fâ' ilün

- 1) Manend-i ȝonca tab^cımız açdı şabâ-yı 'iyd
Bir vefk-i dil müsâ' id esince hevâ-yı 'iyd

- 2) 'Uşşâka düştü mâye-i âhenk merhabâ
Taksîm olunca şevk-i mübârek berâ-yı 'iyd

- 12 b 3) Bozdurdı keyf-i hażme-i iftârı şâ 'ime
İmsâk-i şavma ȝâlib olup iştihâ-yı 'iyd

- 4) Virdi fesad niyyet-i ma^c hûd-ı 'âleme
Nâziyle 'arz idince yüzin dil-rübâ-yı 'iyd

- 5) Sen tut sıyâm-ı rûze-i hicrânı Kesbiyâ
İtsün vişâl yâriyle 'âlem-i şafâ-yı 'iyd

GAZEL - 29

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1) Geç gele çıkışmış çemen - zâre gezer ol sevr-ķadd
Cünbiş-i reftâriñ eyler şanev-berler hased
 - 2) Kim nigâh-ı dîde-i ağıyârdan Hakk saklasun
Görmesün dîdâr-ı şevk-efzâ-yı yâr-i çeşm-i bed
 - 3) Nola eylerse telâtum eşkim iki cânibe
Cûşış-i giryemde mevc urur hurûş-i cezr ü med
 - 4) Câme-i zeryâbına bir kimseniñ itmez nazar
Hil' at-i fâhriyyedir düşünde dervîşe nemed
- 13 a 5) Mazhar-ı sırr-ı sülük olmak dilerseñ Kesbiyâ
Sûy-ı makşûda şakın habbe sivâyı itme sedd

GAZEL-İ BA HARFÜ'Z - ZEL - 30

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Fitne-hîz şûriş-i gamzeñden iden isti‘ âz
Sâye-i şehbâl çîn-i kâkülüñ eyler melâz
- 2) Lâ‘ l-i nâbiñ ol nemek-rîz şekerdir kim lebiñ
‘ Aksi eyler mâye-i şahpâya ‘ arz-ı iltizâz
- 3) Nükte-i âyât hüsnüñ idemez tefsîr eger
‘ Ilm-ı ‘ aşk içre olursa ‘ âşikin ibn-i Mu‘ âz
- 4) Bağlanan zincîr-i küfr-i zülfüñe sun‘ ân-veş
Çayd -ı îmân ruhuñ terk eyler ahirü'l - ‘ iyâz
- 5) Kesbiyâ ser-menzi makşûdına reh-yâb olur
Eyleyenler dâmen-i pîr-i tarîkı ittihâz.

GAZEL - 31

Mef^c ülü Fâ^c ilâtü Mefâ'ilü Fâ^c ilün

- 1) Yâriñ hayâli hâtiра her yâd gelür gider
 13 b Güyâ tjavâf-ı Ka^c beye züvvâr gelür gider
- 2) Sevdâ-yı turre ile tağıtmam şu^c ûrimi
 Daim derûna böyle biñ eskâr gelür gider
- 3) Hattı-ı izârı geh görünür geh nihân olur
 İklîm-i hüsni başmağa eşrâr gelür gider
- 4) Olmaz muķîm kimse ribât -gâh-ı dünyâda
 Bu kâr - gâh-ı âleme tüccâr gelür gider
- 5) Yüklenme bâr-ı mihnet-i dehri mücerred ol
 'Ârif olan cihâna sebük-bâr gelür gider
- 6) Yoķ^c arż-ı hâle çâredir yâre şubh u şâm
 Bî - hûde Kesbiyâ nice ǵam-hâr gelür gider

GAZEL 32

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

1) Revnak-ı hüsn-i cemâli dilbere kâkül virir

Gülşene ârâyîş-i zîb-âveri sünbul virir

2) ‘Âşık-ı şûrîdeye ma‘ şûkdan aks eyler ‘aşk

14 a ‘Andelîbe sırr-ı feyz vecd-i hâli gül virir

3) Hey hey muştıble fikre şevk günâ-gûn gelür

Tab‘a envâ‘ -ı neşâti nağme-i bülbül virir

4) Kadr-ı insânı kanâ‘ atdır şeref-yâb eyleyen

Âdeme hîrş-ı rezâlet-bahş dâim zül virir

5) Kesbiyâ bir sâkîye itdim ki‘ arz-ı teşneği

‘Ömrü çok olsun baña hep şu yerine mül virir

GAZEL - 33

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün (Fâ‘ lün)

- 1) Meclisiñ revnak ü germiyyeti cânânladır
Gülşeniñ zîynet u zîbi gül-i handânladır
 - 2) Bir nigehde n’ola seyr eylese bir şekl-i garîb
Hüsn-i yâre nażarı ‘âşıkın im‘ ânladır
 - 3) Rû-yı pür - tâb-ı dilârâda nümâyiş lâzım
Pertev-i tal‘ atı mehpâreleriñ ânladır
 - 4) Şevk virsün dil-i zâre ko hayâl-i dildâr
Şeref-i feyz-i eßer tekyeye mihmânladır
- 14 b
- 5) Vâ‘ iz ihlâş-ı derûn ister icâbetde niyâz
Sanma te’sîr-i du‘ â şavtla elhânladır
 - 6) Añlamaz nâ-halef îhâm-ı nikât-ı nazmı
Kesbî ol mevhîbe erbâbına ‘irfânladır

GAZEL - 34

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Dil-i nigâr mûnis-i câmî vefâsından duyâr
Haste-i üstâd etíbbâyi devâsından duyâr
- 2) Kerem ü serd-i rüzgârı âzmâyış eyleyen
Înkıllâb-ı ‘âlem günü hevâsından duyar
- 3) Meylini ‘uşşâka yâriñ şîvesi işrâb ider
Vaşlı dildâriñ göñül cilve-nümâsından duyar
- 4) Sûzişinden aňlar ehl-i ‘aşkı yâr-ı müste’ id
Gül hezâr-ı nâliş efzâyı nevâsından duyar
- 5) Herkesiñ mi‘ yâr-ı kadri sîretinden bellidir
Âdemîñ kâdrini Kesbî bel edâsından duyar

15 a

GAZEL - 35

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün

- 1) Benim tevfîk-i Hâkk râh-i hidâyetde refîkîmdir
Şadâkat perverîş - yâb şeref - yâb siddikîmdir
- 2) Tevekkülhâne-i sühan kasemnâya ider işâl
Dil - vâdi-i nûmûn feyz-i bâde-i şefikîmdir
- 3) Baña hâll-i mu‘ammâ-yı leb dildâr-i vehbîdir
Benim bahş-i heyûlâ menşe’-i fikr-i dakîkamdir
- 4) Muşâf-i mülhimü'l - gayb vürûdât-i ledün ķalbim
Tecelligâh-i aħkâm hüküm-i beyt-i ‘atikîmdir
- 5) Hicâz-kûy-i yâre rahle-i bend olmadır ķasdım
Velî ħavf-i ‘adüvv-i râh-zen sedd-i tarîkîmdir
- 6) Viren elfâz-i şî‘ re Kesbiyâ ârâyîş-i ma‘nâ
Hayâl-i nükte - senc endîşe-i tab‘a selîkamdir

GAZEL - 36

15 b Mef^c ülü Fâ^c ilâtü Mefâ^c ülü Fâ^c ilün

- 1) Dil şevk-i 'aşk yâdiyle memlû hâzînedir
Sîne güherle tolu muâlsam defînedir
- 2) Taârif-i iktirân o ķamer tal^c at âfete
Hüküm-i havâşş pertev-i tâlî^c -i karînedir
- 3) Aç bâd-bân felek yem-i 'ayşı sâkiyâ
Deryâ güzâr-ı keyfe piyâle sefînedir
- 4) 'Alem-i nigâh-nîm ile seyr eyler 'âlemi
Ol şûh-i mehlikâ 'aceb âyine sînedir
- 5) Eyle bu şî^c ir dil-keşî ahbâba ber-güzâr
Kesbî hediyye-i dil-zâr-ı kemînedir.

GAZEL - 37

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Gamze-i çeşmiñ füsûn-ı fitneyi imâ ider
Sîhr-i Harût nigâhîn ‘âlemi şeydâ ider
 - 2) Bahş-i la‘ liñde n’ola eylerse ehl-i dil cedel
Münhilü'l ‘uzb üzre dâim teşneler gavğa ider
- 16 a 3) Bağludur cânâ hayâl-i turreñe kayd-ı cünûn
Fikr-i zülfüñ 'âşıkı dilbeste-i sevdâ ider
- 4) Neş 'e-i bâb-ı lezzet keyfiyyet-i ‘aşk olmayan
Bî-hûde meyhânelerde minnet-i şahpâ ider
 - 5) Lağv-ı harmâni bulur taħṣîl - kâr-ı sûdeni
Sevk-ı ‘âlemde o kim sermâyesin hülyâ ider
 - 6) Hamdillah bir efendiye kulâm ki Kesbiyâ
Rûz-ı merre kîsmetim dürt üstüne ‘itâ ider

GAZEL - 38

Mef^c ülü Fâ' ilâtü Mefâ' ülü Fâ' ilün

- 1) Gör keyf-i câmî herkese bir derd-i sı̄r virir
Ol şevka beñzer ol ki şonuñda keder virir
 - 2) Kaldım vücûd ile 'adem içre pür-iżtîrâb
Yok mu baña bu ilden 'aceb bir hâber virir
 - 3) Bir bezm-i 'ayş-gehde karâr eyledik ki hâyf
Sâkî-yı rind-i meykeş hûn-ı ciğer virir
- 16 b 4) Kalmaz ayakta pîr-i muğâniñ eliñ tutan
Her kande olsa elbet o feyż aña yer virir
- 5) Nâ-ehle Kesbiyâ gâzel 'arż eyleyen kişi
Güyâ ki zâg-ı bed-menşe gül-şeker virir

GAZEL - 39

Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün

- 1) Gülistân-ı hulûş ey dil ‘aceb bâğ-ı sa‘ âdetdir
Nevâziş-gâh-ı ‘izzet câ-yı şevk-i âbâd râhatdır
 - 2) ‘Alâyık-ı âdemi devr eyler ikbâl tecellîden
Ta‘alluk herkese ye ’s-eften şûr-i felâketdir
 - 3) Gerekdir baht-ı es‘ ad feyz-i isti‘ dâd-ı tevfîka
Şakın icâb-ı tevcîh şeref sanma kiyâsetdir
 - 4) Tevâzu‘ -bihter eyler ķadrini her yerde insanñ
Dil - danişvere ahlâk-ı müsteħas hidâyetdir
 - 5) Neseb da‘vası olmaz çârşû-yı kâbiliyyetde
Keşide mûcib terbiyye-i te ’yîd-i ‘inâyetdir
- 17 a 6) Cihânuñ dilferib âlâyış-i dil-cûsına bakma
Nuķûşı maḥv olur ârâyişi resm-i melâmetdir
- 7) Yürü ihsânü'r - rezzâk ‘alellâhi ķanâ‘ at ķıl
Tevekkülhâne Kesbî ni‘ meti çok bir ‘imâretdir

GAZEL - 40

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Zât-ı pâkize-şiyem vâdî-i rû-mâlde gezer
Mazhar-ı feyż-i şeref mevrûd-ı iğbâlde gezer
- 2) Kim alur dâ ‘ireye şimdi o rakkaş güzelin
Koyuna girmeğe saat gibi delâlde gezer
- 3) Gird-bâd-ı emel hâtıra olmaz muğayyer
Her kimiñ meyl-i derûm pey-i etfâlde gezer
- 4) Yâri bir lûb ile azdırmağa ister ağıyâr
Seyr idin dâim ol iblîs reh-i iżlâlde gezer
- 5) Gurbete Kesbî katı hâli perîşân çıktı
Herc-i yâr ile ‘aceb şimdi ne ahvâlde gezer

GAZEL - İ BAHARIYYE - 41

Mef^c ülü Mefâ^c ülü Mefâ^c ülü Fe^c ülün

- 17 b 1) Eyyâm-ı bahâr irdi yeşillendi çü ezhâr
Döndü yem-i hażrâya yine sâha-i gülzâr
- 2) Rûh oldu şabâ- gülşeni ihyâya seherde
Buldu dem-i can-bahş mesîhâ-i cemenzâr
- 3) Su gibi akar seyre hîrâman bağa 'âlem
Ol serv kıyâm itse eğer nâziyle reftâr
- 4) Gül goncalar açıldı temâşâ-yı riyâża
Bûlbûl - şifat üftâdeler eylerse ne ǵam - zâr
- 5) Sünbül gibi tağıtti şabâ zülf-i nigârı
Seyr eyleyen açıldı şanur nâfe-i tâtâr
- 6) Kesbî bu dem hürrem-i dil-cû-yı bahârını
Ahkâmını hükm elde iken ide gör izhâr

GAZEL - 42

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün (Fâ‘ lün)

- 1) Nâlemiz bülbülleri ey dil hâmûş itsünde gör
 18 a Rind - veş esbâb-ı şabrı dil-bedûş itsünde gör
- 2) Eşk-i çeşm-i mücide hem-hâlet-i tufândır
 İztrâb-ı aşkıla bir kere cûş itsünde gör
- 3) Der - kenâr eyler der-i maṭlûb-ı zâtın herkesiñ
 Bahır-ı elṭaf-ı hüdâvendi ḥurûş itsünde gör
- 4) Ol gözü âhûyi sen nice peleng-nâz olur
 Bezende bir câm şir şir nûş itsünde gör
- 5) Kesbiyâ âsânımı itmek şekîb-ı hecr-i yâr
 Hakk seni de bir kez ol aḥvâle dûş itsünde gör

GAZEL - 43

Mef^c ülü Fâ^c ilâtü Mefâ^c ülü Fâ^c ilün

- 1) Meyl-i nigâh hatta değildir cemâledir
Hakkâ nazar-ı zamânede hep bî-mâiledir
- 2) Vakt-ı bahâr gonca - lebân-ı 'ayş-gâhına
Zerrîn ķadeh çemende bir altûn piyâledir
- 3) Bak ihtilâf-gerde-i feyz-i tecelliye
18 b Herkesde şevk-ı sa^cy-ı emel bir ħayâledir
- 4) Göz açdırır mı nergise dağ-ı dil 'arzına
Gülzârda şakâyîk efendi ne lâledir
- 5) Hat̄-ı hüsni yâri ol ķadr açmış ki güyyâ
Nur âyetini şerh ider bir risâledir
- 6) Zülfün nikâb eylemeden ķasd-ı rûyine
Gözden ħarîm-i hüsnnüni setre ħâvâledir
- 7) Ol mâh-veşle Kesbî ser-encâm-ı 'aşkımız
Dillerde dâstân olacak bir maķâledir

GAZEL - 44

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün
 (Fâ‘ ilâtün)

- 1) Bir ‘arağ kim ruh-i hatt-âver dildâre düşer
 Güyyâ şebnemdir verd çemenzâre düşer
 - 2) ‘Ukde-i zülfüne dil-besteler ol leyli ü şek
 Kays-ı divâne - şîfat vâdi-i kûhsâre düşer
 - 3) Serve pîçîde-i ķadd rişte-i leylâya döner
 Mû-yı jûlîde-i kâkül ki ķadd-ı yâre düşer
- 19b
- 4) Bend-i şayyâdda naħcîr gibi nâleler eyler
 Murğ-ı dil ki kaçan ol ṭurre-i ṭarrâre düşer
 - 5) Kesbiyâ feyz-i tecellisini seyret ‘ aşķın
 Kimisi nâre girer kimisi gülzâre düşer

GAZEL - 45

Mef^c ülü Mefâ^c ilü Mefâ^c ilü Fe^c ülün

- 1) Gamze okuñ ‘arż eylemek ‘uşşâka yelekdir
Ol müjgen-i hûn-rîzin işi herkese dekdir
 - 2) Her yerde tutuşturma şakın súziş-i ‘aşkı
Bir tizlik eder belki dahi nevce-fişekdir
 - 3) Gam çekme gelür hâle-i ağûşa o mehde
Bir vefk-i dil elbet döner ola bu felekdir
 - 4) Şeftâlü ümîd eyleyene itdiren ayva
Ol gözleri bâdâmide ki şîb-i enekdir
 - 5) Yok âh-i şerer başla nerm itmeğe çâre
Ahen gibi pârñ dil sengini ne pekdir
- 19 b
- 6) Buldukça suyun hüsnle Kesbî yüze çıktı
Seyr et ünlü góncalar içre ne çiçekdir

GAZEL - 46

Mef^c ülü Fâ^c ilâtü Mefâ^c ülü Fâ^c ilün

- 1) Bir tîr-i ǵamze var mı o kâşı kemân kadar
İşler һadeng-i müjgeni câna sinân kadar
- 2) Eczâ-yı kand-ı la^c line nisbetle sükkeriň
Lezzetde zerre rutbe kuşûrı cihân kadar
- 3) Âdem yüzüm sözüm diyü ölmüşce cân virir
Dergâh-ı yâr pâyeli yerdir cânân kadar
- 4) Başdıkça keyfi կaldırır efkâr sııkleti
Yâ var mı yekni işrebe riṭl-ı girân kadar
- 5) Fermân-ber eyler ehl-i dili կande olsa ‘aşk
Hükਮi yürür ânâme ânuñ ہüsrevân kadar
- 6) Kesbî lisân-ı ہâlle dildâre matlabım
Añlatdı ہâme her ne ise tercümân kadar

GAZEL-İ BA HARFÜ'Z- ZEL - 47

Mef^c ülü Mefâ^c ülü Mefâ^c ülü Fe^c ülün

- 1) ‘Uşşâk-ı füsûn-gerde dilârâsını bilmez
Mecnûn-ı melâhat - zede Leylâsını bilmez
- 2) Müstağrak-ı hayret nice bî-çâreyi gördüm
Şûrîde-i ‘aşk olalı dünyâsını bilmez
- 3) Esrâr-ı mahabbet n’ola gelmezse beyâne
Bir neş’edir ol kimseler imlâsını bilmez
- 4) Neyle müteselli ise eyler ânı eczâ
Olmaz bu emelgehde tecellâsını bilmez
- 5) Bilmem kime dil- bendelik itsün dime zahid
Bir kıl mı var ‘alemde ki mevlâsının bilmez
- 6) Zâhir gözeden şûret-i ahkâm-ı kažâyı
Kesbî kaderiñ sırr-ı heyûlâsını bilmez

20 b

GAZEL - 48

Mef^c ülü Fâ^c ilâtü Mefâ^c ülü Fâ^c ilün

- 1) Bir feyz-i ‘aşkdır dil-i zâr-ı kemînemiz
Cânâ bizim güherle tóludur hâzinemiz
- 2) Tevfîk-ı Hakkâ emânet etdik umûrimiz
Bâhr-ı rızâ-yı hâzrete şaldık sefinemiz
- 3) Fâş itmeyiz her âdemе sırr-ı derûnı biz
Olmaز gûşâde ehl-i mecâze definemiz
- 4) Bir âfitâb-ı tal^c ata takrîb-i iktirân
Te ’sîr-i şevk-ı tâli^c imizdir karînemiz
- 5) İtdik siper hadeng-i cefâyâ vücûdimiz
Âmâcegâh-ı tîr-i kažâ oldu sînemiz
- 6) Bizler o âmir-i ķadre-i mu^c tekidleriz
Dil-bestedir tevekküle Kesbî sekînemiz

GAZEL - 49

Mefâ‘ ilün Fe‘ ilâtün Mefâ‘ ilün Fe‘ ilün

- 1) Każâ-yı sînemiz ‘ aşkınlâ dağdâr ideriz
Hadîka-i dilimiz reşk-i lâle-zâr ideriz
- 21 a 2) Garîk-i bahr-ı taḥayyür olalı mağşûsuz
Ne gizleriz ǵam-ı ‘ aşkı ne âşikâr ideriz
- 3) Gözü hevâda gezer şâhbâz-ı ümmîdiñ
Uçarsa kûşkulanup soñra göç-i şikâr ideriz
- 4) Yağarsa jâle-şîfat kimse eylemez rağbet
Sirişki çeşmî hemân yok yere nişâr ideriz
- 5) Hevâ-yı kâküle rabṭ eyleyüp ‘ alâkamızı
Biz ârzû-yı dili kayd-ı rüzgâr ideriz
- Şikeste- beste bu şî‘ ir-i terî kevrin Kesbî
Kuşûr-ı ṭab‘ımız ‘ afv ide i‘ tirâz ideriz

GAZEL - 50

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün (Fâ‘ lün)

- 1) Zâr ider bülbülü teşvîk-i gülistân koymaz
İñledir ehl-i dili cünbîş-i hûbân koymaz
 - 2) Gördüğü dilbere kim mâ ’il olurdu cânâ
Âdemî kendüye lîkin dil-i nâlân koymaz
- 21 b 3) Kim ider idi hûşûl-i emele şarf-ı heves
Herkesi hâline bir gayret-i yârân koymaz
- 4) Bağlanur bir yere ser-rişte-i ümmid elbet
‘ Âşıkı râbîta-ı ‘ aşk perîşân koymaz
 - 5) Kesbiyâ ‘ âlemi dil-şâd iden Allah-ı Ażîm
Înşa ’allah seni de ǵam-ı yükme giryân koymaz

GAZEL - 51

Mef' ülü Fâ' ilâtü Mefâ' ülü Fâ' ilün

- 1) Derd-i derûna itmedi çâre taşibimiz
Dil hastesin unutdu gibi dil-feribimiz
 - 2) Gam köşesinde ettiğimiz nâleden 'acep
Bu rutbe bî-haber midir âyâ habibimiz
 - 3) Yerde ikalur mı zann ider ol meh nevâmızı
Bir gün ider eser âñâ âh-ı garibimiz
 - 4) Duyduk nesîm imiş dokunan zülf-i yâre biz
Bildik bu rüzgârda kimdir rakîbimiz
- 22 a 5) Birdir hattâ âver ile bize yâr-ı sâde-rû
Bilmez bizim bahâr u hazân ' andelîbimiz
- 6) Kesbî Hüdâ bizimde murâdâtımız verir
Ed' iyyemiz kabûl ider elbet mucîbimiz

GAZEL - 52

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Bir peri-zâtîn hâyâli hânesidir gönlümüz
Bir hümâ-yı evc-i hüsnüñ lânesidir gönlümüz
- 2) İstemez mey-nûş-ı mînû-yı minâ-fâm-ı câm
Bezm-i ‘aşkıñ cûr‘ a-keş mestânesidir gönlümüz
- 3) Kande görse bir yalın yüzlü ider izhâr-ı söz
Şem‘ i hüsnüñ pûr-yakar pervânesidir gönlümüz
- 4) Sağar tahmîn ile ölçer döker kâpdan ķaba
La‘l-i yâriñ sâkî-i peymânesidir gönlümüz
- 5) Eylemez fikr-i ‘imâret her ne çend olsa ħarâb
Genc-i ‘aşkıñ Kesbiyâ vîrânesidir gönlümüz

22b

GAZEL-İ BA HARFÜS-SİN - 53

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Kulle-i Kâf-ı felekden ‘arz-ı dîdâr itdi şems
‘Âlemi müstağrik-ı deryâ-yı envâr itdi şems
- 2) İtdi eşyâya tecellisi ser-âyet-i ser-be-ser
Kûfi revnak-yâb sırr-ı feyzî esrâr itdi şems
- 3) Tali‘-i ikbâli virdi burc-ı ahkâma şeref
Mukteżâ-yı hıssâ-ı firûzî iżhâr itdi şems
- 4) Rub‘ı meskûn u ekâlîme yayıldı pertevi
Gün yüzüñ tâbiş ress âfâk iktâr itdi şems
- 5) Matlâ‘ indan çıktı Kesbî kâinâti gezmeğe
Şarkdan ǵarba varınca devr-i edvâr itdi şems

GAZEL-İ BA HARFÜŞ-ŞİN - 54

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1) Dil-i pür-ğâmda ne feryâda ķudret var ne ses ķalmış
Hemân bî-çâreniň çıkışmağa câni bir nefes ķalmış
- 2) Yazık dil hâste-gân-ı 'aşka olmaz kimseden imdâd
23 a Ne nabż-ı hâli aňlar var ne bir feryâd-ı ress ķalmış
- 3) Tamâm itmiş bahâr-ı bag-ı ümmidi tef-i âfet
Ne mahşûl-i emel var dilde ne berg-i heves ķalmış
- 4) Safâyî devri geçmiş hürrem-i âbâdi bezmgâhin
Ne şevk-i neş 'e var meyde ne sâkî ne 'ases ķalmış
- 5) Havalandırmış iken mülk-i çîni şûriş-i turre
Görüp ol şûhi başdan çıkmadık iklîm-i fes ķalmış
- 6) Niçün Kesbîye şâhîm bir nigâh-ı şefkat itmezin
Kapunda bunca yıldır luťf-ı vaşlıñ mültimes ķalmış

GAZEL - 55

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1) Nukl-ı bezm ile o murğ-ı zârı sâkî yemlemiş
Bir tulu ritl-ı girân sağar sunup sersemlemiş
- 2) İltiyâm ile virüp renc-i 'itâbe tesliyet
Zâhm-ı 'uşşâkî ṭabîb-i derd-i dil merhemlemiş
- 3) Ehl-i 'aşkı n'ola şâhîm alsa dizgin altına
23b Eşheb-i nâzı licâm-fitne ile gemlemiş
- 4) Tab-ı mey cüz-i rûh-ı yâri 'arak-rîz eylemiş
Şu sepüp ȝill-ı hevâ bir verdi güyâ nemlemiş
- 5) Neşve'-i değer virir ehl-i mezâka Kesbiyâ
La'l-ı nâbim câm-ı 'ayşı vâr ise zemzemlemiş

GAZEL - 56

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün

- 1) Göñül kim mû-yı çîn-i kâkül-i cânâne sarmaşmış
Misâl-i riste-i leylâyadır reyhâne sarmasmış
 - 2) Yeridir sîne-çâk pîç ü tâb tiğ-i reşk olsam
Görünce mû-yı zülf-i dil-rûbâya şâne sarmaşmış
 - 3) Kovsun fîkr-i ھalâş murğ-ı cânı pençe-i گamdan
O dil kim müjgen-i çeşmân şehbâz âna sarmaşmış
 - 4) Görenler yâri bir şûhiyle hem ağuş ژann eyler
Nihâl-i yâsemen nahâl-i gül-i ھandâne sarmaşmış
 - 5) Olur mu‘ illet-âmîz ھayâta çâre-i tedbîr
Ecel mârı ölünce Kesbî bir kez câna sarmaşmış
- 24 a

GAZEL - 57

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Kalbe itdikçe hûtûr-ı endîşe-i kayd-ı ma‘ âş
Iżtrâb-ı nâħun tâhsîl olur hâtır-ı hîrâş
- 2) Sağ ayağ kalıbı sanup sermest o haffâf tâzesin
Külfet-i ġamla derûna virme ey ‘âşıķ telâş
- 3) Hîrmen-i suħan-ı ķasemnâdan gelür kîsmet olan
Sen şakın fîkr-i ṭama‘ la mûr-veş itme şavaş
- 4) Pençe şaldı şayda ol şâhin nigeh göz gezdirir
Reh-güzârîndan şavul ey murğ-ı dil gâfil me-bâş
- 5) Şâc u tâcla Kesbiyâ kendüyi dervîş şanmasun
Hûerde-i sırr-ı ḥarîki bilmeyen her na-tîrâş

GAZEL - 58

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Hecri ben bu rutbe bilmezdim ne müşkil hâl imiş
Sâ‘ atı gün her günü bir mâh mâhı sâl imiş

- 24 b 2) Yâre hâl ‘arz etmeyince nâil-i vaş olmadım
İktisâb devlete ancak zarar-ı ihmâl imiş

- 3) Vakti geçtikçe havâlandı hemân tâb‘ ân-ı hüsne
Hattı her ‘anķâ sîrete pervâza bâ‘ iş bâl imiş

- 4) Kâr-ı dehri ‘ibret al âmed şud enfâsdan
Neş ‘e-i edbâr ‘akîb-i mûcîb-i iķbâl imiş

- 5) Müşkülât-ı âyet-i hüsni nola hâll itse hattı
Kesbiyâ hâşîyye şerh-i ser-mestine dâl imiş

GAZEL-İ BA HARFÜ'S-SAD - 59

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1) Saña bir cezb-i derûn itmiş hüdâvend ihtişâş
Kim kemâl-i hüsnüñüñ meftûnudur hep âm u hâş
 - 2) Kavî cemâliñ şem'i üzre dönsün ey mehrû seniñ
Şevkîyle pervâne dil meclisde mânend-i rakķâs
 - 3) Düşmesün bir murğ-ı dil perçîn-i dâm-ı zülfüñe
Bir dahî ol 'uķde-i dil-besteden olmaz ħalâş
- 25 a 4) Gamze-i bâdâm çekmek kırmak ister 'âlemi
'Aynîna gelmez mi âyâ fîkr-i aħkâm-ı kîşâş
- 5) Kesbiyâ itmez kabûl-ı şerh bir esrârdır
Ol mehiñ âyât-ı hüsnüñde olan sîrr-ı ħavâş

GAZEL-İ BA HARFÜL-DAD - 60

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Ebr-i nisân şerefle sulanur gül-zâr-ı feyz
Mevhibe eyle gül gibi revnağ bulur ezhâr-ı feyz
 - 2) Kâbiliyyet âdeme meşrûta-i tevfikdir
Menşe-i esrâr-i isti‘ dâddir âşâr-ı feyz
 - 3) Neşve ‘-i hâşşıyyeti ehl-i mezâkı mest ider
Cilve-gâh-ı bezme gelse sâğar-ı ser-şâd-ı feyz
 - 4) Tâb-sâmân dili ser-geşte eyler zerre veş
Tab‘ı ‘irfân pervere pertev virir envâr-ı feyz
 - 5) Muktezâ-yı terbiye vâ-bestе-i ahlâkdir
Mûcib-i ikbâldir danışur âña kâr-ı feyz
- 25 b 6) Kesbiyâ âhir olur rif‘ at-i karîn ihtiârâm
Kim olursa Dâdaş Feyyâzla muhtâr-ı feyz

GAZEL-İ BA HARFÜ'T-TI - 61

Mefâ' İlün Fe' ilâtün Mefâ' İlün Fe' ilâtün

- 1) Gönül ser-rişte-i gîsû-yı yâre olmasa merbût
Ânı itmezdi dîvâne - sıfat zencîrler mažbût
- 2) Nigâhı ol periniñ âdemi makṭûl-ı sihr eyler
Kažâ efsûnla çeşmînde olmuşdur ânıñ mahlût
- 3) Nedir bu kayd-ı teklîf-i 'avârıždan 'aceb maķşûd
Ki ben dil-hânesin evkâf-ı 'aşka eyledim meşrût
- 4) Maħall-i ıstırâhatdır hezâra kûyı dildâriñ
Yeridir olsa âramgâh-ı bûlbûl gülşene mağbût
- 5) Şanur pür-ḥâl hatt-ı la' l-i yâri seyr iden Kesbî
Kenâr-ı câm-ı yâkûta yazılmış matla' -ı menkût

GAZEL-İ BA HARFÜ'Z-ZA - 62

Mefâ‘ ilün Fâ‘ ilâtün Mefâ‘ ilün Fâ‘ ilün

- 1) Misâl-i gevher-i şehvâri-i nâ-yâbdır elfâz
- 26 a Anuñçün mažhar-ı genc-i dil bî-tâbdır elfâz
- 2) Zuhûrât-ı me‘ âni-i ‘ibârâta virir revnağ
Muḥassıl-ı zîver evrâkçe-i küttâbdır elfâz
- 3) Akup mîzâb-ı tevfîk Hüdâdan maksem-i nokta
Gelür havz-ı suṭûr-ı şafhaya bir âbdır elfâz
- 4) Alur revnağ-ı nesîm mülhem feyż-i ilâhîden
Zemîn-i dilde güyâ gonca-i seyr-âbdır elfâz
- 5) Her ağâzında eyler muṭrib cân bir şadâ peydâ
Şanursın âlet-i sâz-ı nevâ-mîzrâbdır elfâz
- 6) Kelâmında beyân eyle bedi‘ üt-tarz mažmûnu
Ki Kesbî menşe-i eş‘ âr içün elķâbdır elfâz

GAZEL-İ BA HARFÜ'L-AYN - 63

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1) Felekden pertev-i ھurşîd-i ikbâl olmasa lâmi‘
Şeref-yâb sa‘ âdet mi olurdu kimsede tâli‘
- 2) İder esbâb-ı hüsn-i yâri vaşf-ı ebr-vân-ı eş‘ âr
26 b Zehi ta‘ rîf kim bir beyt olur efrâdını câmi‘
- 3) Żamîr-i ârzû taht-ı emelde müstetir súrdır
Kişi her ‘ âid-i endişeye itmez âmî râci‘
- 4) Żuhûrât-ı қader tedbîr-i isti‘ dâdi fesh eyler
Vürûdât-ı ledün koymaz olur ağıyârını mânî‘
- 5) Teşekkür-kâr er-rizkü ‘ al'ellâh ol yürü Kesbî
Nevâl-i sefere suhan қasemnâya olup kâni‘

GAZEL-İ BA HARFÜ'L-GAYN - 64

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1) Mescide başdım ķadem meyhâneden itdim ferağ
El yuyup ser-çeşme-i meyhâneden itdim ferağ
 - 2) Kûşe-i ma' mûr-ı vahdetde olup kûşe-nişîn
Kesret-i cem' iyyet-i virâneden itdim ferağ
 - 3) Rabt-ı takdîr eyleyüp ser-rişte-i tedbîrimi
Kayd şeved şikâr-ı kestahâneden itdim ferağ
 - 4) Geçtim endîş-i ümîd-i la' l ü hâl-i yârdan
Hâşılı efkârâb u dâneden itdim ferağ
- 27 a
- 5) Lafz-ı lugavviyâti almam ba' d-zîn Kesbî dile
Turre-i hât güfte-i efsâneden itdim ferağ

GAZEL-İ BA HARFÜL-FE - 65

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Hâneme virdikçe ikbâl ile ol meh-rû şeref
Kevkeb-i dilden ider idbâr-ı nahsı ber-şaraf
- 2) Mâlik olmaz kimseler yârem gibi sîmîn tene
Dirhem-i eşkin bu yolda su gibi itse telef
- 3) Şafha-i sînem yeter âmâce tîr-i çeşmiñe
Her dil şad-çâkı itme ey kaşı yayım hedef
- 4) Ne sıfat-zâr eylemek âyînedir ehl-i diliñ
Sîne doğmeñ ‘âşıka kânûndır mânend-i def
- 5) N'ola ihdâ-yı ehibbâ eylesem bu şîri ben
Kesbiyâ eş'ârdır yârâne şâ‘ irden tuhaf

27 b

GAZEL-İ BA HARFÜ'L KÂF - 66

Mefâ‘ ilün Fe‘ ilâtün Mefâ‘ ilün Fe‘ ilün

- 1) Kemiyyet sâğarı oynatmağa bahâne mi yok
Semend-i cünbîsi cünbâne tâziyâne mi yok
- 2) Bizi şabuhla sâkî yeter temâm ittiñ
Esîr-i derd-i һumâre mey-i şebâne mi yok
- 3) Niçün hümâ gibi dil bülbüli havada gezer
Bu murğ-ı zârde konmağa âşiyâne mi yok
- 4) Taһayyül idemiyor la‘l u һâl-i yâri gör
‘ Aceb bu yerde bize kîsmet âb u dâne mi yok
- 5) Kesâde irdi metâ‘ -ı suhan-verân Kesbî
Şinâs-ı nükte-i nazm âver zamâne mi yok

GAZEL - 67

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ul

(Fâ‘ ilâtün) (Fâ‘ lün)

- 1) Ne revâdîr yeri erbâb-ı diliñ hâk olmaç
Câhilin mertebesi câhile eflâk olmaç

- 2) Înse dâmâne girîbânı n'ola ‘uşşâkiñ
Yaraşur ‘âşık-ı zâre yakası çak olmaç

- 28 a 3) Nice dil-şâd ola hâtır-şiken ye ’s-i ümid
Kâr-ı dûrînedir ehl-i dile gam-nâk olmaç

- 4) Kalbiñ âyine-i dildâr-ı tecellî ideniñ
Îster o şâh-ı sivâdan menşî-i pâk olmaç

- 5) Kesbiyâ ebteredir rağbeti şimdi ‘aşrıñ
Neyler ‘irfâni olan şahîb-ı idrâk olmaç

GAZEL - 68

Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün

- 1) Eyleşdik turre-i yâre giriftâr-i hevâ olduk
Esîr-i şayd olup dil-bestê-i dâm-ı belâ olduk
 - 2) N’ola pirâne biz bir nev-civâni ihtiyyâr itsek
Kuvâye şâ‘ f-târı oldu muhtâc-ı âşâ olduk
 - 3) Yeridir gurbet elde bülbül- âsâ nâle eylersek
Dirîgâ gülşen kûy-ı dilârâdan cüdâ olduk
 - 4) ‘Abesdir ârzû-yı ‘âfiyet gayri dil-zâre
Oñlmaz derd-mâder zâr-ı ‘aşka mübtelâ olduk
- 28 b 5) Bulandı mi‘ demiz yârîn nice hažm idelim cevriň
Nevâl-i şâ‘ ne-i ağıyârdan biz imtilâ olduk
- 6) Seher tâze zemîn bir nev-ğazel nazm eyleüp Kesbî
Ehibbâya hediyye gerde-i vaqt-ı mesâ olduk

GAZEL - 69

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) **Giরye-i گamla geçirdik ‘ömrü hürrem olmadık
Hânde-nâk-ı şevk olunup bir lahzâ olmadık**
- 2) **Kerem ü serd rüzgârı görmüşüz rif‘ atle
Âzmâyiş eyleyüp bir kerre mülzem olmadık**
- 3) **Çok söz açdık neşve '-i keyfiyyet-i esrârdan
Nükte-i la‘l-i leb dildâre mahrem olmadık**
- 4) **Kûşe-i hîrmânda kaldık biz hâzin-ârzû
Bir nigâr-ı mûnis câniyle hem-dem olmadık**
- 5) **Kesbiyâ biz itmedik vaşf-ı hatt-âverden ferâğ
Vakt-ı gül geçmekle bülbül gibi ebkem olmadık**

29 a

GAZEL - 70

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1) Hafidir ȝamze-i çeşminde şûrişkâr fettânlık
Gelür cem' iyyet-i ' aklâ nigâhinla perîşânlık
- 2) El urdurma ȝazer kıl hâtem-i la' liñe aȝyâre
Eğer 'aşrıñda iżhâr itmek istersen süleymânlık
- 3) Temâmdir enver mihr-i rûhun gün gibi tâbişde
Senin mâhiyyet-i hüsnüñde yokdur zerre nokşanlık
- 4) Metâ' -ı vaşlina vir'sem n'ola ser-mâye-i ' ömrüm
Bana ol kâr-ı sûd-ı irâşdan gelmez pişîmânlık
- 5) Cüdâdir kûyimiz ȝaldı Kesbî künc-i ȝurbette
Niçün bir kerre añmazsız bu müdîr sizde yârânlık

GAZEL-İ BA HARFÜ'L-KEF - 71

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün

- 1) Güher-i eşki nişâr it reh-güzâr-ı yâre dök
Nağd-ı vâdi - bezl u şarf it mağdem-i dildâre dök
- 2) Cur‘ a kaldıysa sebû-yı meclis-i düşînede
29 b Kıl teşadduk lâ-yehvâre kâse-i hummâre dök
- 3) Şîr-veş baş gösterüp cânâ günâm-ı nâzdan
‘ İşvede şâhrâ-neverd fitne-i dağlara dök
- 4) Gülşen-i revnak-fezâ-yı sevk iden bülbül gibi
Zülf-i pür-çîniñ dağıt tel tel idüp ruhsâra dök
- 5) Dâne-i nakl ile yemle ol çakırkeyf âfeti
Çîne-i şaydı nigâriñ pek hoş reftâre dök
- 6) Buldu kâlâ-yı me‘ ârif sevk-ı ‘âlemde revâc
Kesbiyâ sende meşâ'-ı tab‘ iñi bâzâre dök

GAZEL - 72

Mef^c ülü Fâ^c ilâtü Mefâ^c ilü Fâ^c ilün

- 1) Mestâne itse ‘ âşıka ǵamzeñ eger һadeng
Cânâ olur қazâ-yı taḥammül şekîbe teng
- 2) Zâhid boyandı ‘ işrete şevk-i lebiñ ile
Bî-çâre âle uğradı besdir âna bu reng
- 3) Pür-dağ iden derûnunu hecrale hem-çü ney
30 a Қanûn-ı şâh-ı ‘ aşkdir iñler müşali çeng
- 4) Nâmûs u ‘ âr sâlike sedd-i tarîkdir
Zirâ gerekmez ehl-i reh-i ‘ aşka nâm u neng
- 5) Ser - bâz-ı şaff-ı sâha-i ‘ aşk olan ‘ aşka
Serde hevâ-yı kâkül olur Kesbiyâ çeleng

GAZEL - 73

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1) Salındık serv-ķadd bir yâr ile seyr-i kenâr itdik
Açup gül-gonca-i ṭab'ı şafâ-yı nev-bahâr itdik
 - 2) Şikâf-ı sîne-i şad-çâkı iżhâr eyleyüp ħalqa
Mişâl-i lâle-zâr dağ-ı ħalbi âşikâr itdik
 - 3) Muvâfiķ geldi eyyam bâd-bân-ı zevrâk-ı şabra
Çeküp bir baħr-ı luṭfuñ felek vaşlin der-kenâr itdik
 - 4) Şabâdan aldı dil taķsîm-i bû-yı zülf-i dildâri
Nevâ-yı mâye-i 'uṣṣâkdan taħṣîl-i kâr itdik
 - 5) Kabûl-i dest-i taħsîn nigâħ olsun diyu Kesbî
Eħibbâya bu ši' r-i dil-keşî biz yâd-gâr itdik
- 30 b

**GAZEL-İ TAHMÎS-İ KESBÎ BER GAZEL-İ HÂTEM-İ BA
SAMÎİ MAKÂMÂT - 74**

Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün

Nigâra olmadan mecmûa‘ -i ‘uşşâka mestûruň
 Murâdîm bestelenmek kâkûline sen yüzü hûruň
 Uşûl üzre hemân zencîre çek amma bu mehcûruň
 Hazer kıl tel karâr vâdilerinde zülf-i şantûruň

* İki telli hattıňla bağımla ‘uşşak-ı rencûruň *

Hicâz-âsitanıňda karar ister bu âvâre
 Vişâliň mâye-i râst şafâdır kalb-i gam-hâre
 Hümâyûnim muhâlifdir görüşmek lîk sen yâre
 Kara düzen virir mi ķader mişkâl-i ‘âşık - zâre

* Bozukdur kâr-ı sâz-ı ergûnûun çarh-ı pür-şûruň *

Aransa hemreň bu kadr-ı nihâvend u ‘aražbârı
 Bu sultânı revîsiň mülk-i hüsnüň oldu hünkârı
 Şâkin devrinde gûş itme dem-i mâhûr-ı ağıyârı
 31 a Tulum gibi çığrtma şeyh efendi şûh-ı Bulgarı

* Kudûm-ı vuşlatıň çâr-paralatma râz-ı mestûruň *
 Hevâ-yı sünbül ile buldu revnâk-yâsemen şimdi
 Şabâ-veş eyledi teşrif nevrâz-ı çemen şimdi
 Muhayyersin maķâm-ı evc-i ‘isretgehde sen şimdi

Ser-i zühhâde çal neyzen ‘aşa-yı nâyi ben şimdi

* Girift-i ‘işve-i kanûnim bir şâh-ı mansûruñ *

Mûrâ-yı yâre zîr- efgend-i bây-ı rağbet olmazsun
 Neden ey şûh şehnâzımla tâhir-i ülfet olmazsun
 Şafahâni ‘acemsin müselmâne lâyık olmazsun
 Dündüksin hem nefir-i mahremân-ı ‘ışret olmazsun

* Efendi perdesizdir zurna-i minkâr-ı menkûruñ *

Şehâ kil buselik faşlin hâsını dilrubâlarla
 Nuhfete itme ünsiyyet rakîb bî-nevâlarla
 Hişâr-ı gamdan gâzel ol baña râhm it ‘atâlarla
 Belim bükdü kemâni kaşların ceng-i edâlarla

31 b

* Kavâl itti beni pest-perde istîgnâ-yı mevfîruñ *

Pesend eyler ol eṭvâr büzürgüñ Kesbiyâ ‘âlem
 Terennüm - rîz şavt-ı rahatü'l ervâhîna her-dem
 Rehâviden işitse şad olurken nağmesin âdem
 Gelince meclise ol afîtâb-ı mağrîb-i Hâtem

* Açıldı perde-i şarkısı şiyev-nigâr tanbûrun *

GAZEL - 75

Mefâ' îlün Mefâ' îlün Mefâ' îlün Mefâ' îlün

- 1) Dağıtdı 'akl u ârim ey perî zülf-i perişâniň
Beni pâ-mâl-i nas itdi ümîd pûs-i dâmânuň
- 2) Nikât-i mübhêm-i vaşlıň nigâr âhil katı güçdür
Ki sîrr-i keşfi müşkildir rumûzât-i mu'ammânuň
- 3) Helâk îmâ' ider ǵamzeň nigâh itdikçe 'uşşâka
Ne hûn-âmîz-i efsûnkârdır tâtâr müjgânuň
- 4) 32 a Gül-i seyr-âb-i şad-berk-i ruhuñdır ey lebi ǵoncam
Sebeb teşvîk-i murğ-i nagme- sâzına gülistânıň
- 5) Beyâbâni ķažâ-yı Çine reh-rev itdi âhûyı
Seniň bu hâl-i Hindû-yı siyâh-ı çeşm-i fettânın
- 6) Bakılmaz hüsn-i rûz-i efrûz dîdâr-i dilârâya
Nazâr mümkün mi Kesbî nûrına mihr-i dırâḥşânuň

GAZEL - 76

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Nice ebri ebri olmuş rû-yi yâri seyr ediñ
Naħl-ı şeftâlüde açılmış bahârı seyr ediñ
- 2) Gam yemiş mahşûl-i hüsnünde iden endîş-i hâm
Sizler olsunda o naħl-ı meyve-dârı seyr ediñ
- 3) Mum eder bir súziş âhiyla âhen-dilleri
‘Âşıķ-ı pür-ġamda zâr-ı pür-şerârı seyr ediñ
- 4) Ol gözü şahbâz çakır keyf gelsün bezmde
Nice şayd eyler dil-i ‘uşşâk-ı zârı seyr ediñ
- 5) Vaşlını evvel zemân haṭṭa ta‘ lîk eyleyeñ
Tâzede şimdi edâ-yı i‘ tizârı seyr ediñ
- 32 b
6) Naħd-ı câن virmiş metâi‘ cevrine bir dilberiñ
Şevk-ı ‘aşķ içre bu gün Kesbîde kârı seyr ediñ

GAZEL - 77

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1) Der-deste hâşıl itdim âsitânında seniñ
‘Illet-i ‘aşka devâ yok mı dükkânında seniñ
- 2) Dergehiñ darü's-şifâ-yı ‘âlem iken ey ṭabîb
Çâre olmaz baña kûy-ı âsitânında seniñ
- 3) Lebleriñ âmîzeş eczâ-yı şevk-ı âlûddur
Neş'e gördüm la'l-i keyfiyyet - feşânında seniñ
- 4) El yumuşsun gerçi şimdi çeşm-i sâr-ı fitneden
Destine bir şu koyar yokmuş zamanında seniñ
- 5) Kesbî her şâhib-i selîk nažma peyrev olmağa
Feyż-i mâye var mı tab'ı nüktedânında senin

33 a

GAZEL-BA HARFÜ'L-LAM - 78

Mef^c ülü Fâ' ilâtü Mefâ' ülü Fâ' ilün

- 1) Bahş-ı hattînda eyler imiş elh-i kâl-ı kîl
Bu yüz ķaralığın gözlemişsin vebâl bil
- 2) Dil fîkr-i zülfüñ ile n'ola olsa mużtarib
Tâhrik ider bahâra ړokunsa ḥayâl-i yil
- 3) Seyl-âb iderse böyle sırışkim müşâliyim
Eyler ҳarâb şehr-i vûcûdîm bu sâl-i sil
- 4) Zâhid tefâ' ülünde şikem- hârlîk görür
Eşkâl-i һiñli gibidir hükm-i fâl-i fil
- 5) Kesbî medâr-ı mu^c ine mikyâs-ı nil-veş
Oldı elimde һâme-i vaşf-ı cemâl-i mil

GAZEL - 79

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Nükte-i esrâr-ı kuds-i hakkı mahremdir göñül
Feyz-ı âb-ı neşve-i ma‘ nâ-yı mübhemdir göñül
- 2) Cevher-i zâtiyyesi terkîb-i çâr-ı ‘unşurı
Bir laťif endâm u cism-i rûh-ı a‘ zâmdir göñül
- 33 b 3) Sıdkla itse teveccüh n’ola erbâb-ı derûn
Kible-gâh-ı tende mihrâb-ı mükerremdir göñül
- 4) İtmedi kayd-ı mecâza rişte-i tâ‘ lik-i rabî
Fikr-i taħkîk-i haķîkât olsa edhemdir göñül
- 5) Eylemez bir emrde tedbîr-i ta‘ rîż-i çerâ
Hükm-i taķdîr-i ilâhiye müsellemadir göñül
- 6) Dehre şıgmaz tâb-ı ‘ aşkıyla gehi gerçi çû şems
Kesbiyâ kâhide lîkin žerreden kemdir göñül

GAZEL - 80

Mef^c ülü Mefâ^c ilü Mefâ^c ilü Fe^c ülün

- 1) Taķdîre riżâdâdedir erbâb-ı tevekkül
Tedbîre muġayir gerek esbâb-ı tevekkül
 - 2) Bir mevhîbedir genc-i dil ehl-i ḥarâba
Her yerde bulunmaz dûr-ı nâ-yâb-ı tevekkül
 - 3) Virmezse sabâ-yı siħr-i lemyezeli feyż
Ne şükûfte kalur gonca-i sîr-âb-ı tevekkül
- 34 a 4) Heb muğtekîd-ı neş 'e-i aħkâm-ı każâdir
Âzurde-i fikr olımaż aşħâb-ı tevekkül
- 5) Eyler gül gülzâr-ı hulûş-ı dili şâdâb
Yenbu^c-ı hükm-i mevrîdidir âb-ı tevekkül
 - 6) Kesbî ḥarim-i dergeh-i tevfika irer tâ
Kaşr-ı ḫadere kim açıla bâb-ı tevekkül

GAZEL - 81

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1) Esîr-i pister-i derd-i firâkız hâlimiz müşkil
Devâ' güç 'âşık-ı dil-hasteyiz ahvâlimiz müşkil
 - 2) Şebi bî - hâb u râhat gündüzi pür-ıżtirâb-ı ǵam
Güzâr itmekde bu uslûb mâh u sâlimiz müşkil
 - 3) Huşûl-ı matlabı reml eyleseň engiş-veş cümle
Düser hep sa' d-ı hâric fark-ı şekl-i hâlimiz müşkil
 - 4) Ne vaşl-ı yâre ķader ne belâ-yı hecre şabirdir
Taħammül ber-ṭaraf-ı derd-i dil meyâlimiz müşkil
- 34 b 5) Ne bilsün bahş-i cîn-i zülf ü şevk-ı la' l-i canâni
Cedeldir Kesbiyâ zâhidle kîl u kâlimiz müşkil

GAZEL - 82

Mefâ' îlün Mefâ' îlün Mefâ' îlün Mefâ' îlün

- 1) Bahar eyyâmıdır âğaze-i zâr eylesün bülbül
Erişdi mevsim-i gül nâlış ezhâr eylesün bülbül
 - 2) Çemende ǵonca-leb bir sâkî-i sîmîn sâ' adle
Îçüp gül şerbeti mey def' i ekdâr eylesün bülbül
 - 3) Nesîm-i şubh uyutdı nergisi mestâne gülşende
Nevâ-yı cünbîş-i ninniyle bîdâr eylesün bülbül
 - 4) Döker naqd-ı sırişki dîdeden şebnem gibi herkes
Hemân kâlâ-yı vaşl-ı yâri bâzâr eylesün bülbül
 - 5) 'Alâyıldan eğer âsûde hâl olmaksa makşûdı
Dilin rabt-ı hevâ-yı zülf-i dildâr eylesün bülbül
 - 6) Kitab-ı gülistânı kuş dilince eyleyüp takrîr
Sîhr-i murğân-ı 'aşk keşf-i esrâr eylesün bülbül
- 35 a 7) Bu şî' ri bağa gönder sebz-i berg-i gül gibi Kesbî
Ehibbâya şeref - pîrâ-yı destâr eylesün bülbül

GAZEL - 83

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Rîşte-i gîsû-yı yârı eyledim ķayd-ı emel
Uñmadık başıma oldu bu ķarasevda ‘amel
- 2) Fikr-i la‘l-i nâb-ı dilberden kesildi teşne-dil
Derd-ı ser virdi ħumâr âlûd-ı tab‘ a bu gül
- 3) ‘Ulķde-i zülfünde yâriñ dâne-i hâlin gören
Burc-ı ‘akrepde tulu‘ itdi sanur necm-i zühâl
- 4) ‘Âşlkân-ı vaşf meyânda eyledi başt-ı maķkâl
Eyler erbâb-ı heyûlâ fil ile bahş-ı cedel
- 5) Nazmı ecnâs-ı şanâyi‘ dır nümayiş kâr iden
Kesbiyâ ihâm nükte ile bulur revnâk ǵazel

GAZEL-İ BA HARFÜL-MİM - 84

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

(Fâ‘ ilâtün)

- 1) Nice bir tâb-ı sihr-i nâlis şeb-gîr ideyim
35 b Nice bir çarha res-âvâze-i tevfîr ideyim
- 2) Nice bir dâ‘ iye-i tûl-i emel eyleyeyim
Nice bir ķayd-ı ser-i kâkülü zencîr ideyim
- 3) ‘Azm idüp vâdi’-i tahsîl-i vişâl-i yâre
Ba‘ de-zîn sâkî ümîd-i dili teşmîr ideyim
- 4) Okuyup üfleyeyim rukye’-i nâr-ı necâti
O peri ṭal‘ atı efsûnla teşhîr ideyim
- 5) Beni öldürse gerek ķorķarım âhir bilmem
Derd-i ‘aşk-ı dile bin çâre ne tedbîr ideyim
- 6) Kesbiyâ nükte-şinâsâne bu zîbâya şî‘ ri
Kaşd-ı şevkiyle göndermeğe taħrîr ideyim

GAZEL - 85

Mefâ‘ İlün Mefâ‘ İlün Mefâ‘ İlün Mefâ‘ İlün

- 1) Yeni bir tâze sevdim eski dildârı değiştirdim
Hevâ-yı ‘aşka râm oldum yine yâri değiştirdim
- 2) Düşüp sevdâ-yı çîn-leylî-i zülfüne ol şuhun
Çekildim cümleden mecnûn-veş etvârı değiştirdim
- 36 a
- 3) Ser-i kûyında pest-perde derûnı bir enîn itdim
Maķâm-ı evceh irdim nağme-i zârı değiştirdim
- 4) Her endâz-ı mecâzı mevşil-ı taħkîk itdim
Muhaşşîl müfsid tâhyîl-i efkârı değiştirdim
- 5) Mahall bulunca Kesbî bu zemîniñ tîr-i tenzîri
Elimde çok kemân-ı saht-ı âşârı değiştirdim

GAZEL - 86

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün

- 1) Erişdi mevsîm-i gül ehl-i şevka def'i şam lâzım
Bahar eyyâmıdır erbâb-ı 'ayşa câm-ı cem lâzım
 - 2) Metâ‘ı vaşl-ı yâre müşteri olmak kolay ammâ
Beğim bazâr olunca elde naqd ister direm lâzım
 - 3) Şafâcânı temenni eylemem ağıyâra ben hakkdan
Süründürsün ânı bir derd âna 'illet verem lâzım
 - 4) Sakın devlet-meâb ' additme her mümsik nev-iqbâli
Refâhü'l hâl zî - kudret kişi şâhib-i kerem lâzım
- 36 b
- 5) Muâkâdder âdeme ârâyış-ı endâmla olmaz
Kişi zâtında te 'yîd-i şerefle muhterem lâzım
 - 6) Dayanmaz ateşe belki tutuşur Kesbiyâ elde
Anuñçün sûz-ı 'aşkı yazmağa âhen kalem lâzım

GAZEL - 87

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1) Pür-şerer itse n'ola 'âlemi âh-ı sihrim
Katı söz şekerdir nâliş-i âteş eşerim
 - 2) Düşeli 'aşkına bir müjgen hûn-rîzen-i dil
Döndü tenevvürde sîh üzre kebâba ciğerim
 - 3) Şabr kâbil mi siper ola o kâşı yâyıñ
Gamze-i çeşmi iken nâvek-i sîne gezerim
 - 4) Kâkûlün ideli sevdâ- zede-i tûl-i emel
Fikr-i şürişden emîn olmadı bir lahzâ serim
 - 5) 'Ayş içün ehl-i melâmet ile bezm-i gamda
Kesbiyâ maḥâzar iki şiseder didelerim
- 37 a

GAZEL - 88

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Ol peri öpdürmeyince sâgar-ı gül-fâma ǵam
Mahrem-râz olmadı câm-ı neşât-ı encâma cem
- 2) Nükte’-i ikrârı dildârıñ mu‘ammâ kevndir
Dâldır hem şevk-ı vaşla hecr-i ǵam-ı îhâma hem
- 3) ‘Işreti tebdîl ider hâbb-ı nebâta sâkiyâ
Olsa rûzi hâl-i la‘ liñ rind-mey âşâma şem
- 4) Mâcerâ-yı ‘aşkı yâre ‘arż iderdim girye-nâk
Eşk-i çeşm-i hâmeden kapmazsa elde nâme nem
- 5) Reml-i eşkâl-i ümîdi itdim istîhrâc ben
Muktežâ-yı kâl tâli‘ gelmedi aħkâma kem
- 6) Dil-hevâ-yı çin-i zülf-i yârle mâglûbdur
Mużtaribdir važ‘ı nâ-hencârdan eyyâma yem
- 7) Bu zemîni ṭal‘ ati tenzîr idince bu siyâk
Kesbiyâ oldı elimde nahâl-ı ķadd hâme-i ham

GAZEL - 89

Mefâ' îlün Mefâ' îlün Mefâ' îlün Mefâ' îlün

- 1) Cihânda bir nigâr-ı reşk-i bahş-ı hûr-ı ' ayn buldum
Tamâm tab' imca hiç noşânı yok bir mehcebîn buldum
- 2) Aranmağla bulunmak mümteni' akrâni ' âlemde
Muhaşşil dâd-ı hakkı bir müşli nâdir nâzenîn buldum
- 3) Anıñ aramağa 'uşşâk-ı zâr evc-i kûyında
Karâr-gâh-ı tabâyı' bir makâm-ı dil-nişîn buldum
- 4) Ben ol âhen dili keremiyyet ahiyle nerm itdim
Derûnimda yine bir hâl-ı sûz-ı âteşîn buldum
- 5) O şûhun zîr-gerdânında sevdâ basdırır ey dil
Hubu's-sevdâ âkrân bir dâne hâl-i ' anberîn buldum
- 6) Görenler vaż'ı ebyât-ı nażîr olsun diyû Kesbî
Yine ben arşa-ı nażm içre bir tâze zemîn buldum

GAZEL-İ HARF-İ NUN - 90

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 38 a 1) **Hâttı-**ı yâri bir e  erdir şehîr-i cibrîlden
Ri  te ‘-i   lkı sen kes   ayd-ı kâl u   ilden

- 2) Canını teslîm-i besmele-gâh   urbâni ider
Seyriden encâm-ı hâttı-ı   idk-ı ismâ‘   lden
- 3) Sıklet-i bâr-ı   am a  yârı a  lar nîd u gün
Ha  sa-yâb-ı   amel bir düşü olan zenbîlden
- 4) Câm-ı mey-hâre ni  ndür   a‘ nî bilmem ‘âlemin
Tiyeti irilmez iken   ilkat-i   andîlden
- 5) Yûsuf-ı mîşr-ı melâhat bir nigâriñ ‘a  kıma
Çok a  ağı   almaz eşkim istivâ-yı nîlden
- 6) Dide-i hûbâni Kesbî içmede eş‘ ârla
Far   olunmaz elde kilk-ı rû-siyâhîm mîlden

GAZEL - 91

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) **Tığ-ı cevriñ kesdi câna iltifâti aradan**
 Bu mürüvvetsizlige râzi olur mu yâradan
- 38 b 2) **Sûzen-i fîkr-i müjeñle oldu pür-sûrâh-ı dil**
 Sînede iğne başacak yer bulunmaz yâreden
- 3) **Hayâl-pîrânıñ sırışk-i dîdedir sermâyesi**
 Bakma eşk-i çeşm iğyâh itilme pâreden
- 4) **Vâr ise girdâb-ı ye ’se düşdü keştî-i emel**
 Bir nişan göstermedi bîçâre ağ u kâreden
- 5) **Mevce-i mažmunla Kesbî bu nazm-ı dilkeşâ**
 Bir kumaş-ı tâzedir kim fark olunmaz hâreden

GAZEL - 92

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Girmeden limân-ı vaşla bu şularda yatmasun
Zevrak-ı câma re ’is-i ‘ayş-ı lenger atmasun
 - 2) Eski korşandır rakîb uğratma yarıñ semtine
Keşti-i vaşla gözet yelken kapadır çatmasun
 - 3) Zîver-i âgûşî tesliyyet hînd eylesün
Mâder-i eyyâm mahdum-ı dili ağlatmasun
 - 4) Aldık agyâr ile bazâr vişalinden haber
Gayrı istığna-fürûşum bize ‘işve satmasun
- 39 a
- 5) Mat ider lu‘betiñ ‘aşkıñ piyâde dilleriñ
Şehsüvârim nât‘ı nâz üzre bir at oynatmasun
 - 6) Rüzgâriñ bulda kûllan bâdbân-ı sâğarı
Şûr-ı bahî-ı gamda Kesbî felek ‘işret yatmasun

GAZEL - 93

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1) Bülbülü şevk-i gülistân ise şeydâlandıran
Seyr-i ruhsârıñdır 'uşşâkide sevdâlandıran
 - 2) Şaydırır mı vürûd-i şad pür-güher hezâr 'aşkına
Hüsнle kat kat seni gül gibi ra' nalandıran
 - 3) N'ola seyr-âb-i terâvet itse giryem haştıñı
Sünbüli bârândır dehr-i bâr zîbâlandıran
 - 4) Hep şubût-i şâhid-i da' vâ-yı 'aşkın hükmüdür
Sînemiz dağlarla hüccet gibi imzâlandıran
- 39 b 5) Zerre-i ser-geste - veş 'uşşâkı itdi derbeder
Pertev-i şems-i cemâliñ 'âlem ârâlandıran
- 6) Iżtirâb-i muķteżâ-yı dil hevâdîr Kesbiyâ
Kaṭre-i 'aşkım idüp taħrîk deryâlandıran

GAZEL - 94

Mef^c ülü Fâ^c ilâtün Mefâ^c ilün Fâ^c ilün

- 1) Âsâr-ı ‘aşk dûr ola mümkün mi sîneden
Çıkmañ karâmkdır cevâhir-i hâzineden
 - 2) Agyâra bî- sebeb açılan genc-i vaşl-ı yâr
Güçdür güşâde ‘âşık-zâre definednen
 - 3) Şevk-i ruhuñla turreye kûyûnda düdü dil
Îhrâma girdi zâir-i Ka^c be Medîneden
 - 4) Sâkî yürüt sürâhi-i deryâ-yı ‘işreti
Bahr-ı bezmde farkı ne câmın sefineden
 - 5) Merbûz-ı çîn-i zülfe ‘azâ hâl-i yârdır
Gelmez ferâg-ı murğ-ı giriftâre çîneden
- 40 a 6) Kesbî nażîr olur mı hasîb-i suhanveriñ
Nazmina bu gâzel dil-i zâr-ı kemîneden

GAZEL - 95

Mef^c ülü Fâ^c ilâtü Mefâ^c ülü Fe^c ülün

- 1) Sâkiyâ sâgarı sun beñzimize kân gelsün
Ten-i dil-i mürdemize mey içelim cân gelsün
- 2) Pupa yelken yürüsun zevrak-ı şahpâ-sihri
Yemm-güzerân şafâ mevsimidir yan gelsün
- 3) Bizde bir gonca ile açuluruz gülzâre
Şabret ey bülbül-i dil vakıt-ı gülistân gelsün
- 4) Ser-i ağıyârda seyr it ne kabaklar çatlar
Hele dur elde kedû meclise cânân gelsün
- 5) Sükkер-i la^c l-i leb-i yârla besle Kesbî
Tûtî-i tab^c i suhan pervere idman gelsün

GAZEL - 96

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1) Geldim rişte-i zülfüñden el çekdim ' âlâyıkdan
40 b Halâş oldum şeker tûl-i emel kayd-ı ' avâyıkdan
- 2) İdüp şikeste-i rabt-ı kader bağlanma mahlûka
 Şikeste târ-ı tedbîr-i mezâleb olma halkdan
- 3) Görüp ârâyiş-i şaf-ı kanâdîl câmi' dahlitme
 Sua'-ı endâz olur ki nûr-i hayr-ı efâl fâsiğdan
- 4) Viren ehl nażarıñiñ hüsnüne şûhüm seniñ şöhret
 Niçündür dostum söyle bu rütbe-i nefret ' aşıkdan
- 5) Hazer kıl dil-ferîb vâz' iñâ aldanma ağıyâriñ
 Şakın ey dil temellük gerde-i keyd-i münâfiğdan
- 6) Benim neşr olalı âfâka Kesbî kıssâ-i ' aşkım
 Uşandı halk-ı ' âlem ser-güzeşt-i kayd u vâmîkdan

GAZEL - 97

Mef^c ülü Fâ^c ilâtü Mefâ^c ülü Fâ^c ilün

- 1) Düşdüm **hayâl-i zülf-i siyâhiñla** kayda ben
Bilmem ne fikr ile heves itdim o keyde ben
- 2) Pûs-ı lebinde gördüğüm esrâr-ı neşveyi
41 a Bir çâşnidir ki görmemişim âmî meyde ben
- 3) Zâr itmez idi olmaz sûz-ı iştîyâk
İtdim müşâhede e  er-i ' aşkı neyde ben
- 4) Belki olur şikâr beni şehbâz- ârzû
Çıkdim kenârâ çesm-i   azâlânı şayda ben
- 5) Kesbî hevâ-yı turre ta  itti su' urumu
Bilmem ne fikr ile heves-bendim o keyde ben

GAZEL - 98

Mefâèîlün Mefâèîlün Mefâèîlün Mefâèîlün

- 1) Zülâl-i şevk-kâr pîr-i meyiñ gûyâ sebûsundan
Olur taqdîr-i rev'ı neş'e nebiğ-i kedûsundan
 - 2) Ne rutbe-i şâf-i tıynetdir o sîm-endâmî seyr ile
Ki mümkindir temâşâ-renk-i şahpâyı gelûsundan
 - 3) Zamân-ı şâh-i gülde tomruğa konmuş diyü bülbül
Şemâtet gûne murğâniñ geçilmez güft ü gûsundan
 - 4) Oñılmañ maddedir zaḥm-ı derûnı 'âşik-ı zâriñ
Şarılsa çarh-ı atlas kân akar yine refûsundan
- 41 b
- 5) Kudûm-ı nev-bahârı gülşene tebrîke mey geldi
Şabâniñ nesne teşhîş olmadı bu cüst u cûsundan
 - 6) Huşûli vaşlı ağıyâra iħâle hayli müşkildir
Belâdîr iltimâs dostı tab'a adûsundan
 - 7) Hevâ-yı 'aşkı hâşıl yazmayınca kâtib-i ķudret
Murâd aňlanmadı ehl-i diliñ ķayd-ı dev'asından
 - 8) Koyundan çıkmâ ağıyâriñ görüp baziçe-i mekriñ
Emîn olma ķuzum her göreñ gideñ câyusundan
 - 9) Mâ il-i keşt-i zâr-ı maṭlabı seyr it dil-i zârin
Olur rûyide sebz-i ye's taḥm-ı ârzûsundan
 - 10) Yine bir nev-gazel 'arż itdim aħbâb-ı suħan sence
Nazîr-i âşikâne isterim Kesbî kamûsundan

GAZEL-İ BA ŞÂKİ-İ ENGÛR ... - 99

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

(Fâ‘ ilâtün)

- 1) Pîr-i mey pehlivâne o kedûlî misket itsün
Nâkl-i rezzâkî ile emel-i dil ‘ işaret itsün
 - 2) Bint-i rez meclis-i rindâne gelüp ter-i günlük
Kâra gözüñ gibi bir tâze nezâket itsün
 - 3) Hacı ‘Osman dedi ben rû-yı nigârı gördüm
Ağam usta baña beglerce ‘ inâyet itsün
 - 4) Zeynîdir meclisiñ ol lebleri yakût-ı cemim
Şîre-i la‘ liñi bezm-i ehline şerbet itsün
 - 5) Kazılı çıktı papas ķaresiniñ meydâne
Şahâne-i mey ânı onun siyâset itsün
 - 6) Tilkü ķuyruğu takup başına bağda ağıyâr
Bezm-i dildârde çavuş gibi hîzmet itsün
 - 7) Dede tûrfandesidir ol küçük tekye-i hâl
Şeyhim erbâb-ı niyâza ânı himmet itsün
 - 8) Evcî baṭaklıķ eder gamzesi yâriñ belki
Şâm zâğı ile tîr-i müje hiddet itsün
- 42 b 9) İsm-i engûrla Kesbî hora geçsün bu ǵazel
Kayd-ı tenzîre düşen ‘ arz-ı belâğat itsün

GAZEL-İ BA HARF-İ VAV - 100

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün (Fâ‘ lün)

- 1) **Şu‘le-dâr oldu yine ķalbimde dag-i ârzû
Kıldı rûşen tekye-i sînem çerâğ-ı ârzû**
- 2) **Virdi gülzâr-ı hayâle fîkr-i ruhsâriñ şeref
Dostum güllerle revnak buldu bağ-ı ârzû**
- 3) **Her ümîdimden kârîn-i ye’s olursamda yine
‘Aynuma gelmez benim aşla ferâğ-ı ârzû**
- 4) **Hasta-i derd-i zekâm iştîyâk oldu meşamm
Neş ’e - yâb bû-yı feyz olmaz dimâg-ı ârzû**
- 5) **İ‘ tidâli yok hevâ-yı fîkr-i âmâl-i dilin
Kesbiyâ elde müdâm olmaz ayâğ-ı ârzû**

GAZEL - 101

Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilün

(Fâ^c ilâtün) (Fa^c lün)

- 1) Vireli 'âleme envâr-ı tecelli-i perteve
43 a Beñzedi kąşına ol mihr-i cemâlin meh- nev

2) Eyledi hürmen âmâle eſer âfet-i ye's
Şaldı mahşûl-i ümîde şerer-i sùziş-i 'alev

3) Tutma her kula ķulak ney gibi itme nâle
Şalla bir def gibi her sâza olanlar peyrev

4) 'Alem-i 'aşkıñ olımaz ka' rîne kimse vâşıl
Giriftûn içre olursa kişi Molla Hüsrev

5) Mâye-i şevkdir eski hevesi ile cedîd
Kesbiyâ tâzele köhne-ğamı bir dilber sev

GAZEL- BA HARFÜ'L-HE - 102

Mef' ülü Fâ' ilâtü Mefâ' ülü Fâ' ilün

- 1) Dil virme meyl-i diğer iden bî-vefâlara
‘Âşık tayanma bel viren eğri binâlara
 - 2) Nakş-i haşira benzedi zâhid ‘ibâdetin
Sen târ-i zehdî pûd ide gör bu riyâlara
 - 3) Kabil mi giryेitmeye dil-i derd-i hicrle
Olmaş şekîb-i hâ’il reh-i mâcerâlara
- 43 b
- 4) Râz-i derûni pîr gehin itmez âşikâr
Neşf eylemez ne koysalar eski anâlara
 - 5) Yâriñ zuhûr hattı şeref virdi turreye
Hoşdi bahârimiz bu yıl uygun hevâlara
 - 6) İtmez kabûl-i çâre zahm-hâver iştîyâk
Neyler devâyı Kesbî ibtilâlara

GAZEL - 103

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Yâriñ ehl-i ‘ aşķa râhmîndan ‘ aceb ağıyâra ne
‘ Andelîbe ǵoncanıñ açılmasından hâre ne
 - 2) Tâlib-i vaşl-ı nigâra dâğ-ı dildir mukteži‘
Elde nakd-ı zer olunca kâle bî - bazâre ne
 - 3) Kendi luṭfundan terah̄lum isteriz dildârdan
Def‘ i müşkil çevre yalvarmağdan özge çâre ne
 - 4) Söyleden ‘ uşşâka zârı seyr-i rû-yı yârdır
Tûṭî-i hoş-gûya mir’at olicak güftâre ne
- 44 a
- 5) Lâl iden ǵamdır suhan-pîrâ-yı nażmı Kesbiyâ
Cünbiş-i ṭab‘ı olan ehl-i dile eş‘âre ne

GAZEL - 104

Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün

- 1) Kumâş-ı tâb‘ mî olmaz naķş dakķa târ u pûdında
Mezâyâdır çiçek kâlâ-yı şî‘ riñ ger-mesûdında
 - 2) Me‘ ânî-senc olan añlar beyân-ı ‘ilm-i esrârı
Hayâl-i ehl-i dilin şüret bulur çeşm şehvedinde
 - 3) ‘Avârizdır saña meşrûta-i teklîf eger vâ‘ iz
Yeriñ yuğya defter hâne-yi ‘aşkın kayudunda
 - 4) Leb-i taşvîr-i cünbiş gösterir âgâza-i nuťka
Ne sırr-ı rûh-fezâ vâr ol bütüñ bilmem servedinde
 - 5) Zamâne hâcısı aħbâba cünbiş armağan eyler
Nice ümmîd bû-yı ‘ıtır şâhi olur ‘avdında
 - 6) Nişân-ı şevk olur miķyâs-hâme Kesbiyâ elde
Siħr-i deryâ-yı feyziñ nîl-veş cânâ vürûdında
- 44 b

GAZEL - 105

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Vakt-i gül geçti һazan irdi bahar-ı gülşene
Esdî bir bâd-ı muhâlif berk u bâr-ı gülşene
- 2) ‘Andelîbiň hânâmâni şevkî dağlasa gerek
Şarşar-ı şüriş karışdı rûzgâr-ı gülşene
- 3) Mi‘ desi tend-i hevâdan başladı bozulmağa
Yer bulunmak düşdi tab‘ı cûybâr-ı gülşene
- 4) ‘Alemi һayret kârin itdi bu hengâm-ı fesâd
Herkese geldi kelâl ‘azm-ı kenâr-ı gülşene
- 5) Hayť olup yerden yere қaldı nevâ-yı nağmeden
Kesbiyâ bilmem ne һâl oldı hezâr-ı gülşene

GAZEL - 106

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Nâlişim yokdur şadâ-yı gerdiş-i girdâbda
Cûşış-i eşkîm görünmez mevci-i seylâbda
- 45 a 2) Mihr-i hüsn-i yâr irer ‘aşr-i zevâle ‘âkıbet
Şanma bâkîdir ziyâ-yı pertevi mehtâbda
- 3) Fırşat el vir müşkin el bağlatsun ‘uşşâka o şûh
Her zaman olmaz kişiniñ arkası mîhrâbda
- 4) Sâkî hicrân-ı ‘aşkîm söyle bir talâh itdi kim
Görmedim ol neşveyi ne meyde ne düş-nâbda
- 5) Derd-i ‘aşkı çâki-i şadriñda erbâb-ı dilin
Dağ-ı hûn âmîze beñzer lâle-i seyr-âbda
- 6) Kesbiyâ vâdi ’-i ǵamda gördüğüm bu şıkleti
Çekmemiştir ǵavta hâr-i bahî olan girdâbda

GAZEL - 107

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1) Kanâ' at gelmez iken bir zamân câna vişâliñle
Dil-şûrîde şimdi anlanur şevk-i hayâliñle
 - 2) Kaçarken şûriş-i kayd-i esîr-i zülfüñ olmakdan
Ben âhir bir karasevdaya düşdüm fîkr-i hâliñle
- 45 b 3) Yeter peygûle-i zulmet-serâ-yı hicrde kâldım
Şeref verir gün ey meh-pâre gel mihr-i cemâliñle
- 4) Lebiñ yâd ile zâhid mey içün divâneye döndü
Ne âle uğradı bî-çâre reng-i la' l âliñle
 - 5) Görüp bir ihtiyyâr ehl-i dil âşâr-i eş' ârim
Dedi ey Kesbî pakîze ko pîr- usûli kemâliñle

GAZEL - 108

Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün

- 1) Benim âşuftelik var meşreb-i sevdâ-nümûnimda
Ne mümkün hâlet-i ‘aşkı nihan itmek derûnimda
 - 2) Gelû-yı şîşe-i sürahîde fülfül gibidir yâriñ
Hayâl-i hâl ‘anber-bârı ‘ayn-ı ‘ırka hûnumda
 - 3) Çıkar bir şût diğer sîneden her nâle itdikçe
Bozukdur nağme-i ahenk-i âvâz ergunûnimda
 - 4) Benim teşhîş ider şeydâlığım bir zülf-i leylâya
Görenler iżtirâbım Kays veş hâl-i cünûnimda
- 46 a 5) Seniñ keyfiyyet ser
.....
- 6)
..... hanbâr-ı zemûnimda
- 7) Görsem esîr Kesbî
Resm kâlâ-yı günimda

GAZEL - 109

Mefâ‘ îlün Mefâ‘ îlün Mefâ‘ îlün Mefâ‘ îlün

- 1) hayâl serveri seyr ile
Şanur mihre tâbiş-nemâ-yi rûyi seyr ile
 - 2) Suret virmiş ârâyış kaza dil-şeved
O şüh görde haysiyyeti dil cûyi seyr ile
 - 3) Hayat-ı ‘aksi görünür şâfdır billûr - veş
..... şâde âyine-şîfat bahârî seyr ile
 - 4) peymâ-yı nâzı cümle şayd itmiş
O şehbâz-ı nigeh dide-i âhûyi seyr ile
- 46 b 5) Kızıl armağa döndü kanlı ȝâlim eşk-i hûniyyem
Sîrişk-i mâ-cezâ mânend-i deryâ-cûyi seyr ile
- 6) Ne ra‘ nâ şekele ȝoymuş şâhid ma‘ nâyı bak Kesbî
Elimde makâme-i mu‘ ciz rakam hoş-gûyi seyr ile

GAZEL 110

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1) Cemâli mihre beñzer ol mehiñ burc-i melâhatda
Şeref zâ'irçe-i takvîm-i hüsnîdir sa'âdetde
 - 2) Yine eyyâm-i 'ayşîn itdi şems-i mevsîmi tahvîl
Çemen irdi nişân-ı şevk-i nev-rûze leþâfetde
 - 3) Hulûş ister derûnu da'vet-i bezm itmede yâri
Kuþur itmez perî-rûbân elbette 'icâbetde
 - 4) Revâcı keremdir ehl-i dile bazâr-ı tevfîkîn
Kesâd olmaz metâ'-i hâhiþe sevk-ı 'inâyetde
 - 5) Kabûlünde du'âniñ haþşa-i me'sûre lâzımdır
- 47 a Gerek bâzude kuvvet menzile tîri işâbetde
- 6) Aþup eşk-i melâmetle hevâdîr biçdiðim 'âşık
Sorarsıñ fîkr-i hâl-i yârla neñ var zirâ'atde
 - 7) Okundukça nola şîrim yakarsa dilleri Kesbî
Şerer ïsârdîr âteþ gibi sûziþ-i þarâretde

GAZEL - 111

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1) Nigârîñ şanma hattıdir şol cemâl-i mesş-i tâbında
Yazılmış sûre-i rahmândır hüsni kitâbında
 - 2) Nezâketle tebessüm itse ḥandân eyler 'uşşâkı
Nedir ol 'işve yâriñ la' l-i işâr-i gülâbında
 - 3) Şabâ tahrîk iderse 'âlemi ta' tîr ider güyâ
Nihândır nâfe-i müşkîn-i hind u zülfî tâbında
 - 4) O şâh-ı mülket-i hüsnüñ füsûnkâr nigeh-nâzı
Kul itdi bir girişme ile dil 'uşşâkı bâbında
 - 5) Varır ḥalk-ı iktisâb feyż-i şevk-ı 'aşk-ı dildâre
Ne var pîr-i muğânın bilmem ol câ-yı ḥarâbında
- 47 b 6) Su 'âl-ı vaşl idince ol peri-rû yârdan Kesbî
Şeker-âdemce bir hüsni edâ itdi cevâbında

GAZEL - 112

Mefâ' îlün Mefâ' îlün Mefâ' îlün Mefâ' îlün

- 1) Hatît-i âver gelir hâniñ şîve dil- cûlарından âh
Güzeşte vakıt-i hüsnüñ şûh-i çâr-ebrûлarından âh
 - 2) Temellük girde-i iğfâl keyd eyler dil-i zârı
Kaža-yı vahsetiñ şayd olmayan âhûлarından âh
 - 3) Sarar ser-rişte-i efkâra yüz biñ ķayd-i jûlîde
Perîşân - turre yâriñ şûriş-i giysûлarından âh
 - 4) Sa' âdet-i muķteżâ-yı feyżdir pâkîze aħlâka
Abesdir 'aşrıñ ümmîd-i şeref bed-hûлarından âh
 - 5) Geçilmmez leşkerdir bend-i fitne-i hâl-i gerdandan
Boğaz bekler melâħat mülkünüñ hindûлarından âh
 - 6) Şaşırdı rüzgârin bâd-bân-i keştî-i ümmîd
Yem-i endîşenin pür-cûş-i hayret şularından âh
- 48 a 7) Güzeldir ta' ne-i aqyârdan terk-i vatan amma
Gam-i firkatle Kesbî ġurbetiñ ķayġularından âh

GAZEL - 113

Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün

- 1) Dil-i şûrîdeniň artar ǵam u zârı düşündükçe
Füzûn olmakdadır ‘uşşâkın efkârı düşündükçe
- 2) Tolar ser-rişte-i endişeyi engişt-i sevdâyâ
Hayâl ehli hevâ-yı turre-i yâri düşündükçe
- 3) Tetebbu‘ la rumûz-ı vaşl olur güftârdan ma‘ lûm
Me‘ ânîden çıkar terkîbin esrârı düşündükçe
- 4) Tecellisinde eşyanıň olur mebhût u һayret-yâb
Kişi zahirde gizlü feyz-i settârı düşündükçe
- 5) Virir terkîb nażma Kesbiyâ nükte ile ârâyış
Mezâyâ senc-i iħâmât-ı eş‘ ârı düşündükçe

GAZEL-İ BA HARFÜ'L YA - 114

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

- 1) Kesildi hâme-i esrâr-ı lebiñ tâhrîrden қaldı
48 b Zebân-ı lâl oldu şevk-ı lâ' liñi takrîrden қaldı
- 2) Erişdi vaşf-ı hüsnüñ menzil-i 'icâze sultânım
 Edâ-yı dil-pesendiñ kâbil-i tâ' bîrden қaldı
- 3) Ciğerde şerha-i nûk-ı hadeng-i müjgen-i çeşmiñ
 Siperde güyyâ zahm-ı yelekdir tîrden қaldı
- 4) Esir-i kayd olan leylâ-yı çîn-i zülfe Kays-asâ
 Güzer divâne-veş âzâde ser-zencîrden қaldı
- 5) Ne hass itdi nesîm-i gülşene âmâlden bilmem
 Nevâ-yı sekve-kâr murğ-ı dil-i te 'sîrden қaldı
- 6) Oñulmaz madde oldu 'illet-i 'aşkım yazık Kesbî
 Etibbâ derd-i mâder zârimiz tedbîrden қaldı

GAZEL - 115

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

(Fâ‘ ilâtün)

(Fa‘ lün)

- 1) Uğrayup gamzeleriñ câna ciğerden geçti
Menzil aldı nigehiñ tîr-i siperden geçti
- 2) Var mıdır leşker-i ‘uşşâk-ı melâmet-zedede
Bir benim gibi şehâ uğrina serden geçti
- 49 a
- 3) Bulamam neşve-i la‘ liñde ki şevki meyde
Lezzet-i pûs-lebiñ şehd-i şekerden geçti
- 4) Dil-i sevda - zede müzemmîl ideli sen şûha
Hak bilür can gibi yolunda nelerden geçti
- 5) Kesbiyâ kançaradır ‘âlem-i lâhuta vücûd
Reh-rev-i râh-ı bekâ hep bu mümerreden geçti

GAZEL 116

Mefâ‘ İlün Mefâ‘ İlün Mefâ‘ İlün Mefâ‘ İlün

- 1) Virir revnak vücûd-ı keyfe eşvâbin şerâbîsi
Uyar fetvâ-yı istihlâle her rengin kitâbisi
 - 2) Ayağ-dâş olma el virmez şâkin mug-beçeye şâkî
Harâb eyler refîkîn mey-hârin hârâbisi
 - 3) Yazar terkîb-i ‘ayşı nûşha-i kânûn-ı ‘ışretde
Hekimâne gerek ehl-i mezâka la‘ lin âbisi
 - 4) Cünûn-peymâ-yı sevdâ âşıkı şûrîde hâl itti
Yetiş dâru's-şifâ-yı derd-i ‘aşķîn ey kelâbîsi
- 49 b
- 5) Ribât-gâh-ı cihân tevliyyet-i ‘uqbâya mülhakdir
Konanlardan nuķûd-ı ‘ömr olur şehriyye câbîsi
 - 6) Nazîr olmaz edâ-yı nażmina şâbit gibi Kesbî
Hasîb-i nükte-perverdir zemâniñ şimdi Nâbîsi

GAZEL - 117

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Verdi revnak la‘ line yârin ruh-ı hûy-gerdesi
Güyyiyâ âguşte-i ķand oldu gül perverdesi
 - 2) ‘Âşiki şûrîde eylerse nola sevdâ-yı zülf
Turreye şarıldı efkâr-ı cünûn âverdesi
 - 3) Bâde-veş virmez mezâkk-ı câna neşve sâkiya
Gelse bezm-i ehl-i ‘ayşa ķahveniň biň ferdesi
 - 4) Nağmesi kânûna uymaz ergunûn nâleniň
Gûş-i mâl-i mutrîb-i gamla bozukdur perdesi
 - 5) Kesbiyâ tutdu târîk-ı kûy-ı yâri ‘âşıkân
Kapıldı râh-ı hicâzı mîr-i haccıň cerdesi
- 50 a

GAZEL - 118

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün

- 1) Bahar irdi zamân-ı sünbül-i ‘anber şiken geldi
Açıldı gonca-i ne-şüküfte vakıt-ı çemen geldi
- 2) Görenler nâfe-i ezhârîn ‘ıtr-ı nefâ bahşâsin
Dediler melek-rû meh-i çînden müşk-i hoten geldi
- 3) Ne var hâkinde müzmer dergehi pîr-i meyin bilmem
Varup bir yüz süren mahzûn-ı dil mesrûr-ı şen geldi
- 4) Ehîbba hep birer dildâr ile der-kâr-ı vuşlatînîn
Bu günlerde bizi terk etmek ol şûha neden geldi
- 5) Gönül Yakûb-ı veş bir Yusûf’un me ’yûs-ı hecriñin
Dimağ-ı cânâ şevk-ı îhâm bû-yı pirehen geldi
- 6) N’ola kûy-ı dilârâdan cûdâ Kesbî enîn itsem
Esîr-i gurbet iken hâtıra fîkr-i vaşan geldi

50 b

GAZEL - 119

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün
(Fâ' ilâtün) (Fe' ül)

- 1) Virme her bezme şeref şem^c a-i kâfür gibi
İtme hercâyilik ey şeh meh-i pür-nûr gibi
 - 2) Ney-şıfat ehl-i dilin olmaya bağıri pür-hûn
Yatma her adamın ağuşına tânbur gibi
 - 3) Eylemez neşve-i şâdi-i dil pür-ğamda karâr
Var ise şîşe-i hâfir yine meksûr gibi
 - 4) Hâbdan nergis fettânını bîdâr idemez
Gördüm ol gözleri mestâneyi mahmûr gibi
 - 5) Kesbiyâ ta^cne-i a^c dâdan ider dil feryâd
Fiskeden nâle iden kâse-i fağfur gibi

GAZEL - 120

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1) Hükm-i keyf pûsesi yârin nebât-ı sâde mi
Lezzet-i la‘ li devâ’i misk kądî - zâde mi
 - 2) ‘Aşyâñ añlanmazındır eczâ-yı terkîbinde feyz
Neşve-i nûş meyde mi sâkîde mi mînâde mi
- 51 a 3) Hatmidir ârâyış-i hüsn-i dilârâ ân mı
Revnak ta‘ bîr-i lafż-ı i‘râb da mı ma‘ nâda mı
- 4) Turre-i yâre düşerdi ârzû-yı hâtırı
Rüzgâra bağladım mîl-i dil âzâde mi
 - 5) Araż eliñ nûmâyiş-kâr iden ey gonca - leb
Renk-i gül-rîz-i ‘arak mı ‘aks-i tâb-ı bâde mi
 - 6) Bir girişme ile füsûn itdi nigâhın ‘âlemin
Fitne bilmem sende mi gamzeñde mi îmâde mi
 - 7) Bu zemîni açmadan maķşûd Kesbî niyyetiñ
Bünye-i tanzîr-i nazm câz mı bünyâde mi

GAZEL - 121

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1) Bir ağlar yok benimçün dîde'-i giryândan ǵayrı
Bir aňlar yok görüp hâlim dil-i nâlândan ǵayrı
 - 2) Ne denlü 'arž-i súzîş eylesem derd-i derûnimdan
Yanımcâ kimse yanmaz sîne'-i súzândan ǵayrı
- 51 b 3) Dağıtdı hâşılı şabrim hevâ-yı turre-i hûbân
Ümîd-i sûd 'abeşdir hûrmen-i sâmândan ǵayrı
- 4) Gam-i zehr-âbe-i dehr ile 'ayşîñ nîş iden rinde
Ne nûş itmek gerek telh-âbe-i dil-i ķandan ǵayrı
 - 5) Bizi bir semte etti muktezâ-yı baht kim Kesbî
Sana anılinca yok mecmu'a u dîvândan ǵayrı

GAZEL - 122

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1) Götür gül-zâr bezme şâkiyâ câm-ı mey nâbı
Şuyun bulsun açılsun bağ-ı nâzîn verd sıralı
 - 2) Uyâr mânend-i nergis gül gibi zerrîn- kadeh ' arz it
Nigâhündan gider ol çeşm-i mestin neşve-i hâbı
 - 3) Şâkin bir dâm olur her halkası murg-ı dile şoñra
Müca' ad gördüğün zülfe düşürme meyl-i bî-tâbı
 - 4) Hürûş eylerse deryâ-yı melâmet-i eşk hûn-yâsim
Virir dünyâyı garğa vakıt-ı tûfan gibi seyl-âbı
- 52 a 5) Şemâtet güne diğer ye's olur belki dil-zâre
Teselli şanma her bir dil-ferîb-i vaz'ı ahbâbı
- 6) Vürûdâtı ledün bil-vasiتا ceryân ider dilden
Kulumdur menba'ı ilhâm-ı feyziñ Kesbî mizânı

GAZEL - 123

Fâeilâtün Fâeilâtün Fâeilâtün Fâeilün

- 1) Hüsnüñ kumru mîdir ser-zülfüñ leyâl mi
Ebrûlarıñ sipehr-i cemâle helâl mi
 - 2) Pâyende cilve oldı ħarâm şanев-bere
Kaddiñ nihâl-i serv-i gülzâre dâl mı
 - 3) Cünbiş-nümâ-yı nazra olan dîdeler midir
Yohsa künâm-ı nâzda oynar gazâl mı
 - 4) Pûs-ı lebiñle geldi dile enbesât-ı şevk
La‘ liñ şeker mi menba‘ -ı âb-ı zülâl mı
 - 5) Kesbî ne tiz ciğer imiş eyyâm-ı vaşl-ı yâr
Fırkaṭ-ı zamâneniñ günü meh mâhi sâl mı
- 52 b 6) Zülfe sarıldı nigâriñ ṭurre-i ṭarrâresi
Dil-ferib-i fitneniñ gayri bulunmaz arası
- 7) Şu virirken şûriş-i fitne ħadeng-i gamzeye
Ehl-i derdiñ nice oñulsun yürekde yâresi
 - 8) Keşti-i ümmîdi cezb eyler şâkin girdâb-ı ye’s
Baħr-ı amâlin temevvücden görünmez ķâresi
 - 9) ‘Âşıkü eyler füsûn ‘işve ile dil-şâda
Dil-beriñ siħr-i azmâ-yı nâz olur mekkâresi
 - 10) Nüktesinde gizlüdür Kesbî zâriñ sûz-ı ‘aşk
Âdeme te’sir ider eş‘ âr-ı âteş-pâresi

GAZEL - 124

Mefâ‘ ilün Fe‘ ilâtün Mefâ‘ ilün Fe‘ ilün

- 1) Hayâl-i zülf ile bend itme cân-ı müştâkı
Kemend-i turreye boğdurma şâhim ‘uşşâkı
- 2) Derûn-ı ehl-i dile lerze düşdi zerre gibi
53 a Fürûğ-ı mihr-i rûhun kaplayınca âfâkı
- 3) Hümâr-ı meclis düşine hâste etti bizi
Getür seherde şubuh-ı şifâdesi sâkî
- 4) Maķâdan olmak için sen nigâr-ı meh-rûyâ
Dokuz tolaşdı felekde güneş bu nüh tâkı
- 5) Dimâğı sırr-lezzet şevkiyle feyz-yâb eyler
Dilinde sübhâ iden Kesbî ism-i rezzâkı

GAZEL - 125

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1) Yerinden serv-i kaddim bir güzide dil-rûbâ kopdu
Hîrâm-nâzı mest-şenâ 'aceb rengîn-ârâ kopdu
 - 2) Melâhat gülşeninde góンca-lebler gerçî çok amma
Benim ol gül-'izârim cümleden revnak-karâ kopdu
 - 3) Kurulsın leşker hatt-ı siyeh tiğ-ı sütûre ile
Karışdı zülf kâkül-i çîn-i fitne câ-be-câ kopdu
 - 4) Terennüm ile mebhut eyledi 'uşşâkî şehnâzîm
- 53 b Kararı puselikde hey hey itti bir nevâ kopdu
- 5) Eyleşmez bağlanup bir mîre gayri rişte'-i ümmîd
Ta' alluk kaydı zirâ ibtidâdan pek fenâ kopdu
 - 6) Şakın basdurmasun emvâc-ı ye 'se felek âmâli
Yine deryâ-yı hayretle muhâlif bir hevâ kopdu
 - 7) Açıldı şûriş-i turre tağıttı düşdü idrâki
Çözüldü 'ukde-i tûl-i emel târı dûta kopdu
 - 8) Tahammül-i ber - taraf tâkat çakar eyd-berîn-hamle
Küçükden elde hançer şeh-levendim eşkiyâ kopdu
 - 9) Çıkınca Kesbiyâ meydân-ı nazma ehl-i istî' dâd
Kar-sarân-ı hünerden bir şadayu's-şelâ kopdu

KAYNAKÇA

AHMET Cevdet, *Tarih-i Cevdet*, Dersaadet, 1309.

BABINGER, Franz, *Osmancı Tarih Eserleri*, Kültür ve Turizm Bakanlığı Yay., Ank., 1982.

BANARLI, Nihat Sami, *Resimli Türk Edebiyatı Tarihi*, Devlet Kitapları, Ank..

BURSALI, Mehmet Tahir, *Osmancı Müellifleri*, İst., 1343.

CANIM, Rıdvan, *Başlangıçtan Günümüze Edirne Şairleri*, Ank., 1995.

DEVELLİOĞLU, Ferit, *Osmancı Türkçe Lügat*, Aydın Kitapevi, Ank., 1993.

DİVAN-ILUGAT-İT TÜRK, Türk Dil Kurumu, Ank., 1991.

GÖLPINARLI, Abdülbâkî, *Divan Şiiri* (XVIII. Yüzyıl), İst., 1972.

İPEKTEN, Haluk, *Nâîlî Hayatı, Eserleri, Sanatı*, Akçay Yay., Ank., 1991.

_____ , _____ , *Nedim Dîvâni*, İnkılap - Aka Yay., İst., 1972.

İstanbul Kütüphanesi *Türkçe Yazma Dívânlar Kataloğu*, İstanbul.

KANAR, Mehmet, *Büyük Türkçe - Farsça Sözlük*, Birim Yay., İst., 1993.

KAYKAŞIM, Muhsin, *Seyh Gâlip Dîvâni*, Akçay Yay., Ank., 1994.

KUTKAN, Şevket, *Nedim Dîvâni'ndan Seçmeler*, Kültür Bakanlığı Yay., Ank., 1992

MAZIOĞLU, Hasibe, *Nedim'in Dívâñ Shiirine Getirdiği Yenilik*, Akçağ Yay., Ank., 1992.

- MENGİ, Mine, *Eski Türk Edebiyatı Tarihi*, Akçağ Yay., Ank., 1992.
- ONAY, Ahmet Talat, *Eski Türk Edebiyatının Masmunları*, T.D.V. Yay., Ank., 1993.
- ÖĞRETNEN, Ahmet, *Mustafa Kesbî İbretnümâ-yı Devlet*, İstanbul Üniversitesi Bilimler Enstitüsü, Yayınlannamamış Doktora Tezi, İst., 1996.
- ÖZTÜRK, Necdet, *İstanbul Müzeleri Kütiophanesindeki Tarih Yazmaları*, Türk Dünyası Araştırmaları Dergisi, İst., 1989.
- PALA, İskender, *Ansiklopedik Dîvân Şiiri Sözlüğü*, Akçağ Yay., Ank., 1989.
- PEREMECİ, Osman Nuri, *Edirne Tarihi*, İst., 1939.
- RIFAT, Osman, *Edirne Rehnümâsı*, Edirne, 1920.
- SARI, Mevlüt, *El-Mevârid, Türkçe - Arapça Lûgat*, Gonca Yay., İst., 1991.
- SEMSETTİN Sami, *Kâmûs-ı Türkî*, Alfa Yay., İst., 199.
- _____ , _____ , *Kâmûs-ı A'LAM*, Ank., 1996.
- Seyh Gâlip Kitabı*, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültür İşleri Daire Başkanlığı Yay., İst., 1995.
- Tarama Sözlüğü*, Türk Dil Kurumu, Ank., 1986.
- Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi V.*, Dergâh Yay., İst., 1982.
- UNAT, Faik Reşit, *Hicrî Tarihleri Milâdî Tarihlerle Çevirme Klavuzu*, Ank., 1994.
- UZUNÇARŞILI, İsmail Hakkı, *Osmanlı Tarihi, IV/I*, Ank., 1982.

İNDEKS

- Acem 74/4
 Allah 1 (Derkenar) /3
 Allah-ı Azîm 50/5
 Bâr 103/1
 Bulgârı 74/3
 Bâzârlık Cami 1 (Kıt'a) /1
 Cem 24/1, 86/1, 88/1,
 Cibril 90/1
 Çin 75/5
 Dadaş Feyyaz 60/6
 Edhem 79/4
 Garb 53/5
 Hacc 117/5
 Hacı Osman 99/3
 Hakk 22/5, 29/2, 35/1, 42/5, 43/1, 48/2, 79/1, 86/3, 115/4
 Harut 3/3, 37/1
 Haseki Ahmet Ağa 1 (Kıt'a) /1
 26 (Kıt'a) /2
 Hâtem 74/7
 Hicaz 35/5, 117/5
 Hindu 74/1, 75/5
 Hoten 11/2, 118/2

Huten 11/2, 118/2
Hûdâ 23/1, 62/3
Isfahan 40/4
İbn-i Mu'az 30/3
İsmâîl 90/2
Kabe 94/3
Kays 44/2, 108/4, 114/4
Kulle-i Kaf 53/1
Leylâ 44/2, 44/3, 47/1, 56/1, 85/2, 108/4, 114/4
Mantiku't- Tayr 5/2, 16/3
Mansûr 74/4
Mecnûn 47/11, 85/2
Medine 94/3
Mesihan 25/3, 41/2
Mevla 1/1, 47/5
Mısır 90/5
Molla Hüsrev 101/4
Nâbî 116/6
Nil 90/5, 104/6
Rab 2/3, 16/5
Rezzâk 124/5
Sabit 116/6
Safâî 54/4
Sayyad 44/4

Sinan 46/1

Süleyman 70/2

Şark 53/5

Tatar 3/2, 20/2, 75/3

Tırnovî 1/1, 26/1

Vamik 96/6

Yakub 1/5, 118/5

Yusuf 1/5, 90/5, 118/5

METİNDE GEÇEN DEYİMLER VE ATASÖZLERİ

- Aramakla bulunmaz 89/2
 Aşağı kalmamak 90/5
 At oynamak 92/5
 Ayakta kalmak 38/4
 Belim bükdü Makamat /2
 Benzine kan gelmek 95/1
 Canı çıkmaya bir nefes kalmak 54/1
 Canı teslim etmek 90/2
 Çakır keyf olmak 76/4
 Çare olmak 77/2
 Dillere destan olmak 43/7
 Dizgin altına almak 55/3
 Dolup boşalmak 24/4
 Efkâr bastırmak 46/4
 Efkâr gelmek 31/2
 El bağlatmak 106/3
 El çekmek 96/1
 Ele almak 6/5
 Eli böğründe kalmak 6/4
 Elinden tutmak 38/4
 El vermek 116/2
 El vurmak 10/5
 El yumak 64/1 - 77/4
 Gece yıldız saymak 3/1
 Gün gibi meşhur olmak 25/1
 Gözyaşı akıtmak 6/3
 Göz açtırmamak 43/4
 Gözü havada gezmek 49/3
 Göz gezdirmek 57/4
 Hind etmek 92/3

Hora geçmek 99/9
İbret almak 58/4
İğne basacak yer kalmaması 91/2
Kabakları çatlatmak 95/1
Kara düzen Makamat 72/2
Kapıda kalmak 54/6
Katı söz söylemek 87/1
Koyuna girmek 40/2
Kulp takmak 6/4
Mat etmek 92/5
Mum etmek 76/3
Nazar etmek 7/1
Okuyup üflemek 84/4
Pupa yelken 95/2
Rüyada görmek 3/5
Serden geçmek 115/2
Sine doğmek 65/4
Söz açmak 68/3
Su yüzüne çıkmak 45/6
Su serpmek 55/4
Sürüden ayrılmak 14/5
Süt kuzusu 14/5
Telaşa vermek 57/2
Telef etmek 65/2
Yerde kalmaz 51/3
Yüz karalığı 78/1

SÖZLÜK

A

acib (a.s. aceb'den) : Tuhaf

a'dâ' (a.i. adû) : Düşmanlar

'add (a.i.) : 1) Sayma, sayılma; 2) İtibâr etme

adû (a.i.c.: a'dâ') : Düşman, hasim

'adüvv (a.i.c. edâdi) : Düşman, hasim

âferîn (f.i) : Beğenme, alkış

âgaze (f.i.) : Müzik başlangıcı, çalgıcıların ve okuyucuların âhenk başlangıcı

âguş (f.i.) : Kucak

aguşte (f.s.) : Bulaştırılmış, kirletilmiş

ahen (f.i.) : 1) Demir, 2) Zincir, 3) Kılıç, 4) Katı, sert

ahvâl (a.i.hâl'inc.) : Haller, oluşlar.

akîb (a.s. akeb'den) : Bir diğerinin arkasından gelen

alûd (f.s.c. âlûde) : Bulaşmış, bulaşık

âmâc-gâh (f.b.i.) : Nişan yeri, nişan atılacak yer

âmâl (a.i. emel'in c.) Ümitler, dilekler, istekler

âmîziş (f.i. : Geçiniş, uysallık, imtizâç

ankebut (a.i.c. anakib) : Örümcek

a'rak (a.i.) : Üzümden elde edilen raki

aram (f.i) : 1) Durma, eğlenme, dinlenme; 2) Yerleşme

ârâyîş (f.i) : 1) Süs, ziynet; 2) Süsleyiş

a'râz (a.i. araz'in c.) : 1) İşaretler, alâmetler, 2) Tesadüfler, hastalık alâmetleri, 3) Kazâlar, felâketler

arazbâr (a.) : Türk müziğinin eski mürekkep makamlarındandır

asan (f.i) : Kolay

ases (a.i) : Gece devriye gezen bekçi

asûde (f.s) : Rahat, sorunsuz, dinç olan

âşâm (f.i) : İçecekl, yiyecek

aşûb (f.i) : Karışıklık, kargaşalık

âşüfta (f.s) : Çıldırasıya seven, iffetsiz kadın.
 a'tâ (a.i.) : Bağırlama, bahış, ihsan
 avârîz (a.i. arıza'nın c.) : 1) Kazalar, belalar, 2) Engeller, engebeler, 3) Muvakkat vergi
 averde (f.s.) : Nalkolunmuş, getirilmiş
 âz (f.i) : Açgözlülük, tamah
 a'żâ (a.i. uzv'e) : Organlar, üyeleri
 azmâ (f.s.) : Denenmiş, sinanmış
 azmâyiş (f.i) : Tecrübe, deneme
 azûrde (f.s.) : İncinmiş, kırılmış, gücenmiş

B

bâd-bân (f.) : Yelken, gemi
 bâ'de-zîn (a.e) : Bundan sonra
 bahârât (a.i. bahar'in c.) : Karanfil, tarçın gibi kokulu bitkiler
 bânu (f.i.) : 1) Kadın, hâtun, hanım, 2) Gelin
 bâr (f.i.) : Allah, Tanrı, 2) Yük, 3) Defa, kere, 4) Meyve
 bârân (f.i.) : Yağmur
 bârik (f.s.) : Parıldayan
 bast (a.i.) : Yayma, açma, uzun uzadıya anlatma
 bâzû (f.i.) : 1) Kolun omuz ile dirsek arasındaki kısmı, pazi, 2) Güç, kuvvet ve istîdat
 bed-hu (f.s) : kötü huylu, huysuz, kötü huy
 be-dûş (f.e) : omuza, omuzda
 berk (a.i.c. bürûk) : Yıldırım, şimşek
 beyâbân (f.i.) : Kır, çöl
 bezl (a.i.) : Bol bol verme, saçma
 bîdâr (f.b.s.) : Uyanık, uyumayan, uykusuz
 bihter (f.s) : Daha, en, pek iyi
 bünyâd (f.i.) : 1) Asıl, esas, temel, 2) Binâ, yapı
 büzürg (f.s.c. büzürgan) : 1) Büyük, ulu 2) Şef, reis 3) Türk musikisinin çok az
 kullanılmış en eski mürekkep makamlarındandır

C

câ-be-câ (f.b.zf.) : yer yer

câbî (a.s. cibâyet'den) : 1) (Eskiden) vakıflı akar kiralarını toplamakla görevli bulunan kimse, vergi tahsildârı, 2) i. Çekirge

câyi‘ (a.s.) : Açıkmiş, aç olan

cedel (a.i.) : 1) Sert münakaşa, tartışma, 2) Kavga

cedîd (a.s.) : Yeni, kullanılmamış, 2) Pek az zamandan beri bilinen veya mevcut olan, 3) Acemlerin kullandıkları bir vezin

cerde (f.i.) : Sarı renkli, kuladan açık olan at

cereyân (a.i.) : 1) Akma, akım geçme 2) Gidiş, hareket, 3) Olma, oluş

cevâhir (a.i. cevher ‘inc) : Cevherler, kıymetli taşlar

cevelân (a.i) : Dolaşma, dolanma, gezme

cezbe-dâr (a.f.b.z.f) : Cezbeli

civânâñ (f.i.civân.’inc.) : Gençler

cûş (f.i) : 1) Coşma, kaynana 2) Taşma

cûşîş (f.i) : Coşma, kaynama

cûy-bâr (f.b.i.) : Çay, dere, akarsu

cünbân (f.s.) : Sallayan, kımıldayan, hareket eden

cûr'a (a.i.) : Yudum, içim

cüst ü cu (f.b.i) : Arayıp sorma, araştırma

Ç

çâr (f.) : Dört, (çehâr)

çâşni (f.i) : Çeşni, lezzet, tad

çelenk (i.) : Mücevher veya herhangi bir madenden yapılan başa takılan taç

çîn (f.i) : Kırırım, büklüm

D

da‘iye (a.i.c. devai) : İçten gelen bir duyguyu teşvik edici hal

dâmân (f.i) : Etek, (dağ, elbise)

dâru (f.i.) : İlaç

- delâl (a.i) : İşve, cilve, insana güzel sevimli görünecek hal
- demâ' (a.i.) : Gözyaşı daması, bir damla gözyaşı
- destâr (f.i) : Sarık, tülbert
- devâî (a.i. dâiye'nin c.) : İçten gelen bir duyguyu teşvik edici haller
- dil-ârâ (f.b.s.) : Gönül alan, gönül kıran
- dil-cû (f.b.s) : gönül arayân, gönül çeken
- dil-ferib (f.b.s.) : Gönül aldatan, câzibeli, alımlı
- dil-keş (f.b.s.) : 1) Gönül çekici, 2) Müz. adı 1500'de yazılmış manzum bir edvârda
terkipler arasında geçen makam
- dimag (a.i.) : Beyin, akıl, şuur
- diriga (f. zf) : Yazık, eyvah
- dirîne (f.s.) : Eski, kadîm
- dun (a.i.) : 1) Aşağı, aşağılık, 2) Alçak kimse, 3) Altta, aşağıda
- dûş (f.i) : Omuz

E

- ebkem (a.s. bükm'den c.) : Söz söylemeye muktedir olmayan
- ebtere (a.s) : 1) Kuyruğu kesik; 2) Zürriyetsiz
- ecnas (a.i. cins'in c.) : Cinsler, nev'iler, çeşitler, türlüler
- eczâ (a.i. cüz'ün c.) : 1) Parçalar, kısımlar, 2) İlaçlarda kullanılan madde,
3) Ciltlenmemiş kitap
- edhem (a.i.) : 1) Karayağız at, 2) Erkek adı
- ed'iyye (a.i. du'a'nın c.) : Yalvarmalar, niyazlar
- eflâk (a.i) : 1) Felekler, semâlar, gökler 2) Talihler, kaderler
- efsûnkâr (f.b.s) : Büyüülü, sihirli
- efzâ (f.s) : Arttıran, çoğaltan
- ekdâr (a.i, kader'den): Kederler, kasavetler, gamlar
- elhân (a.i. lâhn): Nağmeler, ezgiler
- elkâb (a.i. lakâb'in c.) : 1) Ünvanlar, soyadlar, 2) Rütbe sahiplerine verilen resmi
ünvanlar
- eltâf (a.i. lutf'dan) : İyilikler, iyiseverlikler, nezâketler

envâc (a.i.) mevc'in c.) : Dalgalar

enam (a.i.) : 1) Yaratılmış olan canlıların tümü; 2) Halk, insanlar

endâz (f.s.) : 1) Atıcı; 2) atmış

endiş (f.s.) : Düşünen, ölçülü davranışan

enfas (a.i. nefes'in c.) : 1) Nefesler, soluklar, 2) Nebi ve uluların irşâd edici duaları

engûr (f.i.) : Üzüm suyu, şarap

engüst (f.i.) : Parmak

enhâr (a.i. nehr'in c.) : Nehirler, ırmaklar

enîn (a.i.) : İnilti, inceleme

enîs (a.i. üns'den) : 1) Dost, arkadaş, yar, sevgili, 2) Erkek adı

envâr (a.i. nur'dan) : Nurlar, aydınlıklar, ziyâlar

ergûnun (f.i.) : Org, müzik aleti

eşheb (a.s.) : 1) Beyaz kirat, 2) Soguk gün, 3) Güç iş, 4) aslan

eşkâl (a.i. şekl'in c.) : biçimler, şekiller

eşrâr (a.s. şerîr'in c.) : şerîrlar, azılılar, edepsizler

etfâl (a.i. tifl'in c.) : Çocuklar 2) Taze fidanlar, çiçekler

etvâr (a.i. tavr'in c.) : Hal, hareket, tavır, tarz

evc (f.i.) : Müzikte bir makam

evc (a.i.) : Yüce yükse, bir şeyin en yüksekliği

evceh (a.s.) : En vecihli, çok uygun

eyd (a.i. yed) : El, eller

eyyam (a.i. c.) : günler, gündüzler

F

fağfur (f.i.) : 1) Çin İmparatorluğuna verilen isim 2) Çin porseleninden yapılan kap

kacak

ferdâ (f.i.) : 1) Yarın, yarınki gün 2) Gelecek zaman

feşân (f.s.) : Saçan, saçıcı, serpen

ferzâne (f.s.) : 1) Hakim, feylesof, bilgili kimse, 2) Nefsâni bağlantılarından sıyrılmış olan derviş

figen (f.s.) : Atıcı, yıkıcı, düşürücü

firûz (a.s.) : 1) Mes'ut, mutlu, sevinçli, ferah, uğurlu, iyi bahtlı 2) Erkek adı

fiten (a.i. fitne'nin c.) : Fitneler, ayartmalar, ara bozmalar

fülfül (a.i) : Karabier

fürûş (f.s) : Satan, satıcı, büyülüük satan

fürûzân (f.s.) : 1) Parlayıcı, parlayan, parlak, 2) Erkek ve kadın adı

füsûnkâr (f.b.s.) : 1) Sihirbaz, 2) Büyüleyici

füzûn (f.s.) : Çok fazla

G

Gammaz (a.s. gaz'dan) : Birine iftira ederek zarar veren

garat (a.i.) : Yağmalar, çapullar

garra' (a.s) : Ak, parlak, nümâyişli, şatafatlı

gavta (a.i) : Toprak çukurluğu, sulak yer

gazalan (a.i.c) : Ceylân, geyik, ahû

gelû (f.i) : Bogaz

gerdîş (f.i) : Dönüş, dönme, dolaşma

gîrân (f.s) : Ağır, sakil

giribân (f.i) : Elbise yakası

giriftâr (f.s) : Tutulmuş, yakallanmış, esir

girişme (f.i) : Naz, içve, cilve, kaş göz işaretî

gisû (f.i) : Omuza dökülen saç, uzun saç

güft ü gû (f.i) : Dedikodu

güşâde (f.s) : Açılmış, açık, ferah

güzeşte (f.s) : Geçmiş

H

habda (a.i) : Tane, tohum, çekirdek

hacer (a.i) : 1) Taş, 2) Kadın adı

hadeng (f.i) : Ağaçtan yapılmış ok

hadika (a.i.c. hadâik) : Ağaçlı, ssuyu çok bahçe, etrafı duvarlarla kaplı bahçe

haffaf (a.i) : Kavaf, ayakkabı, terlik yapan satan

hahiş (f.i) : İstek, arzu, isteyiş

halas (a.i) : Kurtulma, kurtuluş

halet (a.i) : Hal, süre, keyfiyet, nitelik

hâmûş (f.s) : Susmuş, sessiz

hanmân (f.i) : Ev, bark, ocak

hasîb (a.s) : 1) Değerli, soylu; 2) Muhabebeci

haşıye (a.i.c) : Kenar, pervaz, kitabıń sahife kenarlarına yazılan yazı

haten (a.i) : Mühür, üstü mühürlü yüzük

hâver (f.i) : Şark, doğu yönü, gün doğusu

hayf (a.i.c: ahyât, huy"ut) : 1) İplik, tire, lif, 2) Tel

hazer (a.i) : Sakınma, kaçınma, korunma

hencâr (f.i.) : Usûl, yol, kaide, kural

hercâyi (f.s) : Kararsız, sebatsız

heş (f.s) : Sekiz

heyûlâ (a.i.) : 1) Madde, 2) Bütün cisimlerin ilk maddesi sayılan madde, 3) Zihinde tasarlanan, 4) Tas, ruh-ı a'zam, 5) Eşyanın gerçek olan kısmı, 6) Ehemmiyetsiz, küçük şey

hîrman (a.i) : Mahrumluk, umutsuzluk

hiss (a.s) : Eksik, noksan

hil'ât (a.i.c: hila') : Eskiden padişah veya vezir tarafından takdir edilen, beğenilen kimseye giydirilen elbise

hilkat (a.i) : Yaratılma, yaratılış

hulûs (a.i) : Halislik, saflik

hurûş (f.i) : Çoşma, çağlıtlı, gürültü

huşk (f.s) : Kuru

hût (a.i) : 1) Büyük, balık, 2) Balık burcu

hutur (a.i.) : Hatıra gelme, akla gelme

huygerde (a.i.) : 1) Terlemiş, 2) alışmış, adet edinmiş

hüccet (a.i.) : 1) Senet, vesika, delil, 2) Seçkin alımlere verilen ünvan

hüsrevân (f.i. hüsrev'in c.) : Padişahlar, hükümdarlar, sultanlar

İ

ibtîda (a.i. bed'den) : 1) Başlama, 2) Başlangıç, 3) İlkin, en önde, başta

İbtîlâ (a.i.) : Mübtelâ'lık, bir şeye düşkün olma, düşkünlük, tiryakilik

îcâz (a.i.) : 1) Sözü kısa söyleme, 2) Az sözle çok mana anlatma

îdbâr (a.i.) : Tahihsizlik, bahtsızlık, düşkünlük, işlerin ters gitmesi

iğfâl (a.i. gaflet'ten) : 1) Gaflete düşürüp, yanlıtip iş yaptırmaya 2) Aldatma, aldatılma

ihâm (a.i. vehm'den c. ihâmât) : 1) Vehme düşürme 2) İki manalı kelimelerden az
kullanılan manayı bilerek kullanma

ihâle (a.i. havl'den) : Bir işi bir çok isteklilerin arasından en uygun görülen şartlarla
kabul edene bırakma

ihdâ (a.s. müen.) : Bir

ihtilâf (a.i) : Ayrılık, uymuayış, uymama, anlaşmazlık

ikbâl (a.i. kabûl'den) : 1) Birine doğru dönme 2) Baht, talih 3) İşlerin yolunda
gitmesi

iktâr (a.i) : İnbikten çekme, çekilme

iktirân (a.i karn'dan) : Yakın varma, yakına gelme

iktisâb (a.i. kesb'den c. iktisâbât) : Kazanma, edinme

ilka' (a.i) : Bırakma, terk etme, telkin etme

iltica' (a.i) : Sığınma, barınma

iltifat (a.) : 1) Yüzünü çevirip bakma, 2) Dikkat, 3) Hatır alma, gönül alma, 4) Sözü
başka bir şahsa çevirme

iltiyâm (a.i) : Yara kapanma, onulma

iltizâz (a.i. lezzet'den) : Lezzet alma

imtilâ (a.i. melâ'dan) : Dolgunluk

inâyet (a.i) : 1) Dikkat, gayret; 2) Lutûf, özenme

incilâ' (a.i) : 1) Cılâlanma, parlama 2) Âşikâr, belli

îrâs (a.i. irs'den) : 1) Verme, verilme, 2) Sebeb olma icab etme, 3) Getirme

îsâl (a.i. vüsûl'den) : Vusul buldurma, buldurulma, vardırılma

isti'aze (a.i) : Sığınma, Allah'a sığınma

isti'dâd (a.i) : Bir şeyin kâbûlüne kazanılmasına olan kabiliyet

istigna (a.i) : Aza kanaat etme, tokgözlülük

istihlâl (a.i. helâl'den) : 1) Helâl sayma 2) Helâlleşme
istihrac (a.i. huruc'dan c. istîhrâcât) : 1) Çıkarma, çıkarılma, 2) Netice çıkarma,
 3) Mana çıkarma, ileriyi görme
istiva (a.i. seva'dan) : Musavi olma, denk olma
itâ (a.i. atâ'dan) : Verme, verilme, ödeme
itâbe (a.i.) : Yorma, yorulma, zahmet verme
itizâr (a.i. özr'den) : Özür dileme
ittihâz (a.i.) : 1) Edinme, edinilme; 2) Kabûl etme
iyâz (a.i.) : Sığınma
'izâr (a.i.) : Yanak
ittihâz (a.i. ahz'dan) : 1) Edinme, edinilme, 2) Kabul etme 3) İtibar etme, 4)
 Kullanma 5) Kurma düşünme
izhâr (a.i. zuhûr'dan) : 1) Gösterme, meydana çıkarma 2) Yalandan gösteriş
izlâl (a.i. züll'den) : Hakir görme, küçük görme
îzlâl (a.i. zîll'dan) : Gölge verme, gölgelendirme

J

julîde (f.s.) : Karmakarışık, dağınık ("saç" hakkında kullanılır.)

K

kâle (f.i.) : 1) Kumaş; 2) Ham kavun
kam' (a.i.) : Ezme, kırma, zaptetme
kanâdil (a.i.c.) : Kandiller
kand (a.i.) : Şeker, şeker kamişinin donmuş usâresi
kani (a.s. kanaat'dan) 1) kanaat eden, yeter bulup fazlasını istemeyen 2) İnanmış,
 kanmış
kantara (a.i.c kanatır) : Taştan yapılan kemeri, büyük köprü
karin (a.s.c) : 1) Yakın; 2) Bir şeye sahip olan
kantara (a.i.c: kanatır'dan) : Taştan yapılan kemerli büyük köprü
karîne (a.i.c. karâin) : Karışık bir iş veya mes'elenin anlaşılmasına, çözülmesine
 yarayan ip ucu

kâr - sazan (f.b.s. kâr-sâz'in c.) : İş işleyenler, iş yapanlar, becerikliler

kasr (a.i.) : Kısa kesme, kısaltma

kasem (a.i.) : Yemin, and

kaşâne (f.i) : Mükemmel ev, köşk, mâlikâne

kavi (a.s. kuvvet) : Kuvvetli, güçlü

kedu (f.i.) : Kap, şarap kabi

kelâb (a.i.) : Kuduz hastalığı, su ürküntüsü

kelâl (a.i.) : Yorgunluk, bikkinlik

kemine (f.s.) : 1) Noksan, eksik 2) Âciz, hakîr, zavallı

kemmiyyet (a.i.c.:kemiyyât) : 1) Sayı 2) Nicelik

kesâd (a.i.) : 1) Alışverişte durgunluk, sürümsüzlük, 2) Yokluk, kıtlık

keşâkeş (f.i.) : 1) Çekişme, münakaşa 2) İki kişinin bir şeyi birer ucundan tutup kendine doğru çekmesi 3) Gam, keder 4) Felâket

keşîde (f.s. ve i.) : 1) Çekilme, çekiliş 2) Tartılmış, tertîb edilmiş

keştî (f.i) : Gemi

kevkeb (a.i.) : Yıldız

kevn (a.i.c: ekvân) : 1) Olma; 2) Var olma, varlık

kevr (a.i.) 1) Sarık sarma 2) Çokluk, bolluk

keyd (a.i.) Hile, oyun, dalavere

keyvâne (f.i.) : Zuhal gezegeni

kiyaset (a.i.c) : Kiyaslar

kilk (f.i.) : Kamış kalem

kulle (a.i.c.:kulel) : 1) Dağ tepesi, doruk 2) Kule

kût (a.i.) : Yiyecek

kuvâye (a.i.kuvvet'in c.) : Kuvvetler

külünk (t.) : Kırılmak, büklümek

künâm (f.i) : İnsanın dinleneceği yer

L

lağu (a.i.) : 1) Faydasız, beyhude boş 2) Yanılma, atlama 3) Kaldırma

lâmi‘ (a.s. lemeân'dan) : Parlayan, parıldayan

lâne (f.i) : Yuva

lebân (a.i) : Göğüs

ledün (a.i) : Allah yanı

lem-yezeli (a.) : Zeval bulmazlık, bâkilik, kalıcık

lenger (f.i.) Gemiyi yerinde mîhlamak için denize atılan zincir, zincir ucundaki çapa

lerze (lerzîş) (f.i.) : Titreme, titreyiş

leşker (f.i) : 1) Asker

leyâl (a.i. ley'l'in c.) : Geceler

licâm (a.i) : Hayvan ağızına vurulan gem

lûb (a.i.) : Oyun, eğlence

lu'bet (a.i) : oynanan, oynanılan şey

lugaviyyat (a.i.c.) : Lugat ilmi, lugat bilimi

M

mâder (f.i) : Anne, ana

magbût (a.s. gibte'detn) : Gibta edilmiş, imrenilmiş

mahazar (a.i) : Daha önce hazır olan, hazır bulunan

mahlût (a.s. halt'dan) : Halt olunmuş, karıştırılmış, kairşik

mahz (a.i) : 1) Su katılmamış, halis süt

makarr (a.i. karar'dan) : Karar edilen, durulan yer

maksim (a.i.c.:makasim) : 1) Taksim edilecek, bölünecek 2) Suyun kollara ayrıldığı

yer

manend (f.i) : Benzer, eş

mâ-sadak (a.b.i) : Tasdik edilen, olunan husus, uygun, tipki

ma'suş (a.s.) : Zayıf, arık

me'ab (a.i) : 1) Geri dönülecek yer 2) Sığınılacak yer

mebâş (a.i.c.: mebâiṣ) : Gönderilme, yollanma

mebhût (a.s. beht'den) : Hayrette kalmış, şaşmış

medâr (a.i) : 1) Bir şeyin doneceği, devredeceği yer, etrafında dönen yer

meh-cebîn (f.s) : Ay alınılı, parlak alınılı

mehcûr (a.s) : 1) Heçr olunmuş, 2) Uzaklaşmış, ayrılmış

mekkâre (a.s. mekr'den) : Çok mekreden, hîleci, düzenbâz
 melâhat (a.i) : Yüz güzelliği, güzellik
 melâmet (a.i. levm'den) : Ayıplama, kınama, azarlama
 melâz (a.i.) : Sığınacak yer
 memlû (a.s.) : Doldurulmuş, dolu
 menîş (f.i.) : Huy, tabiat
 menkûr (a.s.) : İnkâr olunmuş
 menkût (a.s. nokta'dan) : Noktalamış, noktalı
 menzîl (a.i. nûzûl'den) : 1) Yollardaki konak yeri 2) ev
 merbût (a.s.) 1) Rabt olunmuş, bağlanmış 2) Ulaşmış, bitişmiş
 merre (a.i.) : Defa, kere
 meserret (a.i. sürur'dan) : Sevinçler, mutluluklar
 meşrûr (a.s. sürûr) : Sürûrlü, memnûn, sevinmiş
 meşrût (a.i. şart'dan) : Şart koşulmuş
 meştâ (a.i. şitâ'dan) : kıslak, şita, barınılacak yer
 meta' (a.i.c) : satılacak mal, eşya
 me'va (a.i.) : Yurt, mekan, yer
 meveddet (a.i) : Sevme, sevgi
 mevfûr (a.i.) : Çoğaltılmış, çok bol
 mevhibe (a.i.c. mevâhib'ten) : Bahış, ihsan
 mevrîd (a.i) : Varacak yer, varacak yol
 mevrûd (a.s) : Gelmiş, gelen
 mevsil (a.i) : Kavşak, kavuşulacak yer
 me'yus (a.s) : Ye'se düşmüş, ümitsiz
 mezâk (a.i.zevk'ten) : Zevk alma, tat duyma
 mezâya (a.i.) : Meziyetler, üstünlük vasıfları
 mezîd (a.i) : 1) Artma, arttırma, çoğalma; 2) Arttırılmış, çoğaltılmış
 midhat (a.i.c.) : Medhetme, övme
 mikyas (a.i. kıyas'tan) : Kıyas edecek alet, ölçü, ölçek aleti
 minâ-fam (f.s) : sıra renkli, cam mavisi
 minkâr (a.i. makr'dan) : 1) Yırtıcı kuş gagası; 2) taşçı kalemi

mînû (f.i) : 1) Cennet; 2) Şişe, cam, sıra

minvâl (a.i) : 1) Çulhaların tezgah aletlerinden üstüne bez sardıkları ağaç 2) Tarz, yol, şekeiten

mi'yân (f.i) : 1) Orta; 2) Aralık, ara

mi'yâr (a.i.) : Ölçü

mugayyer (a.i.) : Tağyir edilmiş, değiştirilmiş

muhassîl (a.s) : Husule getirilmiş, meydana getirilen

muhayyer (a.s) : 1) Seçmeli, beyenmeye bağlı; 2) Türk müziği makam

mu'ine (a.s) : Yardımcı

muktezâ (a.s) : Lazım gelmiş, iktiza edilmiş

muris (a.s) : İraseseden, getiren, veren

musahhar (a.s.) : Ele geçirilmiş

mutâf (a.i) : Tavaf edilecek, yer

mutalsam (a.i) : Tılsımlı, büyülü

mu'tekid (a.s) : İtikad eden, inanan

mutirb (a.s) Çalgı çalan, çalgıcı

müca'ad (a.s. ca'd'dan) : Kırırcık, kıvrılmış, lülelenmiş

müdara (f.i) : Yüze gülme, dost gibi görünme

mülhak (a.s) : Sonradan takılmış, katılmış

mültemes (a.s. lems'den) : İltimaslı, kayırılan

mümsik (a.s. mesk'den) : İmsak eden, cimri, eli sıkı

mümteni' (a.s. mesk'den) : İmtinâ eden, çekinen

mürde (f.s) : Ölü, ölmüş

mürdegân (f.s) : Ölüler, ölmüşler

müsellem (a.s) : 1) Teslim edilmiş, 2) Doğruluğu herkesce kabûl edilmiş

müstagrak (a.s. gark'dan) : Batmış

müstähsen (a.s. hasen'den) : İstinsah edilmiş, güzel sayılmış

müstelzim (a.s. lüzüm'dan) : Gerektiren, gereken

müstetir (a.s. setr'den) : İstîtâr eden, gizlenen, gizli

müstevcib (a.s. vücûb'dan) : Lâyık, icâb eden

müşâk (a.s) : İsliyaklı, özleyen, can atan

müzemmil (a.s) : Bir şeye sarılmış, sargılanmış

N

nacir (f.i.) : Av, av yeri

nâ-dân (f.s) : Bilmezlik, cahillik

nâfe (f.i.) : Misk ahusu denilen hayvanlardan çıkarılan bir çeşit güzel koku

nahl (a.i.) : 1) Hurma ağacı 2) ed. İnce, uzun dilber

nahun (f.i) : Tırnak

nahs (a.i.) : 1) Uğursuzluk, 2) Uğursuz, bahtsız

nâhun (f.i.) : Tırmak

nâ-tıraş (f.b.s.) : Yontulmamış, tıraş olmamış, terbiye görmemiş

nâvek (f.i.) : Ok

nazîr (a.i.) : Benzer, eş

nebik (a.i) : Yaban kirazı

necât (a.i.) : Kurtulma, kurtuluş, reha, selâmet

nefha (a.i) : 1) Güzel koku; 2) Rüzgarın bir kere esmesi

nehs (a.i.) : Yılan sokması, ısrıma

nemek (f.i) : Tuz

neng (f.i.) : Ayıp, utanma

nerm (f.s.) : Yumuşaklık

nesh (a.i) : Fesh, kaldırma, hükümsüz kılma

neşf (a.i) : Suyu çekip emme, sızma

ne-şükûfe (f.s) : Açılmamış

neşve (a.i) : Sevinç, haffîf sarhoşluk

neva (f.i) : Ses, seda, makam

nevâl (a.i.) : Talih, kismet

nevâziş (f.i.) : Okşama, gönü'l alma

nevâmid (f.s. nâ-ümid'den) : Ümidsiz, ümidi kırık

nezd (f. zf.) : Yan, kat, göre

nihâvend (f.i) : Türk müziği makamı

nikâb (a.i) : Yüz örtüsü

nikât (a.i) : Noktalar
 nisâr (a.i.) : Saçma, serpme
 nîş (f.i.) : Igne, diken
 nûk (f.i) : 1) Kuş gagası, 2) Okun ucu
 nukûd (a.i) : Nakidler, paralar
 nûh (f.s) : Dokuz
 nûmâyan (f.b.s) : Görünen, görünücü
 nûmâyiş (f.i) : Gösteriş, görünüş
 nûsha (a.i) : Yazılı, yazılmış şey

P

pakize (f.b.s.) : 1) Temiz, lekesiz 2) Hâlis, saf
 pâ-mâl (f.b.s) : Ayak altında kalmış, çiğnenmiş
 pâr (f.i.) : Geçen yıl, bildir
 payende (f.s.c) : Süren, sürekli
 peleng (f.b.c.) (zool) : Panter
 perveriş (f.i) : Besleyiş, besleme
 pesend (f.i) : Beğenme, seçme
 peygule (f.i.) : Köşe, bucak
 pey-rev (f.b.s.) : Arkası sıra giden, izinden giden, uyan
 pîçîde (f.s) : Karışmış, bükülmüş
 pîç u tâb (f.s) : Telaş, sıkıntı, şaşkınlık
 pîrâ (f.s) : Donatıcı, süsleyici
 pîr-âne (f.z.f) : Yaşlılara yakışır surette
 pîrehen (f.i.) : Gömlek
 pîster (f.i.) : Yatak, döşek
 pûselik (f.i.) : Türk müziğinin bir makamı

R

rabîta (a.i) : 1) Bağlama, bağlanma, iliştirme, 2) ed. Cümleleri lüzumlu harf ve
 edatlarla bağlama

ramak (a.i.) : 1) Hayat kalıntısı, 2) pekaz şey
 râm (f.s) : 1) İtaat eden, boyun eğen, 2) İnsanın kendisini tümüyle Allâh'a bırakması
 râvi (a.s) : Rivayet eden, söyleyen, anlatan
 re'fet (a.i.) : Merhamet etmek
 refu (a.i.) : Yama, örgü, örme
 reftâr (f.i) : Gidiş, yürüyüş, salınarak yürüme
 reml (a.i.c:rimâl) : 1) Kum 2) Bir takım işaretlerle gaibten haber verme
 renc (f.i) : 1) Ağrı, sızı 2) Zahmet eziyet
 rencûr (f.s) : Sıkıntılı, incinmiş, hasta
 ress (a.i.) : 1) İçi taşla örülü kuyu 2) Semûd kavmi peygamberinin atıldığı kuyu
 reşh (a.i.) : Sizma, sizinti, terleme
 reşk (f.i) : Kışkanma, hased günü
 revâc (a.i.) : 1) Sürüm, geçerlik 2) Kiyemet
 revîş (f.i) : 1) Gidiş, yürüyüş 2) Tarz, uslup
 rez (f.i.) : Bağ kütüğü, asma
 rezzâk (a.s) : 1) Bütün mahlükâların rızkını veren Allah
 ribat (a.i.c. ribâtât) : 1) Bağ, ip 2) Sağlam yapı 3) Yapı
 rif'at (a.i) : Yükseklik, yüceli, rutbe
 rişte (f.i) : 1) İplik, tire 2) îfâ, bağ
 riyâz (a.i. ravza'nın c.) : Bahçeler, ağaçlık, çimenlik
 rîz (f.s) : Döken, saçan, manalarıyla bileşik kelimeler yapar
 rukye (a.i.) : Büyücülerin okudukları, efsûn
 rumûz (a.i. remz'den c. rumûzat) : İşaret, remiz
 ruşen (f.s) : 1) Aydın, parlak, belli

S

sabuh (a.i.) : Sabah vakti içilen şarap
 saff (a.i.c) : Dizi, sıra
 sâğar (f.i) : Kadeh, içki bardağı
 saht (f.s) : 1) Katı, sert, çetin, 2) Kuvvetli, güçlü
 saime (a.s. savm'den) : Oruç tutan, oruçlu

sâmân (f.i.) : 1) Zenginlik, servet 2) Rahat, dinçlik 3) Düzen
 sanâyi' (a.i. sînaât'ten) : San'atlар, zanaatlar
 sanevber (a.i.) : 1) Çam fistığı ağacı 2) Sevgilinin boyu, endamı
 sarsar (a.i. c: sarâsır) : Şiddetli, gürültülü rüzgâr
 sebk (a.i.) : 1) İleri geçme, ilerleme, evvelce geçme
 sebukbâr(f.b.s. : Yükü hafif, eşyası az olan
 sefine (a.i.c) : Gemi, vaup
 sekine (a.i.c.) : Rahat, sakinlik, gönül rahatlığı
 selika (a.i.c.) : Güzel söyleme ve yazma yeteneği
 seng (f.i) : taş
 ser-efrâz (f.b.s) : Başını yukarı kaldırın, yükselten
 ser-fürû (f.i.) : Baş egme, söz dinleme
 setre (a.i.) : Örtme, kapanma
 settâr (a.s. setr'den) : Örten; Allah'ın bağışlaması, örtmesi
 sevâd (a.i.) : Karanlık, kartı
 sezâ (f.s) : Münâsib, uygun, yaraşır
 sıklet (a.i.) : 1) Ağırlık, yük 2) Sıkıntı
 sıyâm (a.i.) : Oruç
 sîh (f.i) : 1) Demir şış 2) Kebab şışı
 sîm (f.i) : Gümüş
 sîrişk (f.i) : Gözyaşı
 sîrişt (f.i) : Yaratılış, huy, tabiat
 siyâk (a.i. sevk'den) : Sözün gelişî, ifade şekli
 siyâset (a.i.) : 1) Memleket idâresi 2) Seyislik 3) Hukuk 4) Politika
 sun' (a.i) : Yapış, yapma, tesir
 sûy (f.i) : Taraf, cihet, yön
 sûziş (f.i) : Yanma, yakma, te'sîr etme
 sübha (a.i) : Çekilen tesbih, tesbih tanesi
 sübût (a.i.) : Sabit olma, gerçekleşme
 sükkер (a.i) : Şeker
 sütûde (f.s) : Övülmüş, övülmeye değer

süture (a.i.) : Perdeler, örtüler

§

şâd-âb (f.b.s.) : Suya kanmış, sulu

şâdî (f.i.) : Memnûnluk, sevinçlik, gönül ferahlığı

şâne (f.i.) : Tarak

şâyeste (f.s.) : Yakişır, yaraşır

şebâne (f.s.) 1) Gecçeye ait, gece ile ilgili 2) Gecede kalma

şeb-bû (f.b) : Şebboy

şebgîr (f.b.s.) : 1) Gece uyumayan, 2) Gece giden kervan 3) Sabah vakti

şeh-bâl (f.b.i) : Kuş kanadının en uzun tûyis

şehnâz (f.i) : Türk müziğinin en eski makamlarındandır

şehriyye (a.s.) : Aylık, aya mensub.

şehvâr (f.b.s) : Şaha hükümdara yakışır

şekîb (b.) : Sabir, tahammül.

şekve (a.i.c. şika) : Şikâyet, sizilti, hoşnutsuzluk

şemâtet (a.i.) : Birinin kötü durumda olmasına veya düşmesine sevinme

şerar (a.i.) : Kıvılçım

şevâket (a.i) : Birbirinin kötü durumuna sevinme.

şikâf (f.i) : Yarık, yırtık, çatlak

şîme (a.i.c. şiyem) : Huy tabiat, karakter.

şînas (f.s.) : Anlayan, tanıyan, bilen anlamında bileşik kelime yapar

şiyem (a.i. şîme'nin c.) : Huylar, tabiatlar

şu'a (a.i.c. şîâ) : 1) 1) Işın 2) Güneşten tel tel uzanan ışık

şûr (f.s) : 1) Tuzlu, 2) Kekremsi, 3) Şamata, gürültü

şûrîde (f.s.) : 1) Karışık, perişan 2) Açık, tutkun

şûrîş (f.i) : Karışıklık, kargaşalık

T

taalluk (a.i. alak'dan) : Asılı olma, asılma, ilgisi olma

tab' (a.i) : Tabiat, huy, yaratılış 2) Mühür, damga

tabi‘ (a.s) : 1) Birinin arkası sıra giden, uyan, boyun eğen
 tahalli (a.i. hâlâ'dan) : 1) Boşalma 2) Tenhaya çekilme, yalnız kalma
 tahlîl (a.i. havl'den) : Değiştirme, çevirme
 tâhyîl (a.i. hayâl'den) : Akla, fikre getirme, getirilme
 takbîl (a.i. kabl'den) : Öpme
 takrîb (a.i. kurb'dan) : 1) Yaklaştırma, yaklaştırma, 2) Tahmîn
 talh (a.i) : Bot. Zamk ağacı
 tama‘ (a.i) : Doymazlık, çok isteme, aç gözlülük
 tarrade (a.i) : Dibi düz bir çeşit hafif kayık
 tasadduk (a.i. sadakâ'dan) : sadaka olarak verme, verilme
 tâtir (a.i. îtr'dan) : Güzel koku ile kokulandırma
 tâziyâne (f.i) : 1) Kırbakç, kamçı; 2) Vasıta, sebep
 tebdîl (a.i. bedel'den) : Değiştirme, değiştirilme, başka hâle getirme
 teceddûd (a.i. cidd'den) Tazelenme, yenilenme
 teyyûd (a.i.) Kuvvetlendirme, kuvvet bulma, sağlamlaşma
 tegâfûl (a.i. gaflet'den) : Anlamamazlıktan gelme
 telh (f.i.) : Acı
 temelluk (a.i. melk'den) : Mülk edinme
 temevvûc (a.i. mevc'den) : Dalgalanma
 tenevvür (a.i. nûrdan) : Nurlama, parlama, ışıldama
 tenfir (a.i. nefret'den) : Nefret etttirme, ettirilme, iğrendirme
 tenvîr (a.i. nûr'dan) : Işıklandırma, aydınlatma
 tenzîr (a.i) : (fena bir haber vererek) korkutma
 terahhum (a.i. rahm'den) : Merhamet etme, acıma
 terennüm (a.i. c: Terennümat) : Yavaş ve güzel bir sesle şarkı söyleme
 termîm (a.i) : Tamir etme, iyi etme
 tesliyet (a.i) : Teselli verme, verilme, avutma
 teşmîr (a..i. şerh'den) : Sivama, sivanma
 teşvik (a.i. şevk'den) : Şekve ve gayrete getirme, şevklendirme
 tetebbbu' (a.i. teba'dan) : Bir şeyi etrafında tetkik etme, mâhiyetini anlamaya çalışma

tevcih (a.i. vech'den) : 1) Çevirme, yöneltme, döndürme; 2) Söz atma; 3) Mana verme 4) Rutbe verme

teveccüh (a.i. vech'den) : 1) Çevrilme, yönelme, doğrulma; 2) Bir yere doğru hareket etme; 3) Güler yüz gösterme

tev'em (a.i.) : 1) İkiz, 2) Mec. eş, benzer

tevfik (a.i.) : Elçilikle yollama

te'yîd (a.i.c. te'yîdat): 1) Kuvvetlendirme, sağlamlaştırma; 2) Doğru çıkışma

tevliyet (a.i) : Mütevellilik, vakıf işlerine bakma vazifesi

tynet (a.i.) : Yaratılış, mîzâç, maya

U - Ü

ukbâ (a.i) : 1) Cezâ, 2) Ahiret, öbür dünya

ukde (a.i.c.) : 1) Düğüm, 2) Mec. zor, karışık 3) İstenip de ulaşlamayan

urus (a.i: a'râs) : Düğün yemeği

ünsiyyet (a.i.) : Alışkanlık, arkadaşlık

üryân (a.i.) : çıplak

V

verbâl (a.i.) : 1) Şiddet, agirlik 2) Günah

vefk (a.i.) : 1) Uyma, uygun gelme, uygunluk 2) Uygun

vehbî (a.i) : Allah vergisi

verâ' (a.i) : Arka öte, öte

verd (a.i.c) : Gül

vetire (a.i.c.vetâir) : 1) Dar yol, 2) Yol, üslup, tarz

voyvoda (isl.i.) : Osmanlı Devleti'nde bazı Rumeli valileri ve Eflâk - Boğdan
prenslerine verilen unvan

vürûd (a.i.) : Geliş, gelme, varma

Y

yâver (f.i.c.yâveran) : Yardımcı

yenâbî (a.i. yenbû'nun c.) : Kaynaklar, pınarlar

yenbû' (a.i. c: yenâbi) : Kaynak, pınar, çeşme

yümm (a.i.) : Deniz

yümn (a.i.) : Uğur, mut, bereket

Z

zağ (f.i.c:zâğan) : Karga

zair (a.s. ziyaret'ten) : Ziyaret eden

zatiyye (a.s.) : Kendiyle ilgili, kendine ait, kişilik, özlük

zebân (f.i.) : Dil, lisan

zerrin (f.s) : 1) Altından yapılmış altın, 2) Altın gibi sarı, 3) Parlak

zevâl (a.i.) : 1)Yerinden ayrılip gitme, 2) Zail olma, 3) Güneş'in baş ucunda
bulunma vakti

zevrâk (a.i) : Kayık, sandal

zeyn (a.i.) : Süs, bezek

zîb (a.i.) : Süs, bezek

zîc (a.i.c.Zîcât) : Yıldızların yerini göstermek için hazırlanan çetvel

zîr (f.i.) : Alt, aşağı

ziver (f.i) : Süs, bezek

züll (a.i.) : Alçalma, horluk

züvvvar (a.s. zâir'in) : ziyâretçiler, görmeye, hatırlamaya gidenler

ÖZEL SÖZLÜK

Acem : İran, İranlı

Cem : İran hükümdarlarından Pişdâiyân'ın dördüncüsü olan Cem veya Cemsîd, şarabı icad etmekle meşhur olmuştur. Cem kelimesiyle beraber kullanımına sık rastlanır.

Cibrîl : Allah ile Peygamber arasında elçilik ifa eden tebliğ memur, mukarreb dört melekten biri.

Çin : Çin ülkesi, Mani dininin en çok yayıldığı yerdir. Mani'n bir ressam olduğu ve kutsal kitabında pek güzel minyatürler bulunduğu için sevgilinin güzelliği "Çin"e nisbet edilmiştir.

Dadâş : Insaf, adalet anlamındaki "dad" kelimesinden olup, delikanlı, yigit, cesur, manalarında kullanılır. Doğu illerimizde kullanımı sık olan hitap kelimesidir.

Edhem : İbrahim b. Edhem. Belh sultanlarındandır. Sultan olduğu halde dünya nimetlerinden uzak kalmayı istemiş, riyazeti tercih etmiştir. Edebiyatta dervişliği sultanlığa tercih etmesiyle tanınır.

Hacc : Müslümanların Zilhicce ayında Kabe'yi ve çevresindeki belli yerleri usulüne göre ziyaret etmeleridir.

Hallac-ı Mansur : Edebiyatta ünlü bir sûfidir. İranlı sûfi tasavvuf yolunda ilerlemiş, fenafillah'a ulaşmıştır. "Ene'l - Hakk" diyen sûfi Hallac-ı Mansur'dur.

Hârût : Büyü ve sihirde meşhur bir melegin adı. Arkadaşı Marut ile Kur'an'da adları anılır.

Hatem : Arap kabileleri arasında cömertliği ile tanınmış olan İbn-i Abdullah b. Sa'd'in lakabıdır. Edebiyatta cömertlik ile birlikte kullanılır.

Hicaz : Arap yarımadasında Mekke ile Medine'nin bulunduğu yer. Edebiyatta sevgilinin bulunduğu mekân.

Hindû : Hintli, Hindistan ahalisi. Hintlilerin siyah ırktan olmaları hasebiyle bir çok güzellik unsuru hindûya benzetilmiştir.

Humbaracı: Osmanlı ordusunda topçu birliklerine verilen ad.

Huten : Doğu Türkistan, Hıta, Hata. Edebiyatta ahu veya misk ile anılan bu kelime ahuların bu bölgede sık oluşu ve ahulardan elde edilen misk kokusu anlamındadır.

İsfahan : Isfahan, Safevilerin başkenti. Iran topraklarındadır. Çok süslü ve mamur olduğu için güzelliği temsil eder.

İblis : Şeytan, önceleri Haris adındaki bir melek iken, Allah'ın Adem'i yaratıp bütün melekler secde ederken, secde etmeyen melek. Adem ile Havva'nın Cennet'ten çıkışmasına sebeb olan.

İsmail : İbrahim Peygamberin ilk oğlu peygamber. Edebiyatta daha çok Kabe, Kurban ve Zemzem dolayısıyla telmih yapılır.

Kabe : Mekke'de Harem-i Şerîf'in içinde bulunan kutsal bina, Beytullah, Beytü'l-Haram, Kabetullah. Edebiyatta aşk, sevgi, güzellik, sevgilinin mekani olarak telmih yapılır.

Kays : Mecnun'un gerçek adı. Leylâ ile Mecnûn hikayesinin erkek kahramanı olarak bilinir.

Kaf : Kaf dağı, Dünyanın etrafını çevrelediğine ve aşılmasının imkansızlığına inanılan dağlar zinciri.

Leylâ : Leylâ ile Mecnun Mesnevisinin kadın kahramanı Leylî diye de bilinir.

Mesîha : Hz. İsa'nın lakabıdır. Elini sürdüğü hastaları derhal iyi etmesinden dolayı bu lakabı almıştır.

Mısır : Mısır ülkesi, Mısır. Divan şiirinde Yusuf ile Züleyha'nın maceralarının geçtiği yer olarak bilinir.

Nil : Mısır'ın hayat kaynağı olarak bilinen nehirdir. Mısır'a sağladığı bereket ve feyz ile ele alınır. Rengi ile edebiyatta konu olur.

Süleyman : Davut Peygamberin oğlu olan Peygamber. Hem padişah hem peygamberdir. Yüzük, karınca, belkis gibi kavramlarla birlikte edebiyatta kullanılır.

Sinân : Hz. Yusufun lakabıdır.

Tatar : Tatar ırkı. Daha çok misk ile birlikte anılır. Kelime mecazen zalm, gaddar, merhametsiz anlamına gelir.

Tirnovi : Balkan bölgесinde bir yer adı.

Vamık : Seven, sevdalı. Vamık u Azra hikayesinin erkek kahramanı.

Yakup : İbrahim Peygamberin torunu, İshak Peygamberin oğlu, Eyyub Peygamberin yeğeni olur. Oğlu Yusuf'un kaybolmasıyla hüzne kapıldığından hüzünle birlikte anılır.

Yusuf : İsrailoğulları peygamberlerinden olup Yakup Peygamberin oğludur. Yusuf Peygamber edebiyatta harikulâde güzelliği ile anılır. Güzel rüyalar tabir etmesiyle bilinir. Kenan - Züleyha gibi kelimelerle birlikte anılır.

نوله کوئنہ یا کنے ایسیم ایضاً دن فریاد

جننے عنذیب ایبرا ذائی خاردن فریاد
دل انذیب کارداز او یور بائیں انکن امید

حدضیت فرای شورلوام افکاردن فریاد

انسی مجلس ایکھر نالشی مغلوب حسرین

طبعیب ایبرا بین علت بیاردن فریاد

تفاقل کونیعتا قهوضی شدی هنرایکه

اتان اعغان نیاز از ماسیش دلاردن فریاد

چلک کوک افراز طایع اولدک کریک

پیچت یاپ ایبد تائیپ راوی امید

یه صحت یاپ ایبد تائیپ راوی امید

بنن نخ سرای ازرو ایمیر درک فار

بنن ایکه بیت ایکه بیت ایکه بیت

بنن ایکه بیت ایکه بیت ایکه بیت

مانند عجیب سوزا ایکه صبا عیل

نه سیم او یوج شرقی مبارکه برای عیل

برضی خیر نظر اشوب دنیا در اوشویم

کیمیلخوار این من اطواز من رکشناک

کیمیا سخننا علاوه اداد نادراوشون

غزالا بارزت ایسرا

میلکه خاطر کلد کجہ بانوک امید

اید آغوش تجھیں اکن بازوک امید

هندی دھوچاکہ جاکہ ایسیه درون سی پاس

مکنی آسان سانہ اولہ لفکه نشی

میں ایکان ویچ دیاپیکه

میں ایکان ویچ دیاپیکه

میں ایکان ویچ دیاپیکه

میں ایکان ویچ دیاپیکه

میں ایکان ویچ دیاپیکه

میں ایکان ویچ دیاپیکه

میں ایکان ویچ دیاپیکه

میں ایکان ویچ دیاپیکه

غزالا

منظمه سلوكه اولوق ديرسکه كي

سوئي مخصوصه همچوين هجت مواليه

خواه بازدشت

فنه خبر شورش عمر گفت ايد استاد

سایه شرطاه پهون گلگله ايله ملاز

علمانيه اوله نگریز شکر در کيم بگشته

عکسی ايله سایه همچوایه عرض انداد

نگاه ایات منکه ايله منظره اسکر

علقش ایجه اولوسه عاشقانه این مداد

بننانه زنجیر گزندگانه ضعاف و شی

قدیماه رفکه تکه ايله اصر اعیا

کسب آس سنت مقصودیه دھیاب اولو

باگه مباری خاطره صعباً طلود گید ر

غزال

جلام زرباینه برگ رکه ایتن نظر

خلعت خرمید دوشند درویش نند

واسد فساد بیت مسود عالم لسه

نازیله عرض ایله بوذن دزیاه عید

من طویت صیام روزه هجی اخ کستیا

ایتسون وصال باریله عالم صفا عید

نگاه جهقش چیز آره گزداول سرو قد

جنپش رفشار که ایلسنو بر حسند

کم نگاه دیمع اعیار دن حقی مغلوسون

کود مسون دیدار شوف افنا یار گشتم به

فوله ایرسه نلاطم اشکم ایکی جا نه

میوشنی کریمه معیه اور در هشت بروم

عندیش سر قیض و جد عالی کل ویرز

شی مطابه گم شرق کو ناکون کلور

طبع افزایش طی نعمه بدلیل ویرز

قدرتانی قاعتند شرق آب ایلین

آدمه حرم دنالت بختی دامن دن ویرز

کیبا بر ساقی با ایند می عرضی شنکی

عویق اوسوسون بناهه مورینه کلور

مجلکه درونی و کربنی جانا شله در

کلشکه دست و زیبی کل خند آنه در

برکوه نوله سپر لبه برشکل عربیب

حدایاره نظری علشکه اسنه در

روی بر تاب دلار آده غایبی لا زم

پرتو ملعنتی هپا دلمکه آسنه در

شوف و چون دل زاره فوجان دلدار

کوباتلو اف کعبه زقا رکلور کیدر

حدای طمعه ایله ماعتمم شخوردی

خط عذاری که کریور که نیاز الوور

افیم سی باصم اشکار کلور کیدر

اوله مفعتم کت نهایا طکاه دسته ده

بوکار کاه عالمه بجبار کلور کیدر

پوکنه بارخت دهی مجسر داول

عارف اولاد جهان سپبا رکلور کیدر

بوق عرضحاله جاره دریاره صحب و شما

بیرون ده کیبا بجه عجزه اکلور کیدر

خران

دوونی حسن جمال دبله کاکل ویرز

کلش ایشی زیب او ریک بنیل ویرز

عاشق شوریه به معنودن عکسی پوششی

ادمکه قدر بی کجی بی بل ایستند دویار
شرف پیغماش بکه به هوسا شله در

غول

بمروض حق راه هدایتی رفیقدر
صلافت بر ورشیاب شرفیاب صدقیدر

نوظخانه بخن فسنا بای ایند ایها لـ

دل وادی نمودی پنهانی باادی شفیدر

باکاح معنای لب دلدار و هبیدر

نمی بت همیز لامش تکر دیهدر
عطاف ملام الغیب و رودات لدن قلم

تعجیله احکام حکم بیت عتب قدر

چارکوی یاره راحله بند او لدر قدم
و خنوف عدوی راهزد سر طبیدر

ورت العاذن شعر کیا از ایش معنی
حال نکره اندیش، طسم سلبیدر

فران

شرف پیغماش بکه به هوسا شله در
و اعط اخلاص درون اسراب جانبه بیاز

مانع تایید عاصو شله الماسله در

اگل آذنا خلف ابراهام نکات نظری

کبی اول موهیه اربابته عرقانله در

دل نکار موسنی جماقی و فاسنده دویار
حته استاد اطمایی دواسنده دویار

درم و سرد روی کارکی آز مایش المانی

اقلاوب عالم کوم کوپه هوا سنده دویار

سلیمانی عشاقه یارک شیوه سی اشریا ایله
وصی ولادکه کوچک جبوه نهاسنده دویار

وزشنده اطراء هعنی پار مستعد ،
کوهر زنائش افوقی نواسنده دویار

مکنکه مسیار خردی سیر تندن بللود

با غلود راه ناخواں طریق که فید جنور

فکر زنگنه عشقی دلبسته سودا ایسد

شیرب لذت گفت عشقی اولیان

بیهود بخانه لرد و ملت صمھیا ایسد

لغو خرافی بو لور چھبیل کار سود

سوی عالیع او کم سیماییه سیم خوبیا ایلد

حدت پرانیک یه فلام که

روز مرد هست دلت اقتضان ایسد

غرا

کوکیت جای ھر کسے برد و سر و در

اول شوفه بکر زاروک که موکان کند و پر

غرا

قالم وجود ایه عدم آپرہ پرا ضطراب

بیوی با کله بو ایلن یجب بر خبر و بر ر

ساقی بندیکش خونه بکر و بر ر

بر بنم عیشکه خار ایمده که جیف

دل شوق عشق بار بله ملوظ بینه در

سینکله ملوظ مسلم دینه در

تعریب اقتراحت او قر طلعت آئند

حکم خواصی بر تو ملکی فریشه در

آنج باد بیان فکله یم عیشی ساقیا

دریاکنار کیفه بیانه سفینه در

علم نکاه نیام ایله سیلیز عالم

اول شو فرستقا عجب اینه سینه در

ایله بوش دلکشی احبابیه بگذر

کسب حمدیه دل دزار کیسه در

غزال

غزت پیشکش فسون فسون ایما ایدر

کو هار و ت بکاه کنه عالی شی ایلد

جنت لکنکه زوله ایرسه اهل در جدل

منزل العذیب او زده ایم تشنر عوغا ایلد

جهانکه دغرس آذینی دجوئنه باقیه

نقوشی محو او لور آرایشی رسم ملامتند

پوری اصوات الریف علی الامه فناعتیل

نوکنائه کسی نعمی چوون بر عمار شند

خواه

ذات پاکمن ششم وادی روماله کز ر

منظور فیجن شرف مورد افساله کز ر

کم الور دا شه یه شملک اور فاصح کو زن

قیونه کیم کله ساعت کمی دل آن کز ر

کرد بار اهل خاطره اول ماز مضر

همکیکه مید درونی پی اطمفاله کرن

بازی برباب به آزاد منه سراغیار

سیر ایدین داشم اول ایسی بی اضلاع کز

غزنه کسی قی حائل برشان چندی

چه بایله بیکب شهدی نه احواله کز د

قالا زای باقیه پیر منا نکته الرن طوتان

هر قن اول سه البت او بغضن اگه تر و پر

نااهله که بیان غزل سخنی ایلویت کشی

کویا که ذرع بد منت کلشت سکر و پر

مری

حلستان خلوص ای دل بجی بایخ سعادتند

دو آن شکاه عزت جای شرق آباد را خند

علایق اندی در زایر اجبان بجیبد

قدحق هر کسه پیاس ایکن شور فلاکتند

کردن یخت اسد بیعنی استعداد توپیه

محقعن ایکا ب توپیه شرف صانعه بستند

تو اراضی بهتر اید قدر نه هریب ده اسکله

دل دل انسوده اهل اڑ مسخنی بحد بند

نشب دعوانی اول ماز جا شوی خاپتن

کشبعه موجب تربیه تایید عنایتند

رندوئی اسپاپ مهربی دل بیدوئی پیشوند کور
ایکه چشم سویه همچلت طوفاً استدر

انطراب عشقه برگت جوش ایشوند کور
درکار ایلدروم طوب ذاتن هسکشت

بیلطفات خداوند ضریش ایشوند کور
اوکوزی اهیوی من یجه پنکه نازلولر

برمه هجاً شیر شبر نوئی پیشوند کور
ایسا آنایکه شکیب هجر بیساز

حق سینه برگن احواله دوئی ایشوند کور
دوام اوله بیشتری اجایه سکید

بلدک دم جانشی سیحایه جهیز
مکوچی افاسیه خراسی باعنه عالم

میل نکاه خطه دکلد جم الله در
وقت برآر عیجه بان عیشاً هسته

ذرتی قدم یمند برالنوں پیله در

یا آن اختلاف کرده فیض چجزی به

عراب بیا یه

ایام بیار ایلدک بشنک چوارهار
دوندک یم حضرای بنه ساده کلزاً

روم اوله هباکشنی اجایه سکید

بلدک دم جانشی سیحایه جهیز
اوی سر و خیام ایشه اکر تازیله رفقار

سلقیه لر اجلدی تاشا که ریاضه
بلل صفت افتاده لر ایلرسنه نژار

سیل کجی طاغنڑی صبا زلف نکارک
سیرایلیمی یهدک صا انور نافه ناناڑ

کسی بودم خنم دیلوی بس ار کشید
احکامی حکم الک ایکن ایمه کور لهرار

فریل

نالمز بیلندی ای دل جوش ایشوند کور

مودر ویلیت کا کل کہ قیباڑہ دوسر

بند صیادوں مجایر کی نالہ را بسید
منڈل کے پین اول طڑ طڑہ دوسر

کیا فیضی جنگی سیر ایت عشقیہ

کیسی نار کیر کسی کڑاہ دوسر
خواز

غزہ او خانہ عرض ایکھہ عشا قہ بلکر

اول شکن خوریہ زابشی ہر سی دکتر

ھر بہدھ طروت شد میں صعیں سوری شعنی

بریانگہ ایسہ بلکہ دھی نوجہہ فٹکد

غم پکھ کلور ھالہ آغوشہ او ہیں

بروفی دل البت دوز اولہ بو گلکد

غنا کو امید ایسہ ایسہ بڑی انسوا

اول کو زاری بادا سید کی سب انکد

جوق آہ شرس باشلہ نرم ایکھہ چارہ

ھکنہ شو قسمی امل بر غیالہ در

کوڑا چدری ترکہ داعی دل عرضہ در

کلزارہ شفایو افسد کنے لاء در

خط حسن باری اول قد اپنے کریبا

نور آپنی شرمی ایسہ ب رسالہ در

زلفن نقاب ایمہ دن قہدی رویہ

کوڑن صہم حصیستہ حوالہ در

اول ماہ و شہ کسی سرا بیام عشقی

دلارہ داسٹا ان اولہ جو برقاہ الدار

خواز

پیغور کیم ریخ خلط اور دلدارہ دوشن

کوہیا شہمداد ورد چمنز ارہ دوشن

عنه نلغم دلستہ را اول لبی و شکنی

قیس دیواریہ صفت و ادی کسادہ دوشن

سی وہ ہجیتھ قدر شستہ لبلا بدوسر